

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

מס' תיק

חטיבה: משרד ראש הממשלה - לשכת ראש הממשלה	
תת חטיבה: משרד ראש הממשלה	
שם תיק: רה"מ פרס - א"מ	
סימול מקורי: 3	תקופת החומר: 12/1985-10/1985
מזהה פיזי: א - 4 / 4396	14/10/2010

המלך לתיק מס' 3

המלך בתיק מס' 5

שם: רה"מ פרס - א"מ	
מזהה פיזי: א - 4 / 4396	
מזהה לוגי: 270349	מס פריט: 43.4/3 - 112
כתובת: 02-111-01-08-02	14/10/2010

מחלקה

מס' תיק מקורי



המשלחת הקבועה
של ישראל לאומות המאוחדות
PERMANENT MISSION OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017
OXFORD 7-5500

ENDING THE LEGACY OF HATE

Address by Benjamin Netanyahu
Permanent Representative of Israel

4 December 1985

The Question of Palestine
FORTIETH GENERAL ASSEMBLY

Arab Premises

Of all the words spoken here about the "Question of Palestine," none have addressed the true source of the conflict between Jews and Arabs. Why is this conflict going on for so long? Why do the kind of grievances which have been resolved long ago in other parts of the world persist with no end in sight? Why does a huge wall continue to separate the parties preventing them from making peace with one another?

Arab representatives often pretend that the conflict with Israel is rooted in the Six-Day War in 1967, when Israel took over the territories of Judea, Samaria and Gaza. This is nonsense. The Arabs, after all, attempted to destroy Israel on the eve of that war, as they had on previous occasions, when the territories were fully under their control. In fact, they unabashedly announced to the world these intentions:

Listen to Nasser of Egypt on 27 May: "Our basic objective will be the destruction of Israel." Or Aref of Iraq on 31 May: "Our goal is to wipe Israel off the map." Or Boumedienne of Algeria on 4 June: "This struggle must lead to the liquidation of Israel." Or Radio Damascus on June 5: "Throw them into the sea."

When Arab spokesmen are presented with these facts, they fall back on the war of 1948. This war, launched by the Arabs to destroy Israel before it was born, is presented by Arabs as the original Israeli aggression. What constituted this "aggression" was the very establishment of Israel. The Arabs rejected out-of-hand the United Nations partition resolution of November 1947. Five Arab armies cut deep into the Jewish heartland and almost reached the suburbs of Tel-Aviv in what was to be, according to the Secretary-General of the Arab League, "a war of extermination and a momentous massacre which will be spoken of like the Mongolian massacres and the Crusades."

Conflict Predates Establishment of Israel

What really caused the war between the new state of Israel and the Arabs was the total Arab rejection of the very existence of a Jewish state in the Middle East. But even that does not fully get at the root of the matter. For the war waged by Arab extremists against the Jewish community in Palestine predates the establishment of Israel by decades.

Throughout the 1920's and 1930's, Arab terrorists launched murderous raids on Jewish farms and villages; they assassinated Arab moderates; they rejected Jewish peace offerings, overtures and concessions; they plunged the area into turmoil and bloodshed.

This Arab violence and terrorism against Jews were the precursors of today's violence and terrorism. You cannot understand one without the other. The campaign of attacks against Israel in the last four decades is merely a continuation of the systematic campaign against the Jewish community which started earlier. The Arab war against the Jews is in fact as old as this century. The enduring nature of this war has nothing to do with any specific grievance or event. It has nothing to do with refugees; there were none. It has nothing to do with disputed borders; there were none of those either. In its essence, it has nothing to do even with the fact of Israeli sovereignty. For before 1948, such sovereignty did not exist, and still the conflict raged for decades. Further still, it has nothing to do with Arab sovereignty; the Arabs never fought for it and rejected it when it was offered to them in 1947. The conflict was driven by none of these forces, but by a fundamental objection to a Jewish presence - any Jewish presence - in the area.

Those who pursued this blind obsession did not weigh the consequences of their actions. They trampled anything that stood in their way. They killed Arab and Jew indiscriminately. But they also killed discriminately; their favorite targets were Arabs who refused to acknowledge the "exclusive representation" of the "Arab Cause" which the extremists claimed for themselves. Above all, the extremists rejected the notions of compromise and co-existence, which are anathema to fanatics everywhere.

Legacy of Hatred

Who were these extremists? Who were their leaders and allies? What motivated them? And what is their precise relationship to today's conflict? Answering these questions is essential to assessing the true nature of the obstacle to establishing peace between Arabs and Jews. It is especially appropriate to examine these questions on the Fortieth Anniversary of the United Nations, as this anniversary coincides with the historic defeat of Nazism in Europe. But as I will show, the legacy of hatred did not die there. Before and well after its collapse, Nazism found its most ardent disciples in the Arab world.

Grand Mufti, Founding Father of PLO

Perhaps the most prominent leader of Arab rejectionism in this century was Haj-Amin al Hussein, appointed by the British as the Grand Mufti of Jerusalem in 1921. Hussein was the pre-eminent agitator of the bloodiest assaults on Jews in the first half of this century. He is a central figure in the pantheon of the PLO. He is in fact considered the founding father of the PLO in both spirit and practice. Arafat has often referred to the Mufti as his mentor and guide. No other figure has had such an influence on him or on the PLO leadership. Recently, for example, on 24 April 1985, during the 30th Commemoration of the Bandung Conference, Arafat extolled the Mufti with great reverence. He said that he took "immense pride" in being his student. And he emphasized that the PLO is "continuing the path" set by the Mufti.

What is that path? And what did the Mufti represent? If Arafat and the PLO follow in his steps, as they claim, then we can gain an important insight into their goals and methods by examining the Mufti's political career. Haj-Amin al Hussein was appointed Grand Mufti a year after he had fomented murderous anti-Jewish riots in the Old City of Jerusalem. But the Mufti's main targets were Arabs. With his henchman, Emil Ghory, he organized the systematic murder of moderate Arab leaders and silenced the rest. Entire clans of Arabs who objected to his policy, like the Nashashibi family, were either wiped out or exiled. The result of this consistent policy was that by the end of the 1930's, moderate Arab opinion had ceased to exist in Palestine, at least publicly; and the Arab states had been mobilized in the service of Arab extremism.

But for the Mufti, incitement of anti-Jewish riots, first in Jerusalem in 1920, then in Safed and in the great massacre of Hebron in 1929, were not enough. He sought to tie his campaign to a more powerful, global engine that could ensure the systematic, and final, annihilation of the Jews. Such an engine was readily found in the 1930's with the rise of Nazi Germany.

Alliance with Nazism

The Mufti soon began drawing parallels between Nazi pan-Germanism and pan-Arab nationalism. So successful was the Mufti's pro-German agitation that by the time the Nazis introduced the Nuremberg racial laws in 1935, Hitler received telegrams of congratulations and praise from all corners of the Arab

world. The Palestinian Arab newspaper, *Al-Liwa*, for example, eagerly borrowed the Nazi slogan, "One country, One people, One leader." "Hitlerism," wrote another Arab newspaper, "is truly symptomatic of a world which is sick to death of the subversive activities of Judaism which has developed a stranglehold on international economics." On a religious holiday in May 1937, German flags and photographs of Hitler were prominently displayed by Arab demonstrators in Palestine, while Arab newspapers hailed the demonstration as a "significant gesture of sympathy and respect with the Nazis and Fascists."

On the eve of the Second World War, in October 1939, the Mufti sent a personal letter to Hitler: "On the occasion of your great political and military triumphs... the Arab nation everywhere feels the greatest joy and deepest gratification on the occasion of these great successes... The Arab people... will be linked to your country by a treaty of friendship and collaboration."

Indeed, during the next two years the relationship between the Mufti and Hitler flourished. In October 1941, the Nazi government issued a formal communique in Berlin promising to help in the "elimination of the Jewish National Home in Palestine."

The Mufti then flew to Berlin and met Hitler in person for the first time on 28 November 1941. Husseini expressed his willingness to cooperate with Germany in every way, including the recruitment of an Arab legion. In return, Hitler assured Husseini that he would become the official spokesman for the Arab world. (In today's jargon, this would most likely read "sole legitimate representative.") Hitler told the Mufti that the two of them shared the common goal of the destruction of Palestinian Jewry.

The Mufti worked energetically on behalf of the Nazis. He made repeated broadcasts over Nazi Radio, urging Moslems everywhere to rise up against the Allies. He helped instigate a successful uprising against the Allies in Iraq and widespread unrest in Egypt. He visited Yugoslavia to recruit local Moslems, 6,000 of whom were dispatched to fight under German command.

Basing himself in Berlin in 1943-44, the Mufti prevented the rescue of Jews from Hungary, Romania, Bulgaria and Croatia, and thwarted immigration of Jewish orphans to Palestine. He protested that not enough Nazi resources were invested

in preventing the escape of Jewish refugees from the Balkans. The Nazi official, Wilhelm Melchers, said in evidence taken during the Nuremberg Trials on 6 August 1947: "The Mufti was making protests everywhere - in the offices of the Foreign Minister, the Secretary of State and in other S.S. Headquarters." These protests usually had an immediate effect. For example, on 13 May 1943, the Mufti personally delivered to Ribbentrop a letter protesting the plan to arrange the emigration of 4,000 Jewish children from Bulgaria. Ribbentrop quickly arranged for a cable to be sent to the German Ambassador in Sofia which prevented the emigration from taking place, thus condemning thousands of children to death.

But this idol of the PLO was again not satisfied. He had a larger objective in mind than merely preventing the escape of some Jews. He wanted, as Melchers pointed out in the Nuremberg Trials, to see "all of them liquidated." As in the case of the Balkan Jews, he worked feverishly towards this goal. Adolph Eichmann's Deputy, Deiter Wisliceny, testified that Hussein had "played a role in the decision to exterminate the European Jews. The importance of this role must not be disregarded... the Mufti repeatedly suggested to the various authorities with whom he was maintaining contact, above all to Hitler, Ribbentrop and Himmler, the extermination of European Jewry. He considered this an appropriate solution to the Palestinian Problem."

Eichmann's deputy gave eyewitness testimony about Hussein's involvement: "The Mufti was one of the initiators of the systematic extermination of European Jewry and had been a collaborator and advisor of Eichmann and Himmler in the execution of this plan. He was one of Eichmann's best friends and had constantly incited him to accelerate the extermination measures. I heard him say, that accompanied by Eichmann, he had visited incognito the gas chamber of Auschwitz."

This is the man in "whose path" Yasser Arafat has vowed to continue!

Nazi Legacy in the Middle East

How did such a war criminal escape punishment? After all, throughout Europe Nazi war criminals were exposed and brought to justice. Not so in the Arab world. Nazi collaborators were greeted as heroes. Hundreds of Nazis found refuge, and employment as advisors in murder, in Arab capitals. The recent revelation of the long sojourn in Damascus of the notorious S.S. killer Alois Brunner is merely the latest example of this.

Nazism may have been defeated in Europe, but it was very much alive in the Middle East. After the war, Husseini fled Europe and was reinstated as a leader in the highest Arab councils. From there he continued to spread the Nazi poison throughout the Middle East. In the 1948 war, he issued an exhortation to the Arab armies that concisely summed up his life's ambition: "I declare a Holy War. Murder the Jews. Murder them all!" When, after the Arab defeat, Abdullah of Jordan showed signs of a willingness to make peace with Israel, he was murdered by the Mufti's agents (1951.) This was an important escalation of the earlier practice of assassination. For the targets now were not merely prominent men, but the leaders of entire countries. This ultimate system of intimidation, perfected by the Mufti and his disciples, is still very much with us.

But the Nazi legacy was continued in even more direct ways - through the recruitment and employment of Nazis and neo-Nazis. In 1969, for example, the PLO recruited two former Nazi instructors, Erich Altern, a leader of the Gestapo's Jewish Affairs section, and Willy Berner, an S.S. officer in the Matthaussen extermination camp. Another former Nazi, Johann Schuller, was found supplying arms to the Fatah and recruiting military instructors for it in Rome. The Belgium Jean Tireault, secretary of the neo-Nazi *La Nation Européenne*, also went on the Fatah payroll. Still another Belgian, the neo-Nazi Karl van der Put, recruited volunteers for the PLO.

In 1976, the German neo-Nazi Otto Albrecht was arrested in West Germany with PLO identity papers, after the PLO had given him \$1.2 million to buy weapons.

In 1977, Fatah agreed to train members of "L'Oeuvre Française," a neo-Nazi group, which in turn agreed to carry out operations for the PLO.

In 1978, West Germany arrested four people who had used PLO facilities to smuggle arms from Arab countries into West Germany; three were members of the "Adolph Hitler Free Corps."

These PLO-Nazi contacts became so well-known that even the Arab press had to acknowledge them. On 11 April 1981, for example, the Saudi daily *Majallah* reported that neo-Nazis from Europe and the United States were training in PLO camps in Lebanon. That connection was further exposed recently when one of

the PLO's "Force 17" killers in Larnaca turned out to be a British neo-Nazi. And the *Nouvel Observateur* reported recently that in January 1984, the notorious neo-Nazi terrorist, Odfried Hepp, joined Abul Abbas in PLO headquarters in Tunis, before Abbas himself achieved notoriety by masterminding the *Achille Lauro* outrage.

Hatred Perpetuated - in Spirit and Practice - by PLO

Beyond this unbroken chain of practical collaboration and reciprocity between Nazis and Arab rejectionists, there is an even deeper affinity that ties the two. In the first half of this century, Arab extremists led by the Mufti signed a blood pact with Nazi totalitarianism to exterminate the Jews. In the second half of the century, the PLO under Arafat has sought the aid of Soviet totalitarianism to achieve the continuation of that aim: the extermination of Israel.

Underlying both initiatives is the spirit of the Mufti's fervent hatred. It is a hatred that has killed the chances for peace time and again. It is a hatred that moved Arafat to dance in the streets when Sadat, the first Arab peace-maker with Israel, was murdered. It is a hatred that is annually reaffirmed in the PLO charter that states plainly its intention to destroy Israel. It is a hatred that, however thinly disguised by the PLO's ambiguous rhetoric, bursts forth with fiendish glee whenever its killers get the opportunity to murder Jews - whether they be a crippled pensioner on a cruise, a defenceless middle-aged woman in Larnaca, or a baby in Nahariya.

But as in earlier periods, these attacks are not limited to Jews alone. The PLO, like the Mufti, has commandeered the political process. Like the Mufti, it murders any of its opponents who dare speak of the co-existence with the Jews - from Sartawi in Portugal, to Imam Khossander in Gaza, to Aziz Shehadeh in Ramallah two days ago. In fact, from June 1967 to January 1982 alone, the PLO specifically targeted and murdered 346 Palestinian Arabs, often including their women and children, who dared to speak out against the PLO, the group which "democratically" claims to speak on their behalf.

There are many Palestinian Arabs who, free from the threat of assassination, would speak out for Arab-Jewish co-existence. The tragedy is that since the 1920's, since Haj Amin al-Husseini, the Palestinian Arabs have been under the

tyranny of a small, violent band that has been bent not on co-existence with the Jews, but on their annihilation, and any dissenting Arab voice was gunned down.

If the peace process depends in any way on these followers of the Mufti, there will never be peace. Just as the Mufti dashed any hope for peace in his time, the PLO remains committed, its hollow professions of peace notwithstanding, to a goal diametrically opposed to peace.

PLO's Aim: Destruction of Israel

Much has been made recently of the PLO's supposed turn to moderation. Allegedly it intends to "limit" terrorist attacks to the "occupied territories." Two things come to mind immediately. First, the obvious: Nothing justifies terrorism, not even its geographical limitation. The slaughter of innocents, the butchering of children and the murder of the elderly are evils wherever they take place.

But there is a second, less obvious, point. How does the PLO define "occupied territory?" Many rushed to interpret Arafat's recent statement on this matter as referring to Judea, Samaria and Gaza. But what does the PLO say?

In an interview with the BBC on 10 November 1985, Abu Iyad, head of Fatah's military department, said: "When we say occupied Palestine... we consider all Palestine as occupied... Our resistance will be everywhere inside the territory and that is not defined in terms of the West Bank and Gaza alone."

Another PLO leader, Farouk Kaddoumi, told the French daily *Quotidien de Paris* that "Israel is occupied territory... whether it was conquered in 1967 or earlier in 1948... We speak of all the territory that is Palestine."

By the PLO's own admission then, its aim remains the liquidation of all of Israel, considered "occupied territory" in its entirety. The PLO's brutal method, terrorism, is therefore applicable throughout Israel.

There are those who refuse to acknowledge this reality head-on. They point to vague PLO formulations which they claim show that there now exists a putative PLO willingness to "exchange land for peace." For example, Jordan's foreign minister, Taher al-Masri, in a speech to the American Enterprise Institute on

19 March 1985, said: "The importance of the Jordanian-Palestinian agreement is that it publicly obligates the PLO, for the first time, to accept the principle of 'land in exchange for peace.'"

But what does the PLO say? It does not read the "land for peace" formula as a call for the establishment of permanent peace with Israel in return for Israel's withdrawal from certain territories claimed by the Arabs. Rather, it views this formula within the context of its "policy of stages" - that is, the programme formulated in 1974 to establish a Palestinian state on the territory from which Israel would withdraw, as a step towards the subsequent destruction of Israel.

The words "land" and "peace," in this reading, take on an entirely different meaning from the one they appear to have. Khaled al-Hassan, head of Fatah's information department, recently put it this way: "Everyone who accepted the decisions of the Palestinian National Council and the policy of stages... cannot oppose the sentence 'land in exchange for peace' since at its starting point is the policy of stages."

And what precisely is the policy of stages? As recently as May, Abu Nazir, a PLO leader, said: "When we demand the establishment of a Palestinian state, or even a Jordan-PLO confederation, this is a strategy leading to the establishment of a state over all of Palestine. The 'phased policy' provides us with a springboard towards further goals." Khaled al Hassan elaborated recently: "While the 'phased policy' prescribes accepting anything possible during the first phase, we are determined to carry on the battle until the final goal is attained. The struggle will be long and will be decided only when Zionism is annihilated."

What we see here is this: The PLO has not altered its goal one iota. It continues to deny Israel's right to exist. It continues to actively seek its destruction. It continues to practice a deliberate campaign of terror against children, women, commuters, shoppers, travellers. This campaign developed by the Fatah is now the staple of all PLO factions, whether pro or anti Arafat, as can be plainly seen in the murders on the *Achille Lauro*, in Larnaca, Barcelona and Malta. As in the day of the Nazis, Jews are selectively singled out for extermination.

PLO Doubletalk

After each outrage, the PLO issues its customary doubletalk, lies and denials. They rely on the gullibility and credulity of civilized societies which will believe a lie if it is repeated often enough, and if it allows them to avoid facing unpleasant truths. In this, the PLO faithfully follows Goebbels, another of Hussein's mentors.

Like Goebbels, there is apparently no limit to their lies. I am told that today, in this very building, a senior PLO leader, Farouk Kaddoumi, said regarding the *Achille Lauro* affair, that it was Mrs. Klinghoffer who pushed her husband overboard in order to collect the insurance money... I doubt that even Goebbels could have topped that one.

Indeed, the PLO has perfected the technique of lying by assigning different lies to different languages. While Arafat talks of peace in English, he talks of war in Arabic. On the Voice of Palestine from Algiers just the other day (1 December 1985) he said: "The Palestinian people will fight the Zionist foe to the last baby in its mother's womb." I do not know if he meant a Palestinian baby or a "Zionist" baby. It does not matter. What matters is the cruel, uninhibited commitment to total war, a war "to the last baby," a war of extermination and the cavalier disregard of the suffering such a war will inflict on Arab and Jew alike. Once again, Arafat unswervingly follows "the path set by the Mufti."

PLO Not Alone

But we cannot leave the subject of hypocrisy and doubletalk on the "Question of Palestine" to the PLO alone. It is not the only one that murders Jews and Palestinian Arabs in its "quest for peace." There are others who do the same. Several of the countries whose representatives have shed crocodile tears for the "fate of the Palestinians" have been happily killing Palestinian Arabs and, like the PLO, have been obstructing any peaceful solution.

Syria is the quintessential example. It has massacred droves of Palestinian Arabs, not only in Lebanon, but as the PLO itself acknowledges, in the camps of Yarmuk, Haleb and Darah in Syria. In other words, "The Palestine Question" has become nothing more than an empty slogan used by extremists throughout the Arab world in their war for power and prominence. As their common opposition to Camp

David shows, what unites these extremists - from Tripoli to Aden to Damascus to Baghdad - is their determination to destroy any initiative that truly seeks to bring the parties together.

Rejection of Extremism, Major Step Towards Peace

In the clash between moderation and extremism in the Middle East, there can be no substitute for courage. The moderates must refuse to submit to the rejectionists. They must defy the stranglehold of terror. They must publicly disown and discard the Mufti's descendants. The minute they do so, they will find in Israel a most enthusiastic partner for peace. Israel's leaders have repeatedly called for the initiation of direct negotiations. Such negotiations conducted in good faith by parties genuinely seeking a peaceful solution could startle the world. Problems that now seem insoluble could be quickly solved. And the prospect for a new beginning between Jews and Arabs will no longer elude us.

דח"פ:	מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: 1
מיידי	טופס מברק	מחור: 3
סורג בטחוני:		
כלמ"ס		
תז"ח:	המשרד: בטחון	א ל:
042000		
0094 : נר		ר ע:
7 - 11/11/85	נאר"ס ניו-יורק	מאת:

מנהל פר"ן / מרום קש"ח וא"א

ועדה ראשונה - התבטאות בדיון הכללי

1. רצ"ב ה-Takes של התבטאותנו הבורק.

2. מברקם ח/230 הגיענו לאחר ההתבטאות.

נאר"ס

אישור:

ג' יששכרופ

שם השולח:

4.11.85

חאריר:

FIRST COMMITTEE -- TAKE 5

0094

2/3

Continuing, Mr. PETROVSKY (Soviet Union) said the World Disarmament Campaign could intensify the work of all those interested in disarmament and in diminishing international tension. The awareness of the catastrophic consequences of nuclear war had allowed the world-wide development of an anti-war movement. That broad public opinion should now be reflected in the actions of States. The basic demands of the public were the prevention of nuclear war and the prevention of the spread of the nuclear arms race. The effect of the Campaign had certainly made itself felt in encouraging that public awareness.

In the Soviet Union, he said, the fight for peace had struck a responsive chord. Soviet supporters for peace had held over 100,000 events, with the participation of 53 million people, during Disarmament Week in November 1984. Last August a week of action was observed to express solidarity with the victims of Hiroshima, under the auspices of the World Peace Council. On 2 September the annual "Peace Lesson" was held, during which 45 million school children participated.

In addition to that show of support for the Campaign he said the Soviet Union would this year donate 250,000 roubles to the United Nations Institute for Disarmament Research.

WALIUR RAHMAN (Bangladesh) said spending on armaments, which was reported to be around \$1 trillion annually, had seriously affected economic development in developed as well as developing nations. Those resources could be used to eliminate poverty, disease and hunger.

He supported the need for general and complete disarmament, a comprehensive nuclear-weapon test-ban treaty and full implementation of the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons (NPT).

The squandering of the world's precious resources on armaments was in somber contrast to the poverty in which two thirds of the world's people lived, he stated.

JEREMY ISSACHAROFF (Israel) said that while the multilateral or global approach to disarmament might provide essential normative guidelines in terms of promoting disarmament, a genuine and constructive regional dialogue dispelling mistrust and promoting peace could provide the only reasonable solution for the implementation of significant disarmament measures based on directly binding and reciprocal commitments between the Governments concerned.

With regard to the Middle East, he went on, given the abundance of mistrust and suspicion, the absence of diplomatic relations between States with the resulting lack of open channels for normal State intercourse, the consequent tensions, conflicts, and wars were hardly surprising. "Multilateral conventions in the field of disarmament, which do not necessarily imply direct and reciprocal legal constraints and obligations between States, cannot be effectively superimposed on such a region," he said.

(END OF TAKE 5)

FIRST COMMITTEE -- TAKE 6

3/3 0094
7-11n62

Mr. ISSACHAROFF (Israel), continuing, said certain disarmament measures did not apply in instances in which a state of war existed; or alternatively, when express reservations were made to conventions declaring that accession to the instrument in question did not entail recognition of a particularly State party. That had unfortunately been done a number of times by certain Arab States in relation to Israel. Should States not be willing to enter into direct and free negotiations on a regional or bilateral basis on account of their political reservations, those exact political reservations would surely nullify and make ineffective any multilateral or indirect measure of disarmament.

Regional negotiations, he said, could constitute an important initial step towards the establishment of the confidence so sorely needed by the States in the Middle East. Israel would not be serving the interest of any cause or project if it allowed negotiations to be carried out by proxies or through intermediaries.

In 1981, he recalled, Israel had proposed the establishment of regional disarmament commissions, made up of all States of the various regions, to examine ideas and proposals for intergovernmental regional agreements on arms control and reduction. Israel's proposal still stood. Regional dialogue also assumed a greater sense of urgency in view of three major disarmament challenges in the Middle East, he said. The first was the substantial reduction of conventional arms in the Middle East. Israel was deeply concerned by the accelerated supply of large quantities of modern and sophisticated weapons to a number of belligerent Arab States.

The second challenge, he continued, related to the eradication of chemical weapons, which had been used repeatedly in the Iran-Iraq war. The atrocious and repeated use of chemical weapons obliged everyone to redouble efforts to arrive at an early solution to that complex problem.

The third challenge, and perhaps the most important, remained in the field of non-proliferation of nuclear weapons. Israel was committed to the non-proliferation of nuclear weapons. As its Foreign Minister had recently stated, the most effective and credible barrier to proliferation in so sensitive an area as the Middle East was a freely and directly negotiated convention establishing a nuclear-weapon-free zone based on a system of obligations binding on all States concerned. Israel was ready to begin such negotiations without delay or preconditions.

He hoped that progress between the United States and the Soviet Union would ease regional tensions and encourage conciliation in the many other conflicts in the world and would also inspire the timely diversion of the world's rare resources from the making of weapons to third world development, education, and to the feeding of starving peoples.

(END OF TAKE 6)

דח"פ:	מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: 1
סוג בטיחות:	טופס מברק	מחור: 3
בלמ"ס:		
תז"ח:		א ל : המשרד
031745		
נר :		ר ע :
0095		
		מאת : נאוי"ם, ניו-יורק

אל: משפט - ארבי"ל
מאת: לידיה סוקרון

ועדה שישית - קודקס הפסעים נגד האנושנות.

רצ"ב הודעה לעתונות על הדיון בנושא הנ"ל - בוועדה השישית בעת קבלת ההחלטה.

נאוי"ם

Draft on Code of Offences

The Committee then turned its attention to the 28-Power draft which would have the Assembly ask the International Law Commission to continue work on the elaboration of a Code of Offences against the Peace and Security of Mankind (document A/C.6/40/L.15).

Explanations of Vote Before Vote

In explanation of vote before the vote, DAVID EDWARDS (United Kingdom) said this year's draft resolution was even more unacceptable than last year's draft. He was opposed to splitting one item on the work of the International Law Commission and dealing separately with the draft Code. This could only

(more)

שם השולח: ל. סוקרון	תאריך: 3.12.85
---------------------	----------------

ארכיון ארבי"ל ס"ב 200

ארכיון ניו-יורק

exert unacceptable political pressure on the distinguished lawyers in the Commission. For those reasons, his delegation would not abstain, as in earlier years, but would vote against the draft resolution.

ANTONIO ALMEIDA LIMA (Portugal) said that the time was not yet ripe for finalization of the draft Code. A more in-depth study by the Commission was in order. He would abstain in the vote.

ROBERT ROSENSTOCK (United States) said that it made no sense to adopt different resolutions on the work of the International Law Commission. It would be an irrational duplication of resolutions and undermine the work of the Commission. He would vote against the draft.

CHRISTIAN SCHRICKE (France) said he would vote against the draft resolution. Once a subject was included in the agenda of the Commission, it should not be given a separate agenda item by the Committee. The draft Code should therefore be dealt with within the framework of the item on the report of the Commission. It was the persistence of the co-sponsors that had made his delegation decide to vote against rather than abstain.

LYDIA CHOKRON (Israel) said that the item was one of great importance to her delegation because the Jewish people had been victims of the most monstrous offence against the peace and security of mankind. And yet, because of the direction taken by the item under consideration, her delegation would vote against the draft. She hoped that the Commission would be able to give the work a necessary change of direction, observing that malaise had overtaken the Sixth Committee.

L. HEKRON (Australia) said that he would vote in favour of the resolution. However, he had reservations about maintaining the item as a separate one in the Committee.

PER MAGNUS (Norway), speaking also on behalf of Denmark, Finland, Iceland and Sweden, said that they would vote in favour. But they were agreed that it was wrong to maintain the subject of the draft Code as a separate item, as that would give the wrong impression regarding the items before the Commission.

GERALDINE SKINNER (Ireland) would vote in favour of the draft resolution because her delegation supported the elaboration of the draft Code. She had reservation, however, as to the retention of the matter as a separate agenda item.

MEHMET CUNEY (Turkey) was not convinced that the item on the draft Code should be given special privileged treatment. That could prejudge the question of the priority to be given to the various subjects dealt with by the Commission. For those reasons, which were more procedural than substantive, his delegation would abstain

TULLION TREVES (Italy) said his delegation would abstain, as it had last year. The item on the draft Code should not have a special place among the

subjects dealt with by the Commission. Further, it was not appropriate that international intergovernmental organizations be invited to submit their views on the draft Code at this stage of the work.

ANTONIO MORAGA (Chile) said he would vote against the draft resolution. He said that Chile was in favour of rationalization of work both in the General Assembly and in the Commission. It also seemed that some provisions of the draft resolution would undermine the independence of the Commission

Vote on Draft on Code of Offenses

The Committee then approved the draft resolution by a vote of 58 in favour to six against (Chile, France, Federal Republic of Germany, Israel, United Kingdom, and the United States), with eight abstentions (Belgium, Canada, Italy, Japan, Netherlands, Portugal, Spain and Turkey). (See Annex I.)

Explanations of Vote After Vote

In explanation of vote after the vote, JOSE MANUEL LACLETA (Spain) said he had abstained because the draft Code should not be maintained as a separate item. That would give an erroneous impression as to the priorities in the Commission's area of work.

BERND MUTZELBURG (Federal Republic of Germany) said that the draft Code did not require that particular priority be given to it. This year's draft resolution contained a number of drawbacks in addition to those contained in last year's draft, which had compelled him to vote against rather than abstain.

The representative of Democratic Yemen said that, had he been present during the voting on the draft resolution on the draft Code of Offences, he would have voted in favour.

מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: 2
טופס מברק	מחור: 4
א ל :	
ר ע :	
מאת :	

- 2 -

אש"פ שהנגד לסרור - ומגנה הריגת לאון קלינגהופר. ארה"ב עוררה רעש רב כאילו "רעדה האדמה" בעקבות רצח קלינגהופר, מדוע שתק כאשר נרצח אזרח פלס" משום היותו חבר הועדה נגד אפליה גזעית (עורה). מדוע איש לא נעצר למרות שברור מי הרוצחים. ארה"ב אפ לא גינתה מעשי המעצר הגירושיים והרצח של ישראל בגדס"ע, נסיון רצח ראשי ערים, טבח צברא ושתילא. האם על בסיס כזה אפשר להתחיל דיאלוג? הכריז שזכותו של עם במאבק לחירות להשתמש בנשק "כפי שפועלים הושבי נמיביה", מעשי ההתנגדות ואפילו בזריקת אבנים ימשכו יום יום.

חזר על "הצהרת קהיר" מנובמבר: ציין הסכנה בהמשך ההתנחלויות באדמות הכבושות לדבריו רוח"מ פרס עצמו אישר הקמת ישובים חדשים. מטרת ההתנחלות גרוש התושבים בהמשך לסיפוח ירושלים והגולן. גם האינפלציה והפגיעה הכלכלית בתושבי השטחים מטרחה למנוע פתוח מהפלס" ולהביא לעזיבתם.

בהתייחסו לדברי רוח"מ בעצרה הכללית לדעתו פרס התייחס בערפול מכוון בדברו על הנכונות לשלום כדי להשאיר המצב הקיים. שהרי אין אלטרנטיבה ישראלית, ההצעה הישראלית סטרתה לכפות שלום של כניעה. כל ממשלות ישראל מאז 67 התנגדו לנסיגה מוחלטת, להכרה בזכות ההגדרה העצמית של הפלס", ובמנהיגות אש"פ. תקף "התנאים המוקדמים" של ארה"ב לדיאלוג עם אש"פ - דהיינו הכרה ב-242 והכרה בישראל, במענה שאינם מציאותיים ואינם הגיוניים. בסיום דבריו קידם בברכה הצעות השלום הסוביסיות, תכניות השלום הערביות של פאס והפסגות שלאחריה ובועידה בי"ל לשלום במזה"ת בהשתתפות ברה"מ, ארה"ב וחברות סועבי"ס.

5. ירדן עבדאללה צאלח להלן עיקרי דבריו (פירוס הוברק בנפרד).
מאמין הפהרון מדיני "צודק ומכובד" לנוכח תהליך ייחוד השטחים הכבושים והאמצעים שנוקטת ישראל כלפי הפלס". על בסיס יוזמות השלום השונות: תכנית פאס, יוזמת רייגן והיוזמה הסובייטית.
בעית בטחון ישראל לא תפתר בכח. יש לפתור בעית מליון וחצי פליטים. על ישראל

3/...

שט השולח:

תאריך:

ר"ר:	3	מחלקת הקשר ניו-יורק	תאריך: 4
מחור:	4		
א ל :		סופס מברק	
ד ע :			
כאמ :			

- 3 -

לחדול מהשימוש בכח. ההסכם הירדני - פלס' מפברואר נועד לחלץ את הפלס' ממעגל האלימות והטרור. הטרור עלול להביא למלחמת עולם שלישית. יש צורך בבצוע החלטות או"ם, בנסיגה ישראלית מהשטחים הכבושים כולל ירושלים, הכרה בזכות אש"פ להגדרה עצמית וזכות כל המדינות לחיות בשלום בגבולות בטוחים. יש להגיש לפלס' אלטרנטיבה שאינה כניעה הביע תמיכה בכינוס ועידה בי"ל בחסות או"ם.

ראשונה

דווח בנפרד.

שניה

לא התקיימו ישיבות. נמשכות התיעצויות בלתי פורמליות.

שלישית

1. נמשך הדיון הכללי בסעיף 12 - דו"ח אקוסוק. נציג אפגניסטן השיב לדברי הביקורת של הדווח.
2. במושב אחה"צ נמשך תהליך ההצבעות בנושאי סמים, סובלנות דתית ואמנות לזכויות האדם.

חמישית

ישיבת לילה, דווח מחר.

4/...

שם השולח: ש. בינח

2.12.85

תאריך:

דחלפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	רפ:
סיווג בטחוני:		מחור:
אז"ח:		א ל:
נר:		ד ע:
52		טאח:

- 4 -

שיטת

- א. הצעת החלטה L. 15 בדבר סיוטת הקודקס על משעים נגד האנושות נחקבלה ברוב של 98-6-8. התנגדו: ישראל, ארה"ב, בריטניה, צרפת, רפ"ג, צ'ילי, נסנעו: בלגיה, קנדה, איטליה, יפן, הולנד, פורטוגל, ספרד, תורכיה.
- השינוי לעומת שנה שעברה הוא בכך כי חלק מאלה שנמנעו בעבר, הצביעו נגד השנה. יש עוד לציין כי חלק מאלה שהצביעו בעד או שנמנעו מסרו הסבר הצבעה בה מסתייגים מעצם קבלת החלטה נפרדת מהחלטה בדבר דו"ח הועדה למשפט הבינ"ל ומפניה לארגונים בינ"ל להתייחס לנושא. וראה הם: אוסטרליה, נורבגיה בשם הצפוניות, אירלנד, תורכיה, אטליה, ספרד. מסרנו הסבר הצבעה.
- ב. הצעת החלטה L. 14 בדבר אי שימוש בכח נחקבל ברוב של 90-15-11. הצבענו נגד כשנה שעברה. איראן ציינה את הצביעות של עירק ששוכנה את הצעת החלטה. עירק נחנה זכות השוכה. מצירי הכנתי זכות השוכה אך לא X לא נחקפנו.
- ג. הצעת החלטה L. 26 בדבר חגנה על ילדים (איסוף ואסנה) הקוראת החתייעצות בשנה הבאה במסגרת לחגיע לקבלת הצהרה בקונסטנטוס.
- עם תיקונים קלים שהוכנסו כשעה מאחרונה לנוסח החלטה L. 26 נחקבלה כלי הצבעה.
- ד. הצעת החלטה L. 21 בדבר ישוב סכסוכים בדרכי שלום נחקבלה ככלי הצבעה.
- ה. הצעת החלטה L. 10 בדבר הועדה המיוחדת למגילת האו"ם ולחיוזוק הארגון כתיקונים של הרגע האחרון, נחקבלה בלי הצבעה.
- הצעת החלטה L. 13/REN. 1 באותו נושא הוגשה ע"י לוב ואיראן. נציג בלגיה בשם ה-10 ביקש, בהתאם לס' 131 לכללי הנוהל שלא X לא תתקבל החלטה על ההצעה הלובית-איראנית, בשנה שעברה היה גם תרגיל דומה כדי לנטרל את ההצעה הלובית. ההחלטה הנוהלית נחקבלה ב-48-34-39 וכך לא החקיימה הצבעה על ההצעה הלובית-איראנית L. 13/REN. 1.
- ו. הצעת החלטה L. 27 בדבר כללי נוהל סטנדרטיים לוועידות או"ם מיוזם הקוראת לרשום את הנושא על ט"ח של שנה הבאה נחקבלה ללא הצבעה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2000

יציא

מסמך

מל: נ"י, נר: 1138, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 291185, דח: 1230

רגיל/מסמך

יוניפיל.

1. היועץ המדיני החדש של יוניפיל יואכים הוטר בא לפגישת הכרות במשרד בלווית היועץ המדיני של אונסקו.
2. נפגש עם אליאב, ירון וגור בנוסף לחילופי הערות על הנעשה בשטח. סולם על המסך הידברות.

ארבל 2

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן, אליאב,
ארבל 2, קידר, מותים, ממד, שיאון, לוברני

רשימה: מידי	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 1
סוג כסחובי: בלמ"ס		מחור: 2
חז"ח: 25140		א ל : המשרד
נר : 0760		ד ע : וושינגטון
191 - 011		תא: נאר"ם

ארב"ל 2. דע: וושינגטון.
סוריה - תקריח אוירית.

רצ"ב. תלונת סוריה (A/40/909 מה-20/11) על התקריח האוירית.

נאר"ם

Handwritten notes in Hebrew, including a list of numbers and names, and a signature.

אישור:

שם השולח: ד. גל

תאריך: 25.11.85



General Assembly Security Council

0760/191

Distr.
GENERAL

A/40/909
S/17643
20 November 1985
ENGLISH
ORIGINAL: ARABIC

GENERAL ASSEMBLY
Fortieth session
Agenda item 38
THE SITUATION IN THE MIDDLE EAST

SECURITY COUNCIL
Fortieth year

Letter dated 20 November 1985 from the Permanent Representative
of the Syrian Arab Republic to the United Nations addressed to
the Secretary-General

On instructions from my Government, I have the honour to convey to you the following:

At precisely 12.19 p.m. on 19 November 1985 two Israeli F-15 fighter aircraft violated Syrian airspace. Our aircraft intercepted them and clashed with them in an air battle as a result of which the two enemy aircraft withdrew in the direction of the occupied Arab territories.

This provocative act, which comes as one further element in the series of acts of aggression that Israel has constantly committed, once again demonstrates the fact that Israel persists in violating international laws and practices and continues to escalate tension in the region, with the serious consequences that that entails for international peace and security.

The Government of the Syrian Arab Republic, in drawing attention to the consequences of this act of aggression, affirms its legitimate right to respond decisively thereto.

I request that this letter be circulated as an official document of the General Assembly, under agenda item 38, and of the Security Council.

(Signed) Dia-Allah EL-FATTAL
Ambassador
Permanent Representative

טופס מברק צפוי 1

משרד החוץ - מחלקת הקשר

דפים 2 מתוך 1
סיווג בטחוני: סודי
דחיות: 277
תאריך זמן רישום: 2114-
מס. מברק: 1567 מן

אל: 810
ניו-יורק, וושינגטון 624
דע: 295
לשכת שהב"ט

פגישת מנכ"ל - אימה 21/11.

1. אימה חזר מדמשק שם עסק בנושא בני ערובה ובמיוחד בענין קולט.
2. לא הצליח לקבל כל מידע לגביו ומעריכים כי ישנם 50% סיכויים שעודו בחיים.
3. המנכ"ל העלה את התקרית שבין יוניפיל לאמ"ל ואימה ניסה להמעיט בערכה. אולם הוסיף כי זו דוגמה של מה שעשוי לקרות בעתיד.
4. חזר על עמדת האוס כי יוניפיל לא יוכל למנוע פעילות חמושה של אמל כשם. שאינו מונע פעילות צד"ל.
5. אימה חזר על עמדותיו לגבי דר"ל כי אם לא יהיה שינוי בעמדת ישראל, אמל לא ימשיכו לשתף פעולה עם יוניפיל ויתרחבו פעולות האיבה כנגד צה"ל בדר"ל וישראל.
6. גם את השקט בג'זין רואה כזמני, שלל המשך נוכחות צד"ל. אולם לא העלה פתרון אלטרנטיבי.
7. המנכ"ל הרחיב בתאור המצב בג'זין ועמדתנו לגבי העיר, גרס כי שינוי בעמדותינו יתכן רק על רקע קיום ממשל לבנוני מרכזי איתן שלו צבא לבנוני ממלכתי באמת והוסיף כי רמטכ"ל לבנון משלים ומסכים עם המצב הקיים השומר על הסטטוס קוו.
8. לשאלת המנכ"ל האם ההסכם בין אמל ויוניפיל מתמוטט על רקע התקרית האחרונה השיב אימה כי עדיין לא, אך אם המצב הנוכחי ימשך כל הצדדים יאלצו להסיק מסקנות. לא פרט מה עשויות להיות מסקנות יוניפיל, אולם אמר כי יוניפיל לא יוכל לבלום את אמל כפי שעשו לגבי אש"ף.
9. אימה אמר כי מחכה לשמוע על פגישת שהב"ט ומזכ"ל האוס ואח"כ יצא ללבנון משם לסוריה ויחזור ביום ב'.

2 /...

השונה: אישור מנהל המחלקה: אישור לשכת המנכ"ל: תאריך זמן חיבור (ימולא ע"י השולח):
ולציון האריך זמן העברה לקשר

טופס מברק צפון

91 2 מתוך 2 דפים

דחיפות:

לשימוש
סת
הקשר

מס. מבדק ח / 1567

[illegible]

רחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	תאריך:
סדרה בסחובי:		חשבונית:
שם:		חשבונית:
תז"ח:		חשבונית:
212100		חשבונית:
נר:		חשבונית:
0692		חשבונית:
	נאו"ם ניו יורק	

אל: אליאב, אהב"ל 2
מאת: יוחנן בייך.

יוניפיל.

בהמשך לשיחה בנושא אחר, אמר אימרטן משגארה"ב כי בעקבות צימצום הקצבות הקונגרס לכוחות האו"ם מבקש לשמוע מהי עתה עמדתנו לגבי יוניפיל. ספרתי לו על פגישת שחב"ס רבין עם המזכ"ל היום ופירוטתי עמדתנו: - איננו רואים חועלת בקיום יוניפיל, אך גם לא נדרוש פירוקו. אם האו"ם רוצה להתדיקו שם - ניהא.

נאו"ם

2 (14) 1
3
4
3+14
רמ
אין וליהג' וזמל' ג'ט' ס'כ' ל'אין
אין וליהג' וזמל' ג'ט' ס'כ' ל'אין

אישור:	שם השולח:	תאריך:
י. בייזל		21.11.85

דח"פ:	מחלקת הקשר ניו-יורק	1
סוג כספוני:	טופס מברק	5
תז"ח:		
212030		
נר : 0681		
168 - 011		
53 - 100		
	אל : המסדר	
	ד : רושינגטון	
	סא : גא"מ ניו יורק	

אל : המצב"ל, אליאב, ארב"ל 2
דע : לשכת שר הבטחון - ת"א
נספח צה"ל - רושינגטון
מאח : יוחנן ביין
מביטת שהב"ט רבין - מזכ"ל אר"מ.

נכחו השגריר נחניהו, אלוף אורי שמחוני, אברהם בן יוסף, חגי רגב, נחמן שי ויוחנן ביין. מצידם בריאן ארקחדר, פ.ט. ליג, ראש לשכת המזכ"ל דניאל ועוזרו הבכיר פיקל.

שהב"ט רבין : בעקבות מכתב המזכ"ל לרוח"מ פרס, נתבקש ע"י רוח"מ לבצל שהותו כדי לדרוך עם המזכ"ל בעיקר בנושא דרום לבנון. עמדה ממישראל: החלטנו בתחילת השנה לטיים מעורבותנו הצבאית בלבנון ולהחמקד רק בנושא כסחון גבולנו ומניעה טרור העלול לשכש חתים בישובי הצפון. אין לישראל בעיות טריטוריאליה עם לבנון, איננו מעוניינים בס"מ של שטח או בטיפת מים לבנונים. עניננו הוא הבטחון בלבד. ידועה לנו הדומיננטיות המדינית של טוריה על פתרחש במרבית שטחי לבנון. מריגיותנו פריסת צה"ל בגבולנו והקמת אזור בטחון סמוך לגבול שיחידותיו הם מתושבי האזור, המאומנים ומצויידים ע"י ישראל, המחוייבת לסייע להם בעת הצורך - כולל סיוע צה"ל. מתוך ארבע המדינות הערכיות שבגבולנו, עם שלוש אין בעיות טרור מעבר לגבול, יש שלום עם מצרים, ירדן שומרת על גבולה וטוריה - העוינת מכולן - אך מכבדת התחייבותיה שבחסכם ההפרדה ממאי 74 ומדועת מעבר טרור בגבול. UNOOF מחפד כיון שהמנדט שלו מבוסס על הסכם בין ישראל לסוריה, וכל זמן ששתי המדינות מחוייבות לשמור ההסכם - יכול אונדוף לבצע משימותיו ביעילות, והוא עושה זאת מזה 11 שנה.

הגבול היחיד שדרכו היה טרור מזה 15 שנה הוא לבנון. הסיבה העיקרית היא החולשה

חאריך:	שם השולח:	אישור:
2	3	4
2/21	2/21	2/21

דח"פ:	מחלקת הקשר גיו-יורק סופס מברק	2
סוג כסחובי:		3
ת"ח:		א ל :
נר : 0681 168-211 סחחון-53		ד ע :
		ה פ :

- 2 -

הפנימיה, חושבים הסובלים מטרדיה של חוסר שלטון, ללא צבא ומשטרה כשהמדינה מחולקת בין סיעות הפועלות עצמאית. האמנו בזמנו שמצב זה ניתן לשינוי, וחוכח שלא כך. זהו המצב הנתון, ובמצב זה איננו רוצים להיות מעורבים בכעירות הפנים של לבנון - ענינו הוא בסחון גבולנו בלבד. לא קיים כוח המסוגל למלא מקום הסמכות של ממשלה מרכזית. בהעדרו נאלצנו להתאים עצמנו למציאות. אנו מקווים שיגיע היום שבלבנון תהיה ממשלה חזקה וסמכות מרכזית. לא נראה שזה יקרה כעתיד הקרוב. לכן החלטנו על פריסתו מחדש של צה"ל ועל איזור בסחון הכולל תצפיות וסיורים וחופש פעולה להגנה עצמית בפני טרור. זו המדיניות עליה החליטה ממשלת ישראל. ידועה לנו בעיית נוכחות יוניפיל. נראה לנו שיונפיל מנסה לבצע את הבלתי אפשרי. ככוח ל"שמירת השלום" אינו מסוגל להתמודד עם טרור. מדיניות ממשלת ישראל היא לכן: "לא בקשנו הארכת שהות יוניפיל; נוסף לכך לאיננו מאמינים שהוא מסוגל לבצע המנדט - מדיניותנו, הנמשכת כבר זמן רב, היא שלא נבקש מכה זר לשמור על גבול ישראל. משימת זו מוטלת עלינו בלבד. עם זאת איננו מבקשים פינוי יוניפיל. אם האו"ם והמדינות התורמות מבקשים להמשיך קיומו - ניהא. אין בדעתנו לשנות מדיניות החגנת שלנו שהינה יעילה במניעת טרור מעבר לגבול, לא נוכל לכן להצננות לבקשה לפריסת יוניפיל דרומה עד לגבולנו. מאז הקמת יוניפיל לא נשחנו גבולות הצבתו".

השר רבין הזכיר לא רק הדרט הצעתנו לפני כשנה להצבה חדשה של יוניפיל. הסורים והלבנונים והתנגדו אז לכל פריסת צפונה או מזרחה ודרושים פריסת דרומה בלבד. היינו עשויים להסכים אז לפריסת שונה, לו הוטכם על שינוי ממדי ותפקידי יוניפיל. הבח ננסה - המשיך שהב"ש רבין - על בסיס פריסתו הנוכחית של יוניפיל ועובדת אזור הכסחון, שבדעתנו לקיומו - לפתח דרכים לדו-קיום. על האו"ם לפעול לפי "עובדות התיים" הקיימות, ליוניפיל יחסים עם אמאל - מליציה מקומית, כך עליו לפעול גם עם צד"ל.

שהב"ש רבין שיכח את הגבול פונס, הפועל בפיקוד קלאהן, שפעל בכיוון זה ומיתח מידת

3/..

אישור:

שם השולח:

תאריך:

מחלקת הקשר ניו-יורק	3 5 כתור
דחיפה: טורג כסחובי:	
תז"ח:	א ל :
נר : 0681 168-211 מבחן 53	ע :
	סאח :

- 3 -

שח"פ עס צד"ל. מאמין ששיפור הקישור עם צד"ל ישפר המצב ויפתח התקריות. בחקשר זה הזכיר שהב"ט התקריה שהיחה אתמול בין היתידה האיריה לאמל. הוסיף שעמדות אלה של ממישראל ידועות לאו"ם. כבר בעבר ניסה ארקהרס לשכנע שהב"ט לשנות עמדתו. עשינו כעבר מחוות מסויימות אך ברור שלא נשנה עמדתנו הנ"ל. ראוי לזכור, הוסיף השר, כי אמל שולט בכוחותיו רק בחלק מן השטח, אינו שולט במזרח - שם מוצבת היחידה הנורבגית, במרכז אזור הבסחון. לעיתים מכבידה עובדה זו על קורי הקשר שלנו עם צד"ל ואף צא כוחותינו צפונה מחצביה, זהו מצב מסוכן - אך איננו צופים שינוי כל זמן שלא ישתנו הנחונים של המצב הפנימי בלבנון. שהב"ט רבין חזר שוב על כך כי פרסנו מרבית כוחותינו מחוץ ללבנון - ציין שהסורים הגיבו מחר ופעלו גם הם כך. לא הזינו כוחות דרומה מהקר בו היו מוצבים בעת שהוחנו בלבנון. הזכיר תקריה המסוטים, יש תקריה כזו כל שנתיים שלוש, אין לנו ענין בהחלפתו ומקווה שתימצנה תקריה בעתיד.

המזכ"ל : הודה על הסקירה המפורטת והבהירה. אמר כי לאחר שמיעת הקיפות עמדתנו אין בעצם מה להוסיף. מבקש להבטיחנו שוב כי ואגתם היא לבסחון ישראל; עם זאת קיימת גם בעיית ריבונות לבנון. הן מגנים גם נוכחות סובייסיה באפגניסטן. מאמין שניתן לפחור בעיות בסחוננו גם בדרך שונה, כשהבסחון בגבול יישמר ע"י כוחות או"ם. מען כי המצב הבסחוני המעורער בלבנון מקורו לא רק באי היציבות של ממשל מרכזי אלא גם מן הפינדמנטליזם ה"מיובא" ממדינות שכנות, שהות יחידות צה"ל בד"ל חביא בהכרח גם לאבידות. הרהר האם תקריה אמל ויחידות יוניפיל גם היא מקורה בפילוסופיה הפונדמנטליסטית. היה שמח לו ניתן היה לפנות כוחות יוניפיל ולמנוע סעצמו "כאבי ראש" - אלא שחפקיד האו"ם לשמור על השלום בגבול. הרהר האם לא ניתן להסכים על הצבה של כח סמלי של יוניפיל על הגבול ואז לטחות במו"ם שיסיר מאיתנו את העול של צד"ל ויענה על דרישות הבסחון שלנו. הוסיף כי ישראל חוקמה בהחלטה של האו"ם והוא מחוייב לשלומה. אמר כי מתרשט שאימצנו "דאגמא" כי יוניפיל הוא "סעות". הציע לפעול דרך זקוקא כדי להביא למצב דומה לזה של אונדוף עם טוריה.

4/..

אישור:

שם השולח:

תאריך:

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	מס':
סוג כטיוט:		5
תז"ח:		א ל :
גר : 0681 108-011 סגח-3		ר ע :
		מית :

- 4 -

שהב"ס רבין : הגיב כי מאמין שלאו"ם ולמזכ"ל כוונות טובות לחביא לשלום ככל אשר כולל לבנון וישראל. הבעיה אינה יוניפיל אלא המצב הפנימי בלבנון. לא קיימת אפשרות למו"ם דוגמת סוריה ב-74. סוריה מסוגלת לקיים ולבצע את שטוכס. עם לבנון אין לסיכומים כל ערך ואינם שווים את הנייר עליו הם כחוביט. איננו מאשימים את יוניפיל במצב בלבנון, אנו בסוחים שמבקש לשרת את ענין השלום והבטחון - אך אינו מסוגל לכך בשל המצב בלבנון. אין יוניפיל יכול לבוא במקום ממלכנון. יוניפיל אינו מסוגל להשלים הדף וסדר ולכן אינו מסוגל לחביא לשלום ובטחון. איננו מהנגדים ליוניפיל עצמו - אלא שאיננו מאמינים שמסוגל לבצע משימתו שהיא מניעת חדירות וטרור. ברגע שינסה יוניפיל לפעול ההך הוא עצמו למסרה להחנגשויות. אנו מגבילים פעילותו כדי למנוע חקריות - וצד"ל מוכיח עצמו מעבר למה שציפינו. ולא עוד אלא שכוחות או"ם מוצבים על הגבול ב-78 הסכימה ישראל להצבת משקיפי אונטסו לאורך הגבול והוא יושב מאז בחמישה מוצבי תצפית טובים. פירושו שאלמנט או"ם מוצב גם על הגבול.

שהב"ס חזר והדגיש כי איננו חושדים ברצון הסוב של האו"ם - אך כל זמן שנמשך המצב הנוכחי בלבנון, לא נשנה עמדתנו. הזכיר שוב יעילות רצועת הבטחון וצד"ל שמנעו חדירת 13 מכוניות חופה וכן מסענים ממלכדים על סוסים וחמורים. **שהב"ס רבין** הוסיף כי אם ממלכנון רוצה לדון עמנו שלא במסגרת ועש"נ, נהיה מוכנים לשקול זאת, אם יפנו - וזאת מבלי לשנות עתה מדיניות הבטחון הנוכחית. **המזכ"ל :** חזר שוב על הצעתו להצבת כוח יוניפיל סמלי על הגבול. אמר כי במצב הנוכחי מאבד האו"ם את אמינותו בלבנון. איימה בקושי נחקבל ע"י הסורים. **שהב"ס רבין :** הגיב כי עם כל הכבוד לסורים - הם סרבו לשמוע או לדון בהצעה ארקהרס בזמנו להצבת יוניפיל סמוך לגבולס - ואין להם כל זכות לקבוע הלכות על הצבה בגבולנו. **המזכ"ל :** הגיב כי לאורך השבחים על התנהגותם לגבי אונדוף בגבולס - מדוע לא נחשוף התנהגותם השונה לגבי יוניפיל בלבנון.

שהב"ס רבין : מגיב כי איננו מקבלים הרעיון שהסורים הם ריבוי לבנון.

5/

אישור:

שם השולח:

חאריף:

מחלקת הקשר ניו-יורק	מחזור
טופס מברק	א. כ.
רשימה:	י. ע.
סוג כסחוני:	כאמ:
תז"ח:	
נר : 0681 168-11 סמחון-53	

- 5 -

המזכ"ל : מביע חשש שהמצב בלבנון ויזדרדר. כל רצונם הוא לחגן עלינו.
שהב"ס רבין : מצוין כי בשבעה החודשים האחרונים נהרגו כשש שני חיילים ישראלים.
 שום אזרח לא נפגע. כל אכזה כואבת מאוד, אך פגיעות אלה הם ירידה משמעותית ביותר
 בהשוואה לשלש השנים הקודמות. קשה לעשות תחזיות לעתיד בלבנון - אך מנקודת מבט
 ישראל, הוסיף, ההסדר הנוכחי מוכיח עצמו. אינו יעיל כנגבול מצרים או ירדן, אך
 משקת בסחון ישראל טוב יותר מכל הכנייה אחרת, כל זמן שלא יהול שינוי דרמטי במצב
 הפנימי בלבנון.

המזכ"ל : מביע חשש מהדרדרות אם ישנה אקל מדיניותו.
שהב"ס רבין : מסביר כי הבהרנו לאקל כי השקט יישמר אם ירצו בכך. אנו מוכנים לדון
 עמם על הסכם. תשובת אמל היחה כי ידונו באפשרות כזו רק לאחר נסיגתו ופירוק
 אזור הבטחון וצד"ל. זאת לא נוכל לקבל. אקל יודע כי אם ירחיב פעילותו אל מעבר
 לגבול - לא יהיה שקט בדרום לבנון. אמל "בדק" זאת במהלך השלב האחרון של נסיגת
 כוחותינו.

ארקרת : אמר כי מודאג מסימנים לשינוי נקודות הכובד בלבנון כשהסיכוי הוא
 שאקל נחלש וכוחות אחרים יתחזקו.

שהב"ס רבין : מסביר כי המפתח למאבק הכוחות אינו בדרום לבנון אלא בכיירות.
 המחליט הוא נבזיה מדי בכיירות ולא בדרום.

שהב"ס העלה בהרחבה נושא הנצדדים. המזכ"ל הבטיח לפעול ככל יכולתו.

נאו"ם

אישור

שם השולח: ביין

21.11.85

ואריך:

רחיפה:	מחלקת הקשר : ניו-יורק טופס מברק	תאריך:
סוג כסות: בלם		תחום:
תז"ח:		א.ל.: המשרד
2000		
נר :		ד.צ.
0668		
		נאו"ם

ארב"ל 2.

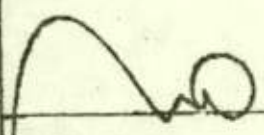
אונדו"פ.

מועבי"ם בישיבה קצרה חידשה היום מנדט אונדו"פ ב-6 חודשים נוספים.
כל חברות המועצה חסכו בהארכה. לא היו החבטאיות.

הדין וההפסד נמלטו 4 בקל 2.

נאו"ם

2 141/1 1 3 1 1
שהיה יחיד שהבא ממשל ממשל ממשל ממשל ממשל
ממשל 2 ממשל ממשל ממשל ממשל ממשל
ממשל 4 341/1 4 4 4 4



אישור:

שם השולח: ד. ג. ג. ג.

21.11.85

תאריך:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

10 ד'

אל: נ"י, וושינגטון, נר: חוום 1342, מ: המשרד
 רח: מ, סג: ס, תא: 181185, וחי: 1900

סודי/מירי

הסגור

דע: לשכת שהב"ט

שיחת המנכ"ל-אימה. (18/11).

1. אימה חור מבירות שם נפגש עם ג'ומייל, כראמה ובארי, מסר
 אגרת מהמוכ"ל לג'ומייל ושוחח של נושא דר'ל ובני הערובה
 2. בנושא דר'ל חורו הלבנונים של עמדתם הידועה: א. נסיגה
 ישראלית מלאה
 3. פריסת יוניפיל עד לגבול

3. נושא חידוש שיחות בין ישראל ללבנון הועלה רק עם ג'ומייל
 שובר על כך עם המוכ"ל בניו יורק אולם כראמה הודיע לעתונות,
 לאחר פגישתו עם אימה, כי מסר לו כי יתנגד לחידוש שיחות עם
 ישראל. לדברי אימה הנושא כלל לא הועלה.
 4. אימה מסר כי בארי נעמו נפגש לאחר פגישתו עם ג'ומייל
 הניע אכזבתו מחוסר ההתקדמות לגבי המתרחש בדרום והודיע כי אם
 עד סוף השנה לא יהיה שינוי במצב הרי שהוא ישנה עמדתו לגבי
 מניעת פעולות בתוך אזור הבטחון ובצפון ישראל. אימה הבהיר כי
 השינוי המבוקש הוא נסיגה מוחלטת של צה"ל וסלוקו של לאחד
 וצד"ל.

5. אימה הוסיף כי דברים אלה עולים בקנה אחד עם דברי חזאם
 לארקהרט שלא יתכן כי ישראל תתקוף אדמה ערבית נקיום
 רצועת הבטחון) ואילו לא יקרה בדבר הוה לישראל עצמה
 6. המנכ"ל הבהיר עמדתו לגבי אזור הבטחון ומחויבותו לבטחון
 ובי על בארי להבין כי אם תהיינה התקפות על צפון ישראל ירגיש
 הוא נחת ורועו של צה"ל. אנו מקיימים את השקט כל עוד יש שקט

משרד החוץ-מחלקת הקשר

באזור, אך אם זה יפסק, היינו אם בארי יפעל או יתיר פעולה כנגד ישראל נגיב בחומרה רבה. עכ' מוטב שיפסיק איומיו ויפסיק 'המשחק באש'.

7. המנכ"ל ביקש מאימה למסור לבארי בפגישתם הבאה כי אנו מעוניינים בשקט, שתפי' ושבנות טובה, אך אם מישהו יתנכל לאלה נפעל בכל עוצמתנו.

8. המנכ"ל עמד על הנוכחות המוטטה שלנו בדרי'ל. נוכחות הנמובה אפילו מזה שהוטכם בהסכם מאי 1983. דרישה לנוכחות מינימלית הועלתה על ידנו במשך כל מגעינו עם לבנון. אין זו תופעה חדשה ולהיפך מימדיה מינימליים.

9. אימה חזר על עמדות האומ' ועל העובדה שהוהירו בעבר כי רצועת הבטחון תעורר בסופו של דבר פעילות עויינת כנגדה. וכי בארי לא יכול לאורך זמן למנוע פעולות כנגדה.

10. המנכ"ל עמד על הסכנות הסמוכות לישראל במצב בו אזור הבטחון לא היה קיים והדגיש כי תפיסת בטחון זו מותאמת לגזרה הלבנונית על כל השלכותיה.

11. בתגובה לדברי המנכ"ל כי 'אזור הבטחון' הוכיח עצמו מעבר למצובה, חוץ הצבעה על בלימת 13 מכוניות התופת, העיר אימה כי בארי אמר שמכוניות התופת הלכו הופעלו ע"י חובבנים ואם המצב ישתנה הדי גם אופי ואפקטיביות הפעולות ישתנו.

12. המנכ"ל העיר כי אנו תמיד היינו מוכנים לשוחח עם שכנו לשם השגת הסדרים ודווקא היו אלה הלבנונים שהגיבו פומבית בשלילת אפשרות של חידוש השיחות. בנושא חידוש נקודה אנו כלל לא הגבנו כי גם לא פנו אלינו ואילו הלבנונים מיד השיבו בשלילה. תמיד היינו מוכנים לשיחות ישירות לא במסגרת ועשנ' עם כל אחת משכנותינו כך גם לגבי לבנון, אולם דברי כראמה בודאי אינם מקדמים אפשרות של שיחות כלשהן.

13. המנכ"ל הוסיף כי אם בארי רוצה לשנות מצב בטחוני פוליטי עליו לדבר עמנו ועל כך השיב אימה כי כל עוד צהל נמצא על אדמת לבנון לא יוכל לעשות כן. הוסיף כי בארי האשים האומ' בהטעיה עקב דבריהם על כנות כוונות צהל לסגת משטח לבנון.

14. המנכ"ל חזר על עמדתנו בדבר נסיגת צהל והנוכחות המינימלית עליה עמדנו לאורך כל השיחות. אימה הביא דברי הלבנונים והסודיים הרואים בקיום צה"ל חלק מנוכחות צה"ל והמנכ"ל עמד על כך כי זהו כוח לבנוני הפועל בלבנון בשימות לבנוניות, כפי שטושות כל המיליציות האחרות בלבנון.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

15. אימה חור על העמדות האומיות כי כל שיכול לעשות הוא להעמיד שרותיו הטובים לרשות שני הצדדים ולהצביע על נכונותו לסייע

16. המנכ"ל הדגיש כי לאורך כל המגעים אנו נסינו להיות הקונסטרוקטיבים ולהציע הצעות מעילות נכפי שניתן לראות מקדיאת הפרטיבלים של שיחות נקודה). ואילו הלכנונים הם שהכשילו כל המאמצים האלה

17. אימה הניע תקווה שישראל תשקול מחדש עמדותיה וציין כי אם אכן בארי יפעל ברוח דבריו יעמוד יוניפיל במצב בלתי אפשרי. הוא לא יוכל למנוע פעילות אמל בשם שאינו מונע פעילות צד'ל וזה יכול להיות תחילת סופו של הכוח

18. המנכ"ל שאל אם בשיחותיו בנושא בני הטרובה העלה שאלת בני הטרובה היהודים ואימה השיב בחיוב וכי עשה זאת לבקשת המוכ"ל ואדקדקט.

19. המנכ"ל העלה האפשרות שאימה יפגוש שהביט בשונו ארצה
20. אימה יוצא לדמשק ואולי גם לבירות וישונו ארצה עוד השבוע (כנראה יום ד') ויצור קשר בשונו.

21. נוכחו בוטנהיים, אליאב, ירון וגור
ארבל 2

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכ"ל, ממנכ"ל, ד/מרכו, רם, אמן, אליאב,
ארבל, קיור, מותים, מצפא, לובדני, שיאון



THE SECRETARY-GENERAL

8 November 1985

Dear Mr. Prime Minister,

It was a great pleasure to have you with us on the occasion of the commemoration of the 40th anniversary of the United Nations. Your presence contributed to the significance of the event and your statement in the General Assembly gave additional impetus to the search for peace in the Middle East.

I very much appreciated the opportunity to exchange views with you on matters of mutual interest and concern, including the problem of southern Lebanon. As I mentioned to you, I am deeply concerned about the trends in that area. I strongly feel that the present situation, if allowed to continue, can only lead to increased violence in the area. You will agree that this should not be allowed to happen and that every effort should be made to prevent such developments.

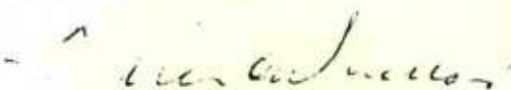
In the coming days, I will be renewing my efforts at finding a solution. I still hope that, with the agreement of the parties, a process could be started which would lead to the complete Israeli withdrawal from southern Lebanon and the restoration of international peace and security in that area. In doing so, I am prompted in part by your repeated desire to end as soon as possible the Israeli involvement in Lebanon provided satisfactory security arrangements can be agreed upon. My immediate objective is to work out, through consultations involving Lebanon, Israel and the United Nations, security arrangements which take into account Lebanese sovereignty as well as Israel's security concerns, with UNIFIL as a main element. I believe that

His Excellency
Mr. Shimon Peres
Prime Minister of the State of Israel
Jerusalem
Israel

in the present circumstances, UNIFIL, strengthened if necessary, with the co-operation of all the parties involved, can play a vital role in gradually restoring peace and stability to the area. In saying this, I am not underestimating or minimizing the difficulties involved. I am convinced, however, that it is in the interest of all concerned, particularly those sharing the same objectives of peace and security, to overcome their diverging views on the means to secure those objectives and to reach an understanding on the basis of an expanded role for UNIFIL. Moreover, I think that a solution of the problem of southern Lebanon could only strengthen the efforts you are now making to promote the search for peace in the Middle East.

I have asked Mr. Jean-Claude Aimé to deliver this letter to you personally, to discuss the current situation in southern Lebanon with all concerned and to report to me before the end of November.

Please accept, Mr. Prime Minister, the assurances of my highest consideration.


Javier Pérez de Cuéllar

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סמל

3398

**

יציא

**

**

**

אלי: ני, נרו 245, מ: המשרד
רח: מ, סג: ש, תא: 061185, זח: 1800

שמו/מיידי

אלי: נאום/ניין

אונדוף, שלך 5

1. לאחר בריקה עם הגורמים המוסמכים מאשרים הארכת המנדט.
2. הקפידונא כי הסכמת הממשלה תאוונד בדות המוכיל כבודחות
הקודמים.

ארבל 2

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן, אליאב,
ארבל2, קירד, מותים, סייב, שיאון

דח"פחות:	מחלקת הקשר	דף: _____
סווג בטחוני:	סופס מברק	מתור: _____
שפור		
תז"ח: 0519-		א ל :
נר :		המשרד
0145		ד ע :
32-ש		ושינגטון
		מאת :
		נאו"ס ניו-יורק

אל: ארב"ל 2.
דע: ממ"ד לשמנכ"ל רושינגטון.

פּאָט: ירחניץ ביידן

לבנון ישראל. למברקינו 25(5) 87(22)
מברק מנחל חמרכז 161(120) ו-186(137)

4	איטור:	י. ביין	שם השולח:	5.11.85	תאריך:
---	--------	---------	-----------	---------	--------

רחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	י"ר:
סוג כטחוני: שם:	טופס מברק	מספר:
תז"ח:		א.ל. המשרד
042000		
נר : 0095		י"ע : משרד הבטחון
בטחון-8		תאריך : נא"ם, ניו-יורק

אל: אכ"ב

דע: פ.פ. - ס/מתאם הפעילות בשטחים,
משרד הבטחון

מאת: ישראל אלישיב

ועדה שניה - הצעות החלטה בנושאים הפלשתינאים.
שלכם חוזם 196.

1. למען הסדר, העברנו אליכם נוסח הצעות ההחלטה והערות ראשוניות.
2. לאור דפוסי החצבעה הצפויים ולאור נוסח הצעות ההחלטה אין מקום לפעולה למיתון הנוסחים נאף לא לפעולה בבירות.
3. לסעיף ה' בשלכם, כידוע גם בשנה שעברה^{לא} התקבלה החלטה חחת הכותרת של משאבים בשטחים או חידוש הרעיון של פניה לבית הדין הבינ"ל.
14. ל - דומה בעיקרה להחלטה 39/442 שאליה מתייחס דוח המזכ"ל בנושא משאבים בשטחים.
- המועד האחרון להגשת הצעות החלטה בסעיף 12 - יפוג ב-6.11.85. עד כה לא הגישו הערבים הצעת החלטה נוספת.

מנהל אכ"ב ומשטחים אלישיב אהבה

אישור:

שם השולח: י. אלישיב

4.11.85

תאריך:

מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: 1
סופס מברק	מחור: 3
דחיפות:	
מידי	
סוג בטחוני:	
כלמ"ס	
תז"ח:	א ל :
042000	המשרד: בטחון
0094 : כר :	ר ע :
7 - /מח	מאת :
	נאו"ם ניו-יורק

מנהל פר"ן / מרום קש"ח וא"א

ועדה ראשונה - התבטאות בדיון הכללי

1. רצ"ב ה- *Takes* של התבטאותנו הבוקר.

2. מברקם ח/230 הגיענו לאחר ההתבטאות.

נאו"ם

אישור:

ג' יששכרופ

שם השולח:

4.11.85

תאריך:

FIRST COMMITTEE -- TAKE 5

0094

2/3

Continuing, Mr. PETROVSKY (Soviet Union) said the World Disarmament Campaign could intensify the work of all those interested in disarmament and in diminishing international tension. The awareness of the catastrophic consequences of nuclear war had allowed the world-wide development of an anti-war movement. That broad public opinion should now be reflected in the actions of States. The basic demands of the public were the prevention of nuclear war and the prevention of the spread of the nuclear arms race. The effect of the Campaign had certainly made itself felt in encouraging that public awareness.

In the Soviet Union, he said, the fight for peace had struck a responsive chord. Soviet supporters for peace had held over 100,000 events, with the participation of 53 million people, during Disarmament Week in November 1984. Last August a week of action was observed to express solidarity with the victims of Hiroshima, under the auspices of the World Peace Council. On 2 September the annual "Peace Lesson" was held, during which 45 million school children participated.

In addition to that show of support for the Campaign he said the Soviet Union would this year donate 200,000 roubles to the United Nations Institute for Disarmament Research.

WALIUR RAHMAN (Bangladesh) said spending on armaments, which was reported to be around \$1 trillion annually, had seriously affected economic development in developed as well as developing nations. Those resources could be used to eliminate poverty, disease and hunger.

He supported the need for general and complete disarmament, a comprehensive nuclear-weapon test-ban treaty and full implementation of the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons (NPT).

The squandering of the world's precious resources on armaments was in somber contrast to the poverty in which two thirds of the world's people lived; he stated.

JEREMY ISSACHAROFF (Israel) said that while the multilateral or global approach to disarmament might provide essential normative guidelines in terms of promoting disarmament, a genuine and constructive regional dialogue dispelling mistrust and promoting peace could provide the only reasonable solution for the implementation of significant disarmament measures based on directly binding and reciprocal commitments between the Governments concerned.

With regard to the Middle East, he went on, given the abundance of mistrust and suspicion, the absence of diplomatic relations between States with the resulting lack of open channels for normal State intercourse, the consequent tensions, conflicts, and wars were hardly surprising. "Multilateral conventions in the field of disarmament, which do not necessarily imply direct and reciprocal legal constraints and obligations between States, cannot be effectively superimposed on such a region," he said.

(END OF TAKE 5)

FIRST COMMITTEE -- TAKE 6

3/3 0094

7-11062

Mr. ISSACHAROFF (Israel), continuing, said certain disarmament measures did not apply in instances in which a state of war existed; or alternatively, when express reservations were made to conventions declaring that accession to the instrument in question did not entail recognition of a particularly State party. That had unfortunately been done a number of times by certain Arab States in relation to Israel. Should States not be willing to enter into direct and free negotiations on a regional or bilateral basis on account of their political reservations, those exact political reservations would surely nullify and make ineffective any multilateral or indirect measure of disarmament.

Regional negotiations, he said, could constitute an important initial step towards the establishment of the confidence so sorely needed by the States in the Middle East. Israel would not be serving the interest of any cause or project if it allowed negotiations to be carried out by proxies or through intermediaries.

In 1981, he recalled, Israel had proposed the establishment of regional disarmament commissions, made up of all States of the various regions, to examine ideas and proposals for intergovernmental regional agreements on arms control and reduction. Israel's proposal still stood. Regional dialogue also assumed a greater sense of urgency in view of three major disarmament challenges in the Middle East, he said. The first was the substantial reduction of conventional arms in the Middle East. Israel was deeply concerned by the accelerated supply of large quantities of modern and sophisticated weapons to a number of belligerent Arab States.

The second challenge, he continued, related to the eradication of chemical weapons, which had been used repeatedly in the Iran-Iraq war. The atrocious and repeated use of chemical weapons obliged everyone to redouble efforts to arrive at an early solution to that complex problem.

The third challenge, and perhaps the most important, remained in the field of non-proliferation of nuclear weapons. Israel was committed to the non-proliferation of nuclear weapons. As its Foreign Minister had recently stated, the most effective and credible barrier to proliferation in so sensitive an area as the Middle East was a freely and directly negotiated convention establishing a nuclear-weapon-free zone based on a system of obligations binding on all States concerned. Israel was ready to begin such negotiations without delay or preconditions.

He hoped that progress between the United States and the Soviet Union would ease regional tensions and encourage conciliation in the many other conflicts in the world and would also inspire the timely diversion of the world's rare resources from the making of weapons to third world development, education, and to the feeding of starving peoples.

(END OF TAKE 6)

מחלקת הקשר : ניו-יורק	דחלפות:
סופס מברק	סוג כסחוגי:
	בלמ"ס
המשרד	תד"ח:
	02100
	נר :
	0043
נאו"ם ניו-יורק	

ארב"ל 2.

שטחים. הוגשו 6 הצעות חלטה הזהות כמעט לאלה של אשחקד. הצעת החלטה בענין אבו עין כוללה הבעה צער על מעצרו חשירותי ובקשה לשחררו. אין בגוי. בהצעה בענין אמנה ג'נבה נוסף סעיף המבקש מהמזכ"ל לדוות לעצרת הבאה. כנ"ל כהצעה בענין ההתנחלויות. בהצעה *Omibus* נוסף סעיף המגנה את סגירת מוסדות החינוך ברמת הגולן הסורית, את אסור ספרי למוד הסורים, את האסור להמשיך בלמודים אוניברסטאיים בסוריה ולחזור משם ואת פסורי המורים. כן נוסף סעיף הקורא לישראל לאפשר את הפתיחה מחדש של המוסד הרפואי הקהולי ההוספיס כדי לאפשר את המשך הספקת שרותי בריאות ורפואה לאוכלוסיה הערבית בעיר. בהצעה בענין מוסדות החנוך נוסף סעיף המתיחס להחלטות אונסק"ו. (הבריקונא עיקרי החלטות אלה). אין השנה הצעה בעניין נסיון רצח ראשי הערים.

נאו"ם

תאריך: 1.11.85 שם השולח: בר-דומי אישור: ~~א/י~~
 להח' מנהל מנהל מנהל מנהל מנהל מנהל
 ס"א מנהל מנהל מנהל מנהל מנהל מנהל

מחלקת הקשר	ניו-יורק	רחיפות:
טופס מברק		מידע
		סדרה בסחונני:
		שומר
המשרד		תז"ח:
		ססלזוס
וינה, רוסינגטון	(סוט)	ניר: 0037
נאו"ם ניו יורק		חל: 11

אל : ארבל"1, ורד
דע : ליבאי/ ספרה"ס, רובינשטיין/רושינגטון, אליצור/וינה
מאח: מרדכי ידיד

ר"פ: _____	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	רשימות: _____
מחור: _____		סוג בטחוני: _____ שפור: _____
אל : משרד רוה"מ	תז"ח: 312200	נר : 1160
ר ע :		
מאת : נאו"מ ניו יורק		

אל : טמיר/ממרח"מ - אישי
מאת: גביר.

מכתבי תודה מרוה"מ למארחיו בניו יורק. לשיחה הסלפונית עופרי-נחניהור.
אין לנו להוסיף שמוח מהמערכת האו"מית לרשימת השמות שקיבלח בינתיים מהקונכ"ל.

נאו"מ

177
3

אישור:

ר. גביר

שם השולח:

תאריך: 31.10.85

דף: <u>2</u>	מחלקת הקשר ניו-יורק		רחיפות:
מתור: <u>2</u>	טופס מברק		סוג כסחוני:
א.ל.:			תז"ח:
ד.ע.:			נר.:
מאת:			1078

- 2 -

אמרתי שלא רק מדובר על ארגון רצח שהכניס להווי הבינ"ל פגיעות בחתכורה אוירית ועוד כי אם גם במסד שקרי שכל יום אומר דברים אחרים. (כדאי לחמשיך גם בנושא זה בקנברה).

5. מערב איריאן. שאלתים לעמדת בעימות המסתמן שם. אמרו שהעניין מאד לא נוח להם שכן רוצים לשמור על קשריהם עם ג'קרסה. מנטיס איפא ליישב הסכסוך אם כי ברור שהילידים לא ישלימו לאורך ימים עם שלטון זר.

6. היתה אוירה נחמדה של שותפות דעים פרט לגישה המוחלטת השלילית לאש"פ שהצגתי.

אליאב

אישור:

פ. אליאב

שם השולח:

35.10.85

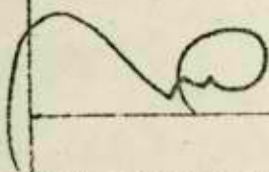
תאריך:

דף: 2	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דחיפות:
מתור: 2		סוג בטחוני:
א ל :		תז"ח:
ר ע :		נר :
מאת :		1068/247

עם מדינות ידידותיות. ההולנדים הסיקו מכך כנראה את המסקנה ההגיונית שהארגון הוא out dated ואסור להם לסכן אנשיהם בפעילות שאינה מביאה תועלת בשטח. איננו פועלים לחיסולו של יוניפי"ל אך גם לא נצטער אם ייעלם. כל זמן שהוא נמצא בשטח נעשה כל שביכולתנו למניעת פגיעות באנשיו - אך הדבר לא תמיד נמצא בשליטתנו.

ד.על יוניפי"ל לגלות יותר פרגמטיות ביחסיו עם צד"ל כפי שמצא הדרך ביחסיו עם "אמל".

נאו"מ



אישור:

י. ביין

שם השולח:

30.10.85

תאריך:

מחלקת הקשר ניו-יורק	רשימה: רמ"ד
טופס מברק	סוג מסמך: בא"ס
	תז"ח: 251700
	ני: 0899
ארכיון 2, תפוצה - (ט) (ט)	
ש.ב.י. - נאום	

להלן קטעים הנאמרים אליין מנאום כנה"א במסגרת תפוצה
במוסד החאג'י ב - 24.10 (22000 נקודות המורכבות מ-250 אלף הא"מ):

First, setting the stage for negotiation, as it did with the famous Resolution 242 on the Middle East.

Second by acting as the catalyst which persuaded those in dispute to prefer negotiation to confrontation.

And third by pursuing its peace-keeping role.

Had it not been for the Blue helmets and blue berets of the United Nations - guided by a great British servant of the United Nations, Brian Urquhart - local conflicts would have spread, and the toll of death and the flood of homeless would have been even greater.

But there are those, Mr President, who refuse to make their fair financial contribution to these vital peace-keeping operations. I believe they are failing in their duty to the United Nations, to mankind and to peace. It's about time they felt guilty that they leave others to bear an unfair share of the burden.

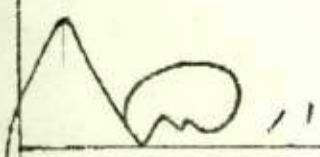
מסמך	1	1	1	2	3	2
מסמך	1	1	1	2	3	2
מסמך	1	1	1	2	3	2

מסמך 1 1 1 2 3 2

דח"פ:	מחלקת הקשר ניו-יורק	2
סוג כסחובי:	טופס מברק	2
תז"ח:		
נר:		

899

3. And resolutions of the United Nations have not always been objective. Some have been guilty of double standards. Judgement has been passed on countries not on the merits of the case but because it was easy to find a majority against them. Other countries who deserved censure have been protected through sheer political expediency. [South Africa is properly condemned for its degrading refusal of basic human rights to black people. Yet where are the resolutions on the treatment of Soviet jewry?]



מחלקת הקשר ניו-יורק	רחילות:
סופס מברק	סורג כסחונני: סמור
	תז"ח: 251700
	נר: 0895 239

אל: ארבע"ל 2

ממ"א אילמח ב-25.10:

ב. אמר שהמזכ"ל התפטר למסור אתמול בפגישה עם רה"מ, על כונתו לעשות מאמץ לחידוש ההידברות בינינו ובין גורמים לבנוניים, כשכמובן, העדיפות לממשל המרכזי. הרגשתי, לאור ההכרזות האחרונות הקיצוניות של פדלאלה, שאיום הפורענות בדרום לבנון שנמנע עד כה במידה רבה ע"י אמל, מתחזק והולך, ושגם כללית, יש לעשות מאמץ מתודש בנושא. לדעתי, הידברות מתודשת, כפי שהעלה זאת שד הבטחון בשיחה האחרונה עם ארקאחרט עם גורם משמעותי לבנוני, תוכל למנוע זאת. בינתיים, עושים בבדיקת הנושא ולכשיגובש - יבוא אלינו בהצעה. קרוב לודאי שהוא יבקר בהקשר זה לקראת סוף נובמבר באזור.

ד. אמר שקרן אס"פ בירידה ורבים באו"ם שמחו על אי הזמנת ערפאת. אינו רואה כלל שהלח
יבוא בהמשך העצרת, שכן חזבר רק ידגיש אי הזמנתו לציון היורבל. סיפר שאשתקד מנע
המזכ"ל בואו ע"י פניה לירדנים והסעודים שהסדירו זאת.

MELBY

72181

[illegible]

רחיפה:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	2
סוג כסחוני:		2
תד"ח:		
895 / 239		

ה. בין הסענות המוסמעות נגד אש"פ במסדרונות האו"ם שחם הביאו אף לירידה קרן מועב"ט, והדיון המז"תי האחרון ממחיש זאת. ציין כחקשד זה, ששגריר צרפת היה זה שחביא לדחית הדין עד לאחר סיום תקופת היובל.

ו. איימה מודע למאמצי אולברס בנושא חועדה המשולשת, אך פחות אופטימי ממנו לבבי מימושה הקרוב.

אישור:  שם השולח: אליאב 25.10.85 תאריך: 

רחיפות: שומר	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	ות' : מחור' :
סוג בטחוני: סדר		
תז"ח: 251430	המשרד	א ל :
נר : 0887		ד ע :
	נאו"מ ניו יורק	נאח :

אל : משפס - ארב"ל
דע : ניר / משרד רוה"מ

סדר

רואה בהצעה המערבית פרי למאמץ המשותף שלנו. גם אם ההצעה לא מתקבל היא מהווה
שטר מערבי, לפחות מצד השושבינות, שיוכל לשמש בסיס לפעולה עתידה.
גם רוזנשטוק האמריקאי בדעה זאת. השתבח בפני בחלקו בגיבוש ההצעה והשושבינים
"כבקשתכם". דיבר חמות בזכות עבודתה של ליריה.

אליאב

אליאב ארז 2 סייה גסט (יה) ארז 2 גסט

אישור:

שם השולח: ק.פ. אליאב

25.10.85

תאריך:

דחפון: מייד/לס	מחלקת הקשר ניו-יורק
סוג כסחוני: שמור	טופס מברק
תז"ח: 24/700	המשרד
נר: 0849	נאו"ם

ארב"ל 1. דע: היועצת למעמד האשה/ממרה"מ, דע: נר/ יועצת שה"ח.

מאת: סרדכי ירד.

דיון בנושא מעמד האשה, שלכם 2314.

1. ההרשמות ממגעים עם נציגים שונים, שדו"ח ביירובי לא יפתח לדיון, יחד עם זאת יש לנציגים רבים עניין לקדם נושאים של מעמד האשה בדיון הנפתח ב-28/10. בחו של רייגן נכנית בין אלו המעוניינים בכך. על כן אין להוציא מכלל אפשרות החלטות ספיציפיות בחקשר זה.

2. נוכחותה של ד"ר ניצה ליבאי תביא כודאי תרומה, אולם מאחר והדיון יהיה בעיקרו מדיני ולא מקצועי (שכן העניינים המקצועיים נדונו ביירובי) אנו סבורים שהמשלחת בהרכבה הנוכחי תוכל להתמודד עם מכלול הבעיות.

3. תחבטא בויכוח הכללי בנושאי נשים גב' פלסי. אם יש נקודות מיוחדות שברצונכם לכלול בהחלטאות הבריקונא, ההבטאותנו תהיה בין 6-3 בנובמבר.

נאו"ם

אישור:

שם השולח: ס. ירד

24.10.85

16510 16510 16510 16510

מחלקת הקשר ניו-יורק	7
סופס מברק	2
סמל	
242100	המסר
0866	נאו"ם ניו-יורק

מנהל ארבי"ל 2.

שיחת רוה"מ - המזכ"ל ב-24

1. המזכ"ל פתח בתודה על נוכחות רוה"מ בציון ה-40 בהוסיפו שהנושאים הנוגעים לישראל מעסיקים אותו ושעוקב בעניין אחר הנעשה. הזכיר חרומת כוחות השלום כחורט הכסחוני כגון ברמת הגולן, לבקיה יש חסכם של כל הצדדים. לעומת זאת מודע להבדלי הדעות ביחס ליוניפי"ל, אך מוסיף להאמין שנוכחותו בדרום לבנון יכולה לרטן השיפוט הקיצוניים, לסנוע פח"ע, ולשמש כלליה גורם מרחיע שיוכל לחרום לבסחון הצפון מצ ל"נו.

2. הגדיר עצמו כידיד, ביקש מרוה"מ לפרט מחשבותיו לגבי ההתפתחויות העתידיות באזור וכיצד יוכל הוא לסייע.

3. רוה"מ הגיב שמודעים שהמזכ"ל IMPARTIAL וכן אלה העובדים עמו אך בעיותינו לא עם המנגנון של הארגון כי אם עם חברותיו, בהזכירו כדוגמא לשמצה החלטת הציונות. מטכים עם דבריו בנושא אונדוס אך בנושא לבנון יש לזכור שנעלמה שם התשתית המדינית ועלינו לדאוג בעצמנו לבסחון הספר, כשנוכחו רנו מינימליה ופונקציונליה, ונשמח מאד בעתיד לצמצמה עוד יותר.

4. פנינו לשלום, כולל בנושא הפלסטינאי, אך אש"ם לא יוכל להיות שותף לשום סהלך, בגלל סיבו. מאמצינו מכוונים עתה כלפי הירדנים ומוכנים למאמץ לקראתם בנושא המסגרת הבינ"ל, וכאן מנה רוה"מ התנאים לכך כגון שאין לכפות פחרות ואי השתתפות גורמים מחוץ לאיזור שאין להם יחסים דיפלומטיים עם הצדדים. לאחרונה גם הערבים מבינים זאת, ואף מצידים יש עניין שאם תהיה ועידה זקקם לה חדוש היחסים בין ישראל ובריה"מ. מאידך יחכן שמסגרת בינ"ל אף חסייע לשתופה של סוריה.

2/...

שם השולח: 3 1 3 2
 4 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 2/...

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	2
סוג בכתוב:	טופס מברק	2
תז"ח:		
נר :		
866		

- 2 -

5. רוח"מ אמר ששבע רצון מחגובת חוסיין במאמר בניו-יורק טיימס ליוזמתו, ובמיוחד שהלה מוכן להעריך מחדש עמדתו בנושא אש"פ שהפך להיות גורם שלילי גם מבחינה ירדן. אם הדברים יחבלגלו למו"מ הרי ניחן לנהלו למשל גם בג'נבה ואולי גם יהיה למזכ"ל חפקיד בקריאה לכנס ועידה או למשא ומתן. אולם לפי שעה התנאים עדיין לא בשלו לכך. מכל מקום כדאי שישאר מבק עמו לימסר לו מידע על עמדותינו וההתפתחויות כדי לבדוק ביחד מה ניחן לעשות בבוא השעה.

אליאב



אישור:

מ. פ. אליאב

שם השולח:

24.10.85

תאריך:

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	1 -
סדרג בטחוני: בלמים		6 -
תז"ח:		א ל : המסרד
232000		
0825 : בר		נשינגטון
217 - 011		נאויס, ניו-יורק

אל: משפט - ארבייל
דע: נשינגטון - ביר משרד רוה"מ
מאת: לידיה שוקרון

הועדה השישית - טרור.

רצ"ב שחי הצעות החלטה שהוגשו לנועדה. הצעת קובה המבטאן שיא חטומאה והצעה מערבית כמעט בקיה, דהיינו, ללא ייחוס להגדרת עצמית.

ס"ב ג"ס א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ
232000
217 - 011

איטור:

שם השולח: ל. שוקרון

23.10.85



General Assembly

Distr.
LIMITED

A/C.6/40/L.3
22 October 1985

ORIGINAL: ENGLISH

tieth session
SIXTH COMMITTEE
Agenda item 129

MEASURES TO PREVENT INTERNATIONAL TERRORISM WHICH ENDANGERS OR TAKES INNOCENT HUMAN LIVES OR JEOPARDIZES FUNDAMENTAL FREEDOMS AND STUDY OF THE UNDERLYING CAUSES OF THOSE FORMS OF TERRORISM AND ACTS OF VIOLENCE WHICH LIE IN MISERY, FRUSTRATION, GRIEVANCE AND DESPAIR AND WHICH CAUSE SOME PEOPLE TO SACRIFICE HUMAN LIVES, INCLUDING THEIR OWN, IN AN ATTEMPT TO EFFECT RADICAL CHANGES

Australia, Austria, Belgium, Canada, Denmark, Finland, Germany, Federal Republic of, Italy, New Zealand, Norway, Portugal, Spain, Sweden, Turkey and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland: draft resolution

The General Assembly,

Recalling its resolutions 3034 (XXVII) of 18 December 1972, 31/102 of 15 December 1976, 32/147 of 16 December 1977, 34/145 of 17 December 1979, 36/109 of 10 December 1981 and 38/130 of 19 December 1983,

Recalling also the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations and relevant instruments on international humanitarian law applicable to armed conflict,

Deeply disturbed at the continuing acts or threats of acts of international terrorism and other concerted acts of violence against innocent persons which are the subject of a number of important international conventions, inter alia the Convention on Offences and Certain Other Acts Committed on Board Aircraft, signed at Tokyo on 14 September 1963, the Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, signed at The Hague on 16 December 1970, the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, signed at Montreal on 23 September 1971, the Convention on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents, concluded at New York on 14 December 1973 and the International Convention against the Taking of Hostages, concluded at New York on 17 December 1979,

27 | 825 3/6

Welcoming the statement on 9 October 1985 of the President of the Security Council, made on behalf of the members of the Council, condemning terrorism in all its forms, wherever and by whomever committed,

Noting the conclusion reached at the interregional preparatory meeting for the Seventh Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders, held at New Delhi from 22 to 26 April 1985, on the topic of "New dimensions of criminality and crime prevention in the context of development: Challenges for the future", that terrorist activities, including kidnapping and murder, hijacking and the taking of hostages and the destruction of property, seriously impair freedom and the political stability of communities,

Noting also resolution 23 adopted by the Seventh United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders, held in Milan, Italy on 6 September 1985,

Noting the Secretary-General's repeated condemnation of acts of international terrorism and in particular his appeal, in his report of 4 September 1985 on the work of the Organization, to States to implement fully the provisions of the relevant international conventions,

Mindful of the necessity of maintaining and safeguarding the basic rights of the individual in accordance with the relevant international human rights instruments and generally accepted international standards,

Convinced of the importance of the observance by States of their obligations under the relevant international conventions to ensure that appropriate law enforcement measures are taken in connection with the offences addressed in those conventions,

Further convinced of the importance of expanding and improving international co-operation for dealing with acts of international terrorism,

Affirming the importance of the carrying out by Governments of a policy of opposing the making of concessions to terrorist demands,

Taking note of the report of the Secretary-General (A/40/445 and Add.1 and 2),

1. Unequivocally condemns all acts of international terrorism which endanger or take human lives or jeopardize fundamental freedoms and which no cause can justify;
2. Deeply deplores the loss of innocent human lives which result from such acts of international terrorism;
3. Further deplores the pernicious impact of acts of international terrorism on friendly relations among States as well as on international co-operation, including co-operation for development;
4. Appeals to all States that have not yet done so to consider becoming party to the existing international conventions relating to various aspects of international terrorism;

/...

217 / 825 4/6

A/C.6/40/L.3
English
Page 3

5. Calls upon all States to take the necessary domestic measures with a view to the speedy and final elimination of the problem of international terrorism to ensure the full observance of the obligations they have assumed under the Conventions to which they are party, and to fulfil their obligations under international law to refrain from organizing, instigating, assisting or participating in acts of civil strife or terrorist acts in other States, or acquiescing in organized activities within their territory directed towards the commission of such acts, or providing a refuge for those who have committed acts of international terrorism;

6. Urges all States not to permit alleged political motivation or circumstances to obstruct the application of all appropriate law enforcement measures provided for in the relevant conventions to persons who commit acts of international terrorism covered by those conventions;

7. Further urges all States to co-operate with one another more closely, especially through the exchange of relevant information concerning the prevention and combating of terrorism, apprehension and prosecution or extradition of the perpetrators of such acts, the conclusion of special treaties and/or the incorporation into appropriate bilateral treaties of special clauses, in particular regarding the extradition or prosecution of terrorists;

8. Further urges all States to adopt legislation that whenever necessary will strengthen legal measures against those who commit terrorist acts and to facilitate the exchange of information between States in order to improve the ability of Governments to prevent violence, to safeguard their citizens and to respond more effectively in cases of offences foreseen in the relevant international conventions;

9. Calls upon all States to take all appropriate measures as recommended by the International Civil Aviation Organization and as set forth in relevant international conventions to prevent violent attacks against civil aviation transport and its facilities and to take all appropriate measures to prevent violent attacks against other forms of public transport such as civil maritime transport;

10. Encourages the International Civil Aviation Organization to continue its efforts aimed at promoting universal acceptance of and strict compliance with the international air security conventions;

11. Further encourages the continued consideration of recommendations for international action to strengthen law enforcement measures, including extradition procedures and other arrangements for legal assistance and co-operation;

12. Requests the Secretary-General to follow up, as appropriate, the implementation of the present resolution and to submit a report to the General Assembly at its forty-second session;

13. Decides to include the item on the provisional agenda of its forty-second session.



General Assembly

Distr.
LIMITED

A/C.6/40/L.2
18 October 1985
ENGLISH
ORIGINAL: SPANISH

Fortieth session
SIXTH COMMITTEE
Agenda item 129

MEASURES TO PREVENT INTERNATIONAL TERRORISM WHICH ENDANGERS
OR TAKES INNOCENT HUMAN LIVES OR JEOPARDIZES FUNDAMENTAL
FREEDOMS AND STUDY OF THE UNDERLYING CAUSES OF THOSE FORMS
OF TERRORISM AND ACTS OF VIOLENCE WHICH LIE IN MISERY,
FRUSTRATION, GRIEVANCE AND DESPAIR AND WHICH CAUSE SOME
PEOPLE TO SACRIFICE HUMAN LIVES, INCLUDING THEIR OWN,
IN AN ATTEMPT TO EFFECT RADICAL CHANGES

Cuba: draft resolution

The General Assembly,

Recalling its resolutions 3034 (XXVII) of 18 December 1972, 31/102 of
15 December 1976, 32/147 of 16 December 1977, 34/145 of 17 December 1979, 36/109 of
10 December 1981 and 38/130 of 19 December 1983,

Recalling also the Declaration on Principles of International Law concerning
Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of
the United Nations, the Declaration on the Strengthening of International Security,
the Definition of Aggression and the Protocols Additional to the Geneva Conventions
of 1949,

Deeply concerned about continuing acts of international terrorism which take a
toll of innocent human lives,

Convinced of the importance of international co-operation for dealing with
acts of international terrorism,

Reaffirming the principle of self-determination of peoples enshrined in the
Charter of the United Nations,

Reaffirming also the inalienable right to self-determination and independence
of all peoples under colonial and racist régimes and other forms of alien
domination, and upholding the legitimacy of their struggle, in particular the

struggle of national liberation movements, in accordance with the purposes of the Charter and of the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations.

Expressing its concern that in recent years, with increasing frequency, State terrorism has been practised in relations among States, and that military and other types of action has been undertaken against the sovereignty and political independence of States and against the self-determination of peoples,

Taking note of the report of the Secretary-General,

1. Deeply deplores the loss of innocent human lives and the pernicious impact of acts of international terrorism on friendly relations among States as well as on international co-operation, including co-operation for development;
2. Urges all States, unilaterally and in co-operation with other States, as well as relevant United Nations organs to contribute to the progressive elimination of the causes of international terrorism;
3. Invites all States to take all appropriate measures at the national level with a view to the speedy and final elimination of the problem of international terrorism, such as the harmonization of domestic legislation with existing international conventions, the fulfilment of assumed international obligations and the prevention of the preparation and organization in their respective territories of acts directed against third States;
4. Strongly condemns all policies, methods and practices of terrorism, in particular State terrorism, in international relations;
5. Calls upon all States to fulfil their obligations under international law to refrain from organizing, instigating, assisting or participating in terrorist acts in third States, or acquiescing in organized activities within their territory directed towards the commission of such acts;
6. Re-endorses the recommendations submitted by the Ad Hoc Committee on International Terrorism in its report to the General Assembly at its thirty-fourth session relating to practical measures of co-operation for the speedy elimination of the problem of international terrorism;
7. Calls upon all Member States to report to the Secretary-General terrorist acts perpetrated in their territory against them or their nationals;
8. Requests the Secretary-General to follow up, as appropriate, the implementation of the present resolution, in particular the provisions of paragraph 7, and to submit a report to the General Assembly at its forty-second session;
9. Decides to include the item in the provisional agenda of its forty-second session.

רחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	1
חורג בטחוני:	טופס מברק	5
בלמס		
תז"ח:	המשרד	א
9991-		
נר :		ב
0780	נאו"ם ניו יורק	ג

באר"ם ניר יורק

מאת: ש. בינה - יעקב רוזן

1. נשיא זמביה קאונדה . מרבית הנאום עוסק בדרא"פ קורא להטלת סנקציות.
2. נשיא פינלנד KOIVISTO . דיבר באופן מתון על הצורך בהגבלת האיום הגרעיני.
3. נשיא קומורור - מז"ת : הציונות יוצרת אקלים של מתחים באזור. ישראל במדינותה ההתפשטותית נוקטת באמצעי דיכוי נגד החושבים. בינה פעולת צה"ל בתוניסיה שהביאה להרג חפים מפשע. הביע חמיכה וסולידריות לעם התוניסאי והפלס'. לא יכון שלום במז"ת עד שישראל תיסוג מהשטחים שכבשה לרבות ירושלים. חמך בהחלטות אח"א בענין מערב הסהרה.
4. ס/רוח"מ גרפ"ז Goetting . הביע את עמידת ארצו במאבק ה"אנטי פשיסטי" כהמשך להיותה אנטי חיסלר . הדגיש הצורך בעצירת מרוץ החימוש ובפירוק הנשק בעיקר גרעיני.
5. קנצלר אוסטריה שינובץ . קרא ליותר מעורבות מוסדות האו"מ לשלום בעולם. לא החיחס לאזורנו.
6. רוח"מ סורינאם . עסק באפרטהייד, בעיות כלכליות בעולם ה-3.

שם השולח:

מאמר זה:

[illegible]

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	2
סדר גמול:		5
תז"ח:		ל
נר :		ע
780		

- 2 -

7. רות"מ טרילנקת Premadasa . הזהיר מפני שואה גרעינית ותוצאות מרוץ החימוש. הזכיר "קבוצה של טרוריסטים" שמצאה מקלט מחוץ לסרילנקה ומבצעת פעולות טרור כנגד חפים מפשע. קרא לכינוס ועידה בין"ל לטרור.

8. שה"ח נורבגיה Stray . אין התייחסות לאזורנו.

9. שה"ח אפגניסטן דוטס . יצא כנגד מירוץ החימוש והאיום הגרעיני וה"אימפריאליזם האמריקני". חמך בחכנית השלום הסוב' להגבלת נשק גרעיני. אזכר מדינות אימפריאליסטיות הנעזרות בכוחות מקומיים מ"פלסטין במז"ח ועד דרא"פ ונמיביה".

10. נשיא גינאה ביאסו . קשר הבעיה הפלס' במאבק וב"קולוניאליזם" ובאפרטהייד. קרא להגשמת הזכויות הבלתי מעורערות של העם הפלסטיני ולהקמת מדינתו העצמאית. קרא להחזרת השטחים הכבושים.

11. גאנא ANNAN . מז"ח : קשר ה"בעיה הפלס'" עם אזורי סכסוך אחרים בעולם המסכנים את שלום העולם. קרא להסלת סנקציות כלכליות על דרא"פ. קרא לכיצוע החלטות מועבי"ט בנושא נמיביה והפלס'.

12. נשיא גינאה המשוונית . סכסוך מז"ח : על הפלס' לקבל חזרה את השטחים השייכים להם, לחיות בדו-קיום עם המדינה היהודית, יש להכיר באש"פ כנציג לגיטימי של הפלס', העמדות הקיצוניות בענין זה אינן תורמות לפתרון הבעיה.

3/..

אישור:

שם השולח:

תאריך:

דחיפה:	מחלקת הקשר ניו-יורק סופס מברק	3
סוג בטחוני:		5
תז"ח:		ל
נר :		
780		

- 3 -

13. נשיא אנגולה . ארצו נאלצת ללחום בניגוד לרצונה בדרא"פ בעלת הכח הצבאי העצום, למיכך נאלצה לבקש סיוע מ"מדינות ידידותיות" בינהן קובה. מבנה האפרטהייד, מחאר המצב הפנימי בדרא"פ כ"מלחמת מעמדות".
14. נשיא יגוסלביה . מז"ח : הביע חמיכה ב"מאבקם הצודק של העם הפלס' ובשחרור נמיביה מהעול הקולוניאלי".
15. רוח"מ תורכיה אוזל . לתורכיה אינטרס ישיר ביציבות האזור. התנגדו לחלוקה ב-1947. גם החלטת החלוקה לא בוצעה. אי צדק זה נמשך. מכירים זכות כל המדינות כולל ישראל לגבולות מוכרים. מכירים בזכות הפלסטינאים להגדרה עצמית מלאה. קרא לנסיגת ישראל משטחים שנכבשו ב-1965. שיבת יוזמת חסין ערפאת.
16. רוח"מ אוגנדה . לא התייחס לאזורנו כלל.
17. נציג בלגיה (שר מדינה) . לא התייחס לנושאים רלבנטיים כלשהם.
18. שח"ח קולומביה . לא הזכירנו.
19. שח"ח אוקראינה . לא הזכירנו.
20. נציג פרגוואי . לא הזכירנו כלל.

4/..

מחלקת הקשר ניו-יורק	דחיפה:
טופס מברק	סוג כטחוני:
	תז"ח:
	נר : 780

- 4 -

ראשונה

נמשך הדיון הכללי.

נציג ברטניה תמר ב - SDI בכפוף לארבע חנאים שסוכמו בין תאצ'ר לבין ריגן בדצמבר שעבר.

- א. ארה"ב והמערב אינם מתכוונות להשיג עליונות אלה לשמור על איזון.
- ב. פרישת SDI מבחינת התחייבויות באמנה חייבת להיות פתוחה למ"מ.
- ג. המגמה העיקרית היא להגביר הרחעה ולא לפגוע בה.
- ד. מ"מ מזרח-מערב חייבים לשאוף לפירות במערכות ההתקפיות בשני הצדדים. כן התבטא באריכות בנושא לוחמה כימית וכן בצעדים שלקחו ע"י הקהילה האירופאית למנוע ייצוב לצורך חל"כ (נאום בדיפ). נציג אסליה הגדיר את המחקר על SDI כדרך למנוע ניצול החלל כדי לנהל מלחמה גרעינית על כדור הארץ, וכי המחקר הוא את האמנה ה - ABM .
- כן התבטאו פרו וויטנאם, בורמה, רפ"ג ובולגריה.

שניה

- במסגרת הדיון על פיתוח וש"פ כלכלי בינ"ל (כולל הביטאט - פלסטינאים) :
1. הנציג הרוסי תקף בחריפות את המהועשות המערביות, (בין היתר שנסות לכפות מדיניותם באיומים כלכליים, ומחבלות בש"פ כלכלי בינ"ל).
 2. היגוסלבי (בשם ה-77) טען כי המהועשות נסוגות מהמולטילטריזם ומהנכונות לש"פ בינ"ל, ומטילות עול "מדינות ההתאמה" על המתפתחות, ומרחיבות הפער המדינו ביניהן. הביע פסימיות כאשר להגשמת מטרות עשור הפיתוח השלישי. במיוחד ניכר הפער בפיתוח טכנולוגי, והמערב מפגר בהעברת ידע בניגוד לחכנית וינה.

5/..

אישור:

שם השולח:

תאריך:

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	5
סוג כסחובי:		5
תז"ח:		ל
נר :		7
780		

- 5 -

3. שני הדוברים לא תקפו את ישראל, אף שהרוסי הזכיר חמיכתם בסיוע לעם הפלסטינאי.

מדינית מיוחדת

דיון פרוצדורלי קצרצר לקראת ליבון בעיית האפרטהייד.

שלישית

נמשך הדיון בנושאי נוער, קשישים נכים והמצב החברתי העולמי.

חמישית

נמשך הדיון על הקציב 86-87.

שישית

החלה בדיון על הסרור.
המשך החתייעצויות בנושאי דיני אמנה.

נאו"מ

איטור:

ש. בינה / י. רוזן

שם השולח:

22.10.85

תאריך:



**המשלחת הקבועה
של ישראל לאומות המאוחדות**

PERMANENT MISSION OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

21. 10. 85

אל: דר' נמרוד נוביק - יועץ מדיני לרוה"מ
מאת: פ. אליאב / סמנכ"ל, משה"ח

נקודות לשיחה עם המזכ"ל

בהמשך לשיחתנו הרי הנקודות:

1. סיקור תהליך השלום והמהלכים המוצעים על ידינו. ציון גמישות מסוימת ביחס ל"לוי בינ"ל" אך אין להרחיק לכת יותר מכך.
 2. הערכה לחלקו במניעת בוא ערפאת השנה וגם אשתקד. פניה שיעזור למנוע גיבוב דיונים והחלטות אנטי ישראליים (אשתקד מספרם כ-40), שבסופו של דבר רק פוגעים בסיכויי השלום ובמעמד העצרת.
 3. זכותה של ישראל להשתלב בהתארגנות האיזורית של האו"ם שמהווה הצד השני של מיצוי חברותנו. הגענו בינתיים להשתייכות אזורית ברב הסוכנויות המיוחדות - השנה בארגון העבודה וארגון הבריאות. מגמתנו להגיע לוועדה האירופית, וכבר הגענו ברב הארגונים להשתייכות כזו.
 4. הצורך שהאו"ם יתגייס לתאום פעולה למאבק נגד הטרור הבינ"ל בצורה יותר מוחשית כגון לפחות ע"י המשך הוקעתו כפי שכבר נעשה במועב"ט.
 5. בקשה סיוע מצידו בענין יהודי בריה"מ (פעל בנדון בעבר).
- הערה: סביר שיעלה מצידו נושא יוניפיל.

פנחס אליאב

העחק: השגריר ב. נתניהו

מספר:	מחלקת הקשר ניו-יורק	זר:
סוג הסוכן:	סופס מברק	מסר:
מסר:		א ל :
תז"ח:		המסר:
נר :		ד ע :
0682 188 - 811		ווינגטון
		מאח :
		נאו"ם

משפט. ארב"ל
דעו ווינגטון, ניר-מסרד רהמ'
מאח: ליזיה שוקרון

ועדה שישית - סרור

בהמשך לשלנו 608

אנו שלחים מחר אגרת למזכ"ל בהגובה לאגרת הרוסית A/C.6/40/3

נאו"ם

מיכאל אהרן (א.י. 2)
ניו-יורק - מנהל

חאריד:	שם השולח:	ל.שוקרון	אישור:
--------	-----------	----------	--------

מחלקת הקשר ניו-יורק	מחזור: 15
סופס מברק	מחזור: 15
רחיפות: מייד	המשרד
סוג בטחוני: בלמ"ס	ווינגטון
ונ"ח: 17/700	נאו"ם
נר: 0610	
ו"ל: 172	

ארב"ל 2. דע: ווינגטון.
יוניפיל.

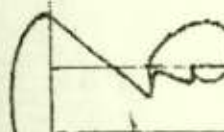
1. בדיון הבוקר במועבי"ט חודש מנדט יוניפיל ב-6 חודשים.
בהארכה תכנון 13 ונמנעו 2 (בריה"מ ואוקראינה).

2. בדיון ההבטאו: סין, צרפת (רצ"ב), בריה"מ, בריסניה, דנמרק, לבנון
וישראל.

3. הארפתי הביע דאגה לחושביה הנוצריים של ג'זין והביע תמיכה בסיוע
אפשרי של יוניפיל לחושבי ג'זין. השגריר הבריטי ההבטא בחריפות
נגד "אזור הבטחון" לדעתו קיום אזור הבטחון ואי מילוי מנדט יוניפיל
מונעים החזרת היציבות לדרום לבנון.

4. לאחר סיום הישיבה פנה שג'ארה"ב וולטרס לשגריר נחניהו והעיר כי דבריו היו בילוי
של real statesmanship.

נאו"ם

17.10.85 שם השולח: דג'בהית
אישור: 
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

United Nations Press Release

Department of Public Information
Press Section
United Nations, New York

Security Council
2623rd Meeting
AM SUMMARY



SC/4757
17 October 1985

610 / 2
132 / 15

SECURITY COUNCIL EXTENDS UNIFIL MANDATE FOR SIX MONTHS

President's Statement Expresses 'Indignation' at South Africa's Intention to Implement Death Sentence Imposed on Malesela Benjamin Molloise

The Security Council this morning extended the mandate of the United Nations Interim Force in Lebanon (UNIFIL) for a period of six months, until 19 April 1986. The current mandate of the force expires on Saturday, 19 October.

The Council acted by adopting resolution 575 (1985) (document S/17567). The vote on the text 13 in favour to none against, with 2 abstentions (Ukraine, Soviet Union). The draft resolution was agreed upon during consultations of the Council and presented to the Council this morning by its President, Vernon A. Walters (United States).

Under other terms of the resolution, the Council reiterated its strong support for the territorial integrity, sovereignty and independence of Lebanon within its internationally recognized boundaries. It re-emphasized the terms of reference and general guidelines of the Force as stated in the Secretary-General's report of 19 March 1978, approved by Council resolution 426 (1978), and called upon all parties concerned to co-operate fully with the Force for the full implementation of its mandate.

Further, the Council reiterated that UNIFIL should fully implement its mandate as defined in resolutions 425 (1978), 426 (1978) and all other relevant resolutions and requested the Secretary-General to continue consultations with the Government of Lebanon and other parties directly concerned on the implementation of the present resolution and to report to the Council.

At the outset of the meeting, the President read out a statement on behalf of Council members under which the Council expressed its "indignation and the gravest concern" that the South African authorities intended to implement the death sentence imposed on Malesela Benjamin Molloise, "in spite of the Council's appeals in this regard".

The statement expressed the Council's conviction "that the carrying out of the execution will only result in a further worsening of an extremely grave situation" and urged the South African Government to extend clemency to Mr. Molloise and to rescind his death sentence.

Statements after the vote on the extension of the UNIFIL mandate were made by the representatives of China, France, the Soviet Union, the United Kingdom, Denmark, the United States, Lebanon and Israel.

(A MORE DETAILED ACCOUNT OF THE MEETING APPEARS IN TAKES 1-8 OF THIS RELEASE)

610 / 172 $\frac{3}{15}$

Press Release SC/4757
17 October 1985

SECURITY COUNCIL -- TAFE 1

The Security Council meets this morning to consider renewal of the mandate of the United Nations Interim Force in Lebanon (UNIFIL). The current six-month mandate of the Force is due to expire on 19 October. Secretary-General Javier Perez de Cuellar has recommended a six-month extension of the UNIFIL mandate until 19 April 1986, in accordance with a request by Lebanon.

In a letter of 3 October, addressed to the Secretary-General, Rachid Fakhoury, Permanent Representative of Lebanon, requested the extension, saying that "despite the present circumstances in southern Lebanon, UNIFIL continues to be an important factor in providing stability, at the very time when increased and sustained efforts are still needed to allow UNIFIL to fully implement the mandate entrusted to it by the Security Council" (document S/17526).

In his report to the Council on UNIFIL for the period 12 April to 10 October (document S/17557), the Secretary-General says that the level of violence in southern Lebanon has been limited to some extent, particularly because of the presence of UNIFIL. Leaders of Arafat and other Lebanese groups have generally co-operated with UNIFIL in the area evacuated by the Israeli forces.

However, he continues, "the current situation in Lebanon south of the Litani is not only unsatisfactory but also dangerous. It has meant that UNIFIL finds itself once again between hostile forces and is precluded from deploying right up to the international border in accordance with its mandate. Moreover, I have little doubt that, if the Israeli presence in the 'security zone' is to continue for long, violence will inevitably escalate and spread. In such an event, UNIFIL's situation would become even more difficult".

The Secretary-General recalls in his observations that, on 10 June, the Israeli Government had announced its withdrawal from Lebanon but made it clear that for purposes of self-defence it would maintain a "security zone" north of the Israeli-Lebanese border, which would be manned by the "South Lebanon Army" assisted by elements of the Israel Defence Force. He goes on: "I and my colleagues have discussed this matter on many occasions with the Israeli authorities at various levels and have done our best to make clear our view that such an arrangement, being contrary to Security Council resolutions and a violation of Lebanese sovereignty, will be certain to attract increasing opposition and is likely to give rise to a whole new round of violence in the area".

Continuing, the Secretary-General states that the conditions still do not exist in which UNIFIL can fully perform its functions or completely fulfil its mandate, and that the situation is most likely "to deteriorate rather than to improve".

(more)

610 / 172 $\frac{4}{15}$

On the other hand, he adds he is convinced that UNIFIL is an extremely important factor in whatever peace and normality exists in southern Lebanon, and that, if for some reason UNIFIL were to disappear, the level of violence would inevitably increase dramatically, resistance operations giving rise to reprisals in a spiral of violence. Such a situation could well develop into a new and serious international crisis.

Moreover, the Secretary-General says, the Lebanese Government has requested that the mandate of UNIFIL be extended, and the United Nations had received "regular, urgent and pressing requests in the same vein from representatives of the population of southern Lebanon".

Adding that he hopes the Israeli authorities would conclude that of all the options available, the effective implementation of UNIFIL's mandate would in the long run be the least hazardous for all concerned, Mr. Perez de Cuellar states that after much thought, "especially in the light of the request of the Government of Lebanon, it is my duty to recommend a further extension of the mandate of UNIFIL".

The Secretary-General goes on to say in his observations: "I believe that there is still a good chance of re-establishing international peace and security in Lebanon south of the Litani if the correct actions are taken soon by all concerned, but I also believe that further undue delay is likely to produce a new and serious crisis, possibly with widespread ramifications".

Turning to the financial situation, the Secretary-General says that there was, as of the beginning of October 1985, an accumulated shortfall in the UNIFIL Special Account of some \$224 million. The Organization, he goes on to say, is falling behind in the reimbursement of the troop-contributing countries, thus placing an unfair and increasingly heavy burden on them, particularly on the less wealthy ones. He strongly appeals to all Member States to pay their assessments without delay. He also appeals to the Governments of the more developed countries to consider making available, as a practical measure, voluntary contributions to the UNIFIL Suspense Account, to be used for the reimbursement of Governments contributing troops, equipment and supplies to UNIFIL.

(END OF TAKE 1)

610 | 172 $\frac{5}{15}$

Press Release SC/4757
17 October 1985

SECURITY COUNCIL -- TAKE 2

The Council has before it a draft resolution, submitted by the Council President following consultation among members (document S/17567).

The text of the draft reads as follows:

"The Security Council,

"Recalling its resolutions 425 (1978), 426 (1978), 501 (1982), 508 (1982), 509 (1982) and 520 (1982), as well as all its resolutions on the situation in Lebanon,

"Having studied the report of the Secretary-General on the United Nations Interim Force in Lebanon of 10 October 1985 (S/17557) and taking note of the observations expressed therein,

"Taking note of the letter of the Permanent Representative of Lebanon addressed to the Secretary-General of 3 October 1985 (S/17526),

"Responding to the request of the Government of Lebanon,

"1. Decides to extend the present mandate of the United Nations Interim Force in Lebanon for a further interim period of six months, that is, until 15 April 1986;

"2. Reiterates its strong support for the territorial integrity, sovereignty and independence of Lebanon within its internationally recognized boundaries;

"3. Re-emphasizes the terms of reference and general guidelines of the Force as stated in the report of the Secretary-General of 19 March 1976, approved by resolution 426 (1978), and calls upon all parties concerned to co-operate fully with the Force for the full implementation of its mandate;

"4. Reiterates that the United Nations Interim Force in Lebanon should fully implement its mandate as defined in resolutions 425 (1978), 426 (1978) and all other relevant resolutions;

"5. Requests the Secretary-General to continue consultations with the Government of Lebanon and other parties directly concerned on the implementation of the present resolution and to report to the Council."

(END OF TAKE 2)

610 / 172 $\frac{6}{15}$

Press Release SC/4757
17 October 1985

SECURITY COUNCIL -- TAPE 3

The meeting was called to order at 12:15 p.m. by the President of the Council, VERNON A. WALTERS (United States).

He then read out the following statement on behalf of Council members:

"The members of the Security Council have learned with indignation and the gravest concern of the South African authorities' intention to implement the death sentence imposed on Malesela Benjamin Moloise, in spite of the Council's appeals in this regard.

"The members of the Security Council once again draw the attention of the South African authorities to the Council President's statement of 20 August 1985, and the Council's resolution 547 (1984) which inter alia called upon the South African authorities not to carry out the execution of Mr. Moloise.

"The members of the Security Council are convinced that the carrying out of the execution will only result in a further worsening of an extremely grave situation.

"Once again, the members of the Security Council strongly urge the South African Government to extend clemency to Mr. Moloise and to rescind his death sentence."

Next, the Council adopted its agenda concerning its meeting on U1F1L. The PRESIDENT said he had received a request for participation in the debate from the representative of Lebanon.

There was no objection and the representative of Lebanon was invited to take a seat at the Council table.

He said it was his understanding that the Council was ready to vote on the draft resolution (document S/17567).

The vote on the text was 13 in favour to none against, with 2 abstentions (Ukraine, USSR).

The PRESIDENT declared the text adopted as Council resolution 575 (1985).

(END OF TAKE 3)

610/172-7/15

Press Release SC/4757
17 October 1985

SECURITY COUNCIL -- TAKE 4

LIANG YUFAN (China) said the Council had assigned a clear mandate to UNIFIL in its resolution 425 (1978), "to confirm the withdrawal of Israeli forces, restore international peace and security and assist the Government of Lebanon in ensuring the return of its effective authority in the area". Regrettably, that mandate had so far failed to be truly carried out. Such a state of affairs was far from normal and needed to be changed promptly.

Israeli authorities should be held responsible for that abnormal situation, he said. In its massive invasion of Lebanon in 1982, Israel had defied the relevant Council resolutions and completely ignored UNIFIL, bringing serious damage to the credibility of both the Interim Force and the United Nations. The so-called "security zone" set up by Israel in southern Lebanon constituted the basic hurdle to the functioning of UNIFIL.

Therefore, he said, the elimination of the aftermath of the Israeli invasion of Lebanon, including the dismantling of the "security zone", and the total withdrawal of Israeli troops from Lebanese territory were the prerequisites for the normal functioning of UNIFIL, the recovery of Lebanese sovereignty over southern Lebanon and the restoration of international peace and security of the area. The Council should take effective measures for those objectives.

China shared the Secretary-General's view that the Council's decision to extend the Force's mandate "must not be understood to mean that UNIFIL will be allowed to become an open-ended commitment for the troop-contributing countries and for the United Nations".

CLAUDE DE KEMOULARIA (France) said he had voted for the extension of UNIFIL's mandate. Despite the many obstacles in its way, UNIFIL's action had been positive as it assured the United Nations presence in a particularly sensitive region.

France insisted on the need for a comprehensive application of Security Council resolutions 425 and 426. An extension of the mandate of UNIFIL should not be construed to mean unlimited commitment in time on the part of the countries that contributed to the Force. He urged all members of the international community to pay their contributions without delay. France would maintain its troop participation without change.

He said France was concerned over the continuing attacks against UNIFIL and attacks in southern Lebanon in general. Public opinion in France was concerned also over continuing attacks against the Christian population in the city of Jezzine, a concern that was shared by many countries. France would agree, he concluded, to a UNIFIL role in protecting that population.

(END OF TAKE 4)

610 / 172 $\frac{8}{15}$

Press Release SC/4757
17 October 1985

SECURITY COUNCIL -- TAKE 5

OLEG A. TROYANOVSKY (Soviet Union) said Security Council resolutions on Lebanon, including that establishing UNIFIL, had not been fully implemented. Had anything changed since the last mandate of UNIFIL was renewed? he asked.

He said it was obvious what changes had occurred in the last six months. When Israel redeployed its troops, it handed over the southern border area to its mercenaries. The so-called "South Lebanon Army" was as independent "as puppets in a puppet theatre". Even the Israelis would admit that.

Israel also had its own military units in the area, he added. Israel continued, meanwhile, with its criminal practice of collective punishment and punitive raids. The Israeli occupation caused "legitimate resistance" by the Lebanese people who were struggling valiantly to expel the aggressor from their ancestral lands, he said.

It was well-known, he went on, who supported Israel and prevented the Security Council from calling Israel to order. The United States should realize that its behaviour seriously compromised the Security Council's authority.

An Israeli withdrawal from Lebanese territory would allow UNIFIL to carry out its mandate effectively, he said.

The Soviet Union did not object to the extension of UNIFIL's mandate for another interim period. The reasons that the Soviet Union had abstained on the resolution had been explained in previous Soviet statements to the Council, he said.

(END OF TAKE 5)

610 / 172 $\frac{9}{15}$

SECURITY COUNCIL -- TAKE 6

Sir JOHN THOMPSON (United Kingdom) said the Council's objectives must be to secure a speedy and complete withdrawal of all Israeli forces, to establish peace and security in the area and to restore effective Lebanese authority and sovereignty up to the internationally recognized border. Continuation of the present situation in southern Lebanon was both unsatisfactory and dangerous as this morning's suicide bomb attack on an Israeli-supported radio station showed.

He said: "It would be a grave mistake to believe that no harm is being done by Israel's policy of maintaining a so-called security zone on Lebanese soil, and preventing UNIFIL from carrying out its mandate. On the contrary, real damage is being done to the chances of restoring stable and peaceful conditions in southern Lebanon."

The Council could not be indifferent to the local population, whose safety and well-being depended in large measure on the continuing efforts of the United Nations and on UNIFIL in particular, he said.

He joined the Secretary-General in strongly appealing to all Member States to pay their assessments to the UNIFIL Special Account, now in deficit to the tune of \$224 million.

FINN ULRICH (Denmark) said the so-called security zone arrangement maintained north of the Israeli-Lebanese border was contrary to Security Council resolutions and meant that UNIFIL was in the midst of mutually hostile forces and was precluded from deploying right up to the international border in accordance with its mandate.

Denmark joined the Secretary-General in the hope that the Israeli authorities would conclude that, of all options available, the effective implementation of UNIFIL's mandate would, in the long run, be the least hazardous for all concerned, he said.

He urged that UNIFIL be allowed to do the job in accordance with the mandate given to it by the Security Council, to assist the Lebanese Government in controlling the Lebanese border and to provide security for both sides of that border.

(END OF TAKE 6)

610 | 172 $\frac{10}{15}$

Press Release SC/4757
17 October 1985

SECURITY COUNCIL -- TAKE 7

The President, VERNON A. WALTERS, speaking as the representative of the United States, said that since the United States had been referred to in a previous statement, he would like to say that those who wished to tell others how to implement Security Council resolutions should at least pay their share of the cost of United Nations Interim Force in Lebanon (UNIFIL).

FOUAD EL TURK (Lebanon) said his Government thanked the Council for acceding to its request. The work of UNIFIL was being conducted in difficult and dangerous circumstances, due to the activities of Israeli forces and the "illegitimate forces" collaborating with them.

He said there must be full implementation of Security Council resolution 425 (1978). That resolution, he recalled, had established an interim force in the south of the country to ensure the withdrawal of Israeli forces from Lebanon and assist the Lebanese Government in restoring Lebanese authority in Lebanon.

He said Israel must withdraw fully from Lebanon. Lebanon rejected any presence of armed Israeli forces, regardless of number or equipment, as well as any "illegal collaborationist forces". It rejected as well the concept of an Israeli "security belt" and condemned all forms of Israeli practices and inhuman acts in the south of Lebanon.

The presence of UNIFIL, he stated, was an important expression of the Security Council's commitment to assist Lebanon in facing the continuing violations of its authority and in assisting Lebanon to regain its sovereignty over all its territory. The absence of UNIFIL would lead to more violence and tensions in southern Lebanon and in the entire Middle East region.

The PRESIDENT said he had received a letter from the representative of Israel asking to participate in the debate.

The council agreed to the request and the PRESIDENT asked the representative of Israel to address the Council.

(END OF TAKE 7)

610 / 172 $\frac{11}{15}$

Press Release SC/4757
17 October 1985

SECURITY COUNCIL -- TAKE 8

BENJAMIN NETANYAHU (Israel) said the representative of the Soviet Union had spoken of the ills of occupation and of puppet regimes. The Soviet Government could well examine its actions in Afghanistan on that account.

"Israel had 'absolutely no territorial interest in Lebanon', he went on. Israel's only interest was security.

Since the collapse of Lebanese sovereignty in the 1970s -- first because of the PLO, and now because of Syria -- Lebanon had been unable to prevent cross-border attacks against Israel, he said.

The purpose of UNIFIL, he went on, was to prevent cross-border attacks, not to assure domestic tranquility in Lebanon.

Since Israel had withdrawn from Lebanon, terrorist acts against Israel had actually decreased. The calmest place in Lebanon was in the south, he said.

The problem in Lebanon was in a weak central Government that was unable to assert itself in the south. The problem was not one of sovereignty, but one of security. The Government of Lebanon was structurally unable to exercise its authority, and that made UNIFIL's mandate difficult to implement, he said.

Because of the situation in Lebanon, Israel did not believe UNIFIL had a useful role to play, he continued. However, Israel did not oppose UNIFIL.

The best possibility for security in southern Lebanon at this time was through the present arrangement, he concluded.

The PRESIDENT said the Council had thus concluded the present stage of its consideration of the item.

The meeting was adjourned at 12:59 p.m.

(END OF TAKE 8 AND PRESS RELEASE SC/4757)

*Mission Permanente de la France
auprès des Nations Unies
One Dag Hammarskjöld Plaza
245 East 47th Street
New York, N. Y. 10017-2280*

New York le 17 octobre 1985

610 | 172 $\frac{12}{15}$

CONSEIL DE SECURITE

RENOUVELLEMENT DU MANDAT DE LA FINUL

Intervention prononcée par
S. Exc. Monsieur Claude de KEMOULARIA
Ambassadeur, Représentant permanent de la France
auprès des Nations Unies

610 / 172 $\frac{13}{15}$

Monsieur le Président,

La France ^{sient} une nouvelle fois ^{des} exprimer par son vote en faveur du renouvellement du mandat de la FINUL ^{et de son soutien aux activités et au rôle de la Force. Elle entend ainsi répondre à la demande que le Gouvernement libanais a formulée en ce sens.}

Mon Gouvernement considère en effet qu'en dépit des nombreux obstacles qui lui ont été opposés, l'action de la FINUL s'est révélée positive, notamment parce qu'elle assure une présence internationale, indispensable dans une région particulièrement sensible.

A cet égard, ma délégation partage les analyses de la situation telles qu'elles sont présentées par le Secrétaire général dans son rapport du 11 octobre dernier. La situation qui règne au Liban, au sud du Litani, est dangereuse et les événements d'hier en témoignent une nouvelle fois. La FINUL y est prise entre deux forces hostiles et se voit toujours empêchée, en contradiction avec les résolutions du Conseil, de déployer son personnel jusqu'à la frontière internationale.

Or, c'est bien là ce que prévoit son mandat. Aussi la France insiste-t-elle une nouvelle fois sur la nécessité d'une application intégrale des résolutions 425 et 426 de notre Conseil, dans les meilleurs délais possibles et par la voie de la négociation avec les parties concernées.

D'autre part, nous estimons, comme le souligne le rapport, que la prorogation du mandat, aussi justifiée soit elle actuellement, ne saurait être interprétée comme un engagement illimité dans le temps de la part des pays contributeurs de maintenir la FINUL et de lui fournir par conséquence les contingents nécessaires.

.../...

610/172 $\frac{14}{15}$

2.

Je tiens à m'associer à la préoccupation exprimée par le Secrétaire général devant l'important déficit financier accumulé à ce jour et dont pâtissent précisément ceux des Etats qui sont engagés dans cette opération des Nations Unies. Il convient qu'à cet égard tous les membres de la communauté internationale paient leur contribution sans délai et assument les charges qui sont les leurs.

Comme le savent les membres du Conseil, mon pays n'a pas ménagé ses efforts pour assurer à son contingent une présence significative au sein de la Force. La France maintiendra donc sa participation à un niveau d'effectifs inchangé.

Il faut également garder en mémoire l'intérêt qui s'attache aux aspects humanitaires et de sécurité des actions que la FINUL mène à bien, dans l'esprit de la résolution 523. C'est grâce à sa présence que le sud du Liban en effet, doit en très grande partie un peu de paix et de stabilité.

Ma délégation tient aussi à exprimer sa préoccupation devant les attaques constantes auxquelles la FINUL doit faire face sur le terrain, et son inquiétude à la perspective d'une recrudescence de la violence dans cette partie du Liban.

Je voudrais également faire part aux membres du Conseil de l'inquiétude que cause à mon Gouvernement et à l'ensemble de l'opinion publique française la situation des dizaines de milliers de Libanais chrétiens assiégés dans la ville de Jezzine. Ce sentiment est, nous le savons, partagé par de nombreux pays.

Je souhaite donc affirmer aujourd'hui la disponibilité de mon pays à envisager - au cas où les circonstances l'exigeraient, et en liaison avec le Gouvernement libanais - une action de la FINUL pour assurer la protection de cette localité.

.../...

Je concluerai mon propos en m'associant à l'espoir, si judicieusement exprimé par le Secrétaire général dans les conclusions de son rapport, qu'il y a encore de bonnes chances de pouvoir rétablir la paix au Liban, dans ce pays qui a tant souffert et auquel mon pays est attaché par tant de liens.

$$610 / 172 \quad \frac{15}{15}$$

רחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	
סורג בטחוני:	טופס מברק	
כלמ"ס		
תד"ח:		המסרד
151900		
כר :		
0514		
	נאו"ס ניו-יורק	

ארב"ל 2.

יוניפיל - דיון פעב"ס

"סכנית" איימה אישר שהצפי שלהם בעינו שהדיון יהיה שקט. תחיה התערבות לבכורות ומקווה שלא תהיה פולמוסית. לפי שעה לא ברשמו מדינות שאינן במועב"ס.

אליאכ

1 1 1 1 3 1 2 2
 אלה הם סוגי המשלוחים של משרד המע"ל ו-2/2 סוגי
 המשלוחים של משרד המע"ל ו-2/2 סוגי המשלוחים של משרד המע"ל
 ו-2/2 סוגי המשלוחים של משרד המע"ל ו-2/2 סוגי המשלוחים של משרד המע"ל

אישור:

אליאכ

שם השולח:

15.10.85

תאריך:



ממשלת ישראל

של ישראל לאומות המאוחדות

PERMANENT MISSION OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

800 SECOND AVENUE
NEW YORK N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

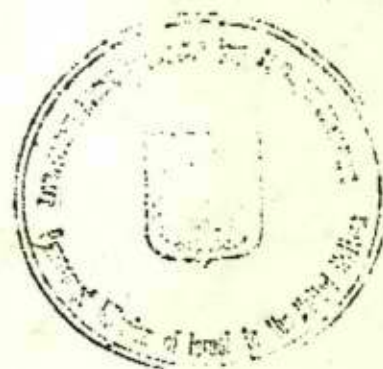
329

The Permanent Mission of Israel to the United Nations presents its compliments to the Secretariat of the United Nations and with reference to the Secretary-General's letter of 19 April 1985 has the honour to indicate that Mr. Shimon Peres, Prime Minister, intends to participate at the commemoration of the fortieth anniversary of the United Nations.

The Permanent Mission of Israel to the United Nations wishes to inscribe the Prime Minister on the list of speakers for the special commemorative proceedings, in the following order of preference, on:

1. Monday, 21 October 1985, position two or three in the morning, or,
2. Monday, 21 October 1985, position two or three in the afternoon.

The Permanent Mission of Israel to the United Nations avails itself of this opportunity to renew to the Secretariat of the United Nations the assurances of its highest consideration.



Mr. Vladimir S. Kolesnikov
Special Assistant to the Secretary-General
United Nations, Room 3855
New York

רשומות: מייד סוג פטנט: סרדי	מחלקת הקשר ניו-יורק עופס מברק	1 3
תז"ח: 141630	משרד רה"מ	א ל
כר : 0448	המשרד	ז
נאו"מ ניו-יורק		מאת

Ⓢ

אל : סמיר/מסרה"מ.

רע : קונכ"ל/כאן. בנצור/כאן. מצפ"א.

מאת: גביר.

ביקור רה"מ - פגישות עם ראשי מדינה/ממשלה : עדכון.

1. נורבגיה : על פי בקשתם (ראו נא הסכתב הסצ"ב), פגישה עם שח"ח נורבגיה, ביום ד' ה-23.10, בשעה 16:15.

2. חורכיה : הם השיבו בשלילה (מצ"ב חעתק מכחבם) בטענה של חוסר זמן.

נאו"מ

2 3 3 1 1 1
 14 10 85

אישור:

שם השולח:

תאריך: 14.10.85

ר. גביר

PERMANENT MISSION OF NORWAY
TO THE UNITED NATIONS
825 THIRD AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10022

10/23
4:15
Chin...

New York, 10 October 1985

0448

2/3

(6/)

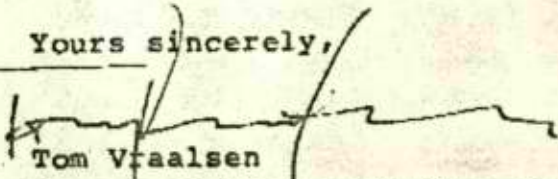
Dear Mr. Ambassador,

The Norwegian Government will be represented at the Commemorative Session by the Foreign Minister, Mr. Sverre Stray, as Special Envoy. Mr. Stray will stay in New York during the period 22 - 25 October.

The Foreign Minister would be grateful if a meeting could be arranged with Prime Minister Simon Peres during his stay in New York.

I would greatly appreciate your kind cooperation in this matter, and look forward to hearing from you at your earliest convenience.

Yours sincerely,



Tom Vraalsen
Permanent Representative of
Norway to the United Nations

H.E. Ambassador Benjamin Netanyahu
Permanent Representative of Israel to
the United Nations

New York

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER NEZDİNDE
TÜRKİYE DAİMİ TEMSİLCİLİĞİ
1395-521

0448

3/3

PERMANENT MISSION OF TURKEY
TO THE UNITED NATIONS

21

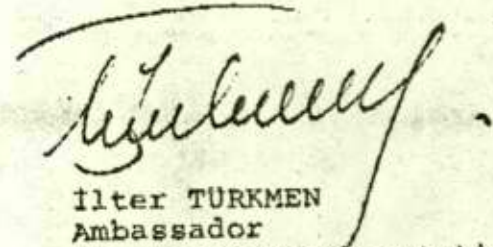
8th October, 1985

Dear Mr. Ambassador,

Upon receipt of your letter dated 24th September, 1985, I had immediately transmitted to my Government, the request of Prime Minister Peres to meet Prime Minister Özal between 21-24 October, 1985.

I have now been informed that the very heavy schedule of Prime Minister Özal during his stay in New York will not allow him the possibility of meeting Prime Minister Peres.

Please accept, Mr. Ambassador, the assurances of my highest consideration.



İltiz TÜRKMEN
Ambassador
Permanent Representative

H.E. Mr. Benjamin Netanyahu
Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary
Permanent Representative of Israel to the
United Nations
New York

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5209

*** יציא ***

שמו

אל: נ"י, נר: 581, מ: המשרד
דח: ב, סג: ש, תא: 131085, דח: 1200

שמו / בהול

נתניהו.

הופעתך בנושא ערפאת במליאה.

בהמשך לשיחתנו מספר נקודות:

- א. ערפאת ואש"ף קבעו את "הנורמות" הנוכחיות של הטרור הבינ"ל שיש להם השפעה על חיי יום יום על מליוני בני אדם, והמחייבים הצבת כח אדם רב בכל הטולים והוצאות של הרנה סליוני דולרים לצרכי אבטחה.
1. הפיכת התעופה האזרחית ליעד מלחמתי - חטיפות, התקפת שדות תעופה, פיצוץ מטוסים. בכל אלה אש"ף היה הראשון לבצע פשעים, מאז חטיפת מטוס "אל-עלי" ואכג'יריה ב-1968. 2. רצח ופיגוע של נתיני מדינה הסוהים מחוץ לארצם. 3. התקפות מו"לינות על סגרירות נלהבדיל מהתקפות על דיפלומטים בודדים שהיו בעבר.
4. התקפות על מוסדות חינוך, מבתי ספר עד אוניברסיטאות. 5. התקפות על אירועי ספורט.
- ב. ערפאת יצר את שתוף הפעולה בין ארגוני הטרור כשמתקני אש"ף מהווים מוקדים לאימון וחימוש, ואת גם לאחר הרס התשתית המדכית בלבנון.
- ג. ערפאת ואש"ף נאבקים גם נגד יהודים באשר הם שם, ואנשיהם תקפו והרגו יהודים בבתי כנסת, במוסדות חינוך, במסעדות בכך כמובן הרקע למה שארע במטוסי איר פראנס באנטבה, במטוס T.W.A. בביירות ועמה הרצח הנתעב באוניה.
- ד. לשיקולך אם לשלב לגנאי גם את מתן דגל האויים ליציאת בוחות אש"ף מטריפולי ב-דצמ' 1983 שאפשרה את המשך הרצח

7128

● ●

本學

אלו האג, נר: 140, מ: המטרד
דח: ט, סג: ט, תא: 131085, ח: 0800

ע'י'ד' / 7128

יוניפיל שלכם 31

היועץ בשג' הולנד כאן מסר למנהל ארבל 2 (ב-9/10) כי החלטת
הולנד להוציא כוחותיה מיוניפיל התקבלה ב-4 אוקטובר.
הסיבה לדבריו הייתה החשש לבטחון החיילים והלחצים הפנימיים
עלב כך.

= 2 217H

תפ: שהח, דהמ, שהבס, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, דס, אמנ, ארכל 2
מותיס, אירא, אירב, שיאון, לוברני

0017

0017 0017 0017 0017 0017 0017
0017 0017 0017 0017 0017 0017

0017 0017

0017 0017

0017 0017 0017 0017 0017 0017 0017 0017
0017 0017 0017 0017 0017 0017 0017 0017
0017 0017 0017 0017 0017 0017 0017 0017
0017 0017

0017 0017

0017 0017 0017 0017 0017 0017 0017 0017
0017 0017 0017 0017 0017 0017 0017 0017

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5687

יוצא

בלמ"ס

אלו האג, לונדון, פריס, רומא, קהיר, אוסלו, הלסינקי,
שטוקהולם, בנגקוק, קנברה, קטמנדו, ווט, אקרה, ני,
לימה, נד: חווס 1038, מ: המשרד
דח: מ, סג: ב, תא: 141085, וח: 1600
נד: יוניפיל

X

בלמ"ס/מיד

וויינגטון, לונדון, פריס, קנברה-עבור טרינידד-טובגו, לימה
קהיר, בנגקוק, האג, אקרה, שטוקהולם, אוסלו, הלסינקי, קטמנדו,
קנברה-עבור פיג'י. בריטניה - עבור אירלנד, רומא
דח: ניו יורק

יוניפיל - דו"ח מוב"ל.

1. ב-10 באוקטובר פרסם המוב"ל הדו"ח התקופתי לקראת חידוש
מנדט יוניפיל.
 2. מדגיש כי למרות מאמצי האו"ם להגיע לפריסת הכוח עד לגבול
הבינ"ל, לא היתה כל התקדמות בכוון זה.
 3. אוור הבטחון - מונע פריסה בינ"ל, מגביר העימות בין צד"ל
יוניפיל משמש פרובוקציה לגורמי "ההתנגדות" הלבנונים ופוגע
בריבונות לבנון.
 4. יוניפיל למרות שאינו ממלא כל המנדט משמש גורם מיצב ומרגיע
באוור.
 5. מדגיש שיתוף הפעולה עם אמ"ל המוגדר כמתון לעומת החיכוך
התמידי עם צד"ל באוור בו רצועת הבטחון חופפת באוור יוניפיל.
 6. הוצאת יוניפיל תגרום להידרדרות המצב והגברת האלימות.
 7. בנוסף לקיום רצועת הבטחון גם נוכחות צה"ל באוור זה מהווה
יעד לפעולות "ההתנגדות" שכל שתארך הנוכחות כך הן תגברנה
ותתרחקנה.
 8. מציע לישראל שלאחר בדיקת כל האפשרויות תחליט כי יישום
מנדט יוניפיל במלואו הוא הפחות מסוכן לה.
- ארב"ל 2.==

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, רהט, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמן, ארבל, 2,
אירא, אירב, מצרים, מאסו, ק, מצפא, אמלט, שיאון, לוברני

37

משור החוץ-מחלקת הקשר

אל: ניו-יורק, וושינגטון.

537 423

טופס מברק צפוי

דפים 3 מתוך 1
סיווג בטחוני: סודי

דחיפות: מידית

תאריך וזמן רישום 12/03/00
מס. מברק 884

נאום.

שיחת המנכ"ל - ארקהרט. (10/10).

לבנון.

1. ארקהרט הביע ארצה לאחר סדרת פגישות בבירות ודמשק מכאן יצא לקפריסין ובמוצ"ש יטוס לניו-יורק דרך ישראל.
2. הדגיש כי המאבק בתוך העדה השיעית הוא במוקטן המתרחש בעולם המוסלמי. ישנם אנשי המרכז המתון- אמל ומהקצוות פועלת קואליציה של גורמים קיצוניים פנטיים - אנשי החיזבאללה המפלגה הקומוניסטית ושאריות אש"ף.
3. התערובת הקיצונית הנ"ל הינה מסוכנת ביותר לכל העולם המוסלמי ואת החשש מפניה הביע מוברק ושה"ח של תורכיה בעצרת.
4. אנשי היחידה הצרפתית, להם אינפורמציה טובה על המתרחש באזור, מספרים כי לחיזבאללה מקורות כספיים רבים וביכולתם לשלם למגויסיה שם פי 10 מאשר אמל. לרשותם גם צעירים איראנים פנטיים המוכנים לכל פעולה.
5. ארקהרט משוכנע כי גם אם יוניפיל אינו ממלא אחר המנדט, הינו גורם מיצב חשוב בשטח, משמש כבולם זעזועים. ומעכב תהליך השקטות הקיצוניים על אזור הדרום.
6. ארקהרט ציין כי מורל חיילי יוניפיל גבוה, פרט ליחידה ההולנדית והוסיף כי טוב שהם עוזבים, מה גם שמספרם היה קטן ביותר.
7. דיווח כי בדמשק שוחח עם חדאם שציין כי תפקיד יוניפיל בדרום לבנון חשוב וכי על ישראל להבין שיש קץ לסבלנות "גורמי ההתנגדות" בלבנון. ארקהרט העיר שכנראה כוונתו היתה שיש ביכולת הסורים לשים קץ לסבלנות זו אולם אינם מעוניינים, זאת אף-אז.

משרד החוץ - מחלקת הקשר

אל

טופס מברק צפוני

דפים 92 מחוד 3

סיווג בטחוני:

דחיפות:

תאריך וזמן רישום

884 חן מס. מברק

שימוש
בח
קשר

- 2 -

8. ארקהרט הוסיף כי בשיחות קודמות היה חדאם מאוד ביקורתי כלפי יוניפיל ועתה הבחין כי גם הסורים מעוניינים בהשארות יוניפיל בשטח.

9. המנכ"ל העיר כי לבנון התגברות הפונדמנטליסטים שם עלולה להיות מסוכנת לסוריה.

10. ארקהרט הוסיף כי לבנון יכולה להיות מסוכנת לא רק לסוריה אלא למדינות רבות באזור במיוחד למצרים.

11. המנכ"ל ציין כי הארוע הטראגי בראס בורקה בוצע ע"י פונדמנטליסט ולא ע"י מטורף במובן הבריאותי. תופעה זו מסוכנת למצרים עצמה וליחסי ישראל מצרים.

12. ארקהרט העיר כי הלקח ממה שקרה באירן הוא שתהליך של השתלטות פונדמנטליסטים יכול להצליח ותוך זמן קצר.

ערפאת-עצרת.

13. המנכ"ל העלה נושא הזמנת ערפאת לארועי ה-40 של האום והגדיר צעד זה המעשה הגרוע ביותר שיכול להעשות בארוע כגון זה. ושאל את ארקהרט מה ניתן לעשות כדי למנוע הדבר.

14. ארקהרט אמר כי שמע על כך רק בסוריה והוא מסכים לכך שצעד זה הנו גרוע מבחינת האום ידבר עם המזכ"ל מקפריסין ויבדוק מה ניתן לעשות.

15. הוסיף כי ארגון האירועים בידי ועדה של העצרת המורכבת לפי מפתח גושי והיא סוברנית להחליט כל שברצונה והמזכירות אינה יכולה להתערב. עמדתו האישית של המזכ"ל ידועה לו והוא יוכל רק להביעה ולא יותר מכך.

16. הבטיח לדווח על שעשה עם שובו ארצה (למעבר) במוצ"ש.

17. ארקהרט הרחיב הדבור על היות אקט זה של הזמנת ערפאת והופעתו מנוגדת לרוח האום ולכוונת אירועי ה-40. שהרי מגמת החגיגות להצביע על גודל הנסיון בהקמת הארגון והשגיו ולא עיסוק בבעיה הפלסטינית.

3 / ...

אישור לשכת המנכ"ל:

השוות: אישור מנהל המחלקה:

(לציין תאריך וזמן העברה לשירות)

תאריך וזמן חיבור (ימולא עיי השולח)

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל

דף 3 מתוך 3 רפים

סיווג בטחוני:

דחיפות:

תאריך וזמן דישום

884 ח

מס. מברק

שימוש
מס.
הקשר

- 3 -

18. המנכ"ל הדגיש כי הופעת ערפאת תהפוך האירוע לפארה ויעיב על כל הארוע ומטרותיו.
19. המנכ"ל הרחיב ותאר את מעורבות אש"ף בטרור, והדגיש כי מאז החתימה על הסכם ערפאת-חוסין ישנה תופעה של התגברות מעשי הטרור מחד והכחשת מעורבות אשף בהם מאידך.
20. בתשובה לשאלת ארקהרט אמר המנכ"ל כי ערפאת אתם על ההסכם בלחץ מצרים וסעודיה וכי אחרת היה מסולק מירדן. המנכ"ל הדגיש כי אש"ף עקבי בשתי נקודות אותן פרט בראיון עיתונאי בפריס בחודש מרץ. הראשונה כי לא יקיים דיאלוג עם ישראל עד לפינוי כל השטחים והשניה כי לפני כינון קונפדרציה עם ירדן יש להקים מדינה עצמאית, מטרת מעשי הטרור למנוע כל אפשרות לקיום דו-שיח ישיר.
21. ארקהרט העיר שיתכן שבצ"ע מעשי הטרור הוא כדי לשמור על אמינות בעיני הפלסטינים עצמם. המזכ"ל העיר כי הבעיה היא הקורים המקבילים בהם פועל אש"ף כאמור מחד ובצוע מעשי טרור מאידך הצגת ^{מדי} מתונה והתנערות ממעשי הטרור. לנו אין ברירה אלא לקדם פני האפשרות הגרועה ואילו האירופאים מאמינים רק "לאש"ף המתון".
22. שלא כדרכו העיר ארקהרט הערה אישית כי בעבר סבר שערפאת יכול להיות פרטנר רציני ^{לשיתוף} אולם הארועים האחרונים הביאו לשינוי דעתו.
23. נכחו בפגישה אימה, בוטנהיים, אליאב, ירדן וגור.

ארב"ל 2.

דף: 1	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דחיסה: אמרי
מחור: 4		סוג בטחון: סודי
א ל: משרד רה"מ	תז"ח: 111630	נר: 0377
ר ע: המשרד		
מאת: נאו"ם ניו-יורק		

אל: טמיר/ממרה"מ.
דע: קונכ"ל/כאן. בנצור/כאן. מצפ"א. ארב"ל 2.

מאת: גביר.

ביקור רה"מ באו"ם.

לאחר התיעצות עם שג' נתניהו ובנצור, להלן סיכום אירועי רה"מ באו"ם:

1. נאו"ם רה"מ:

- א. המועד: יום ב', ה-21.10, בסביבות השעה 12:30 (רה"מ יהיה הנואם השמיני מחוץ חשעה). לפניו ינאם רה"מ אימלנד, ואחריו רה"מ אינדונזיה.
- ב. אנו מציעים שעם חום דבריו, יעזוב רה"מ את אולם המליאה בליווי השגריר, ולא ישוב למקומו ע"י שולחן משלחתנו - זאת כדי לסנוע רושם של יציאה הפגנה בעת נאו"ם רה"מ אינדונזיה שבלי ספק יתקוף את ישראל. (מצ"ב חרשים של מיקום המשלחות באולם המליאה).
- ג. ע"י שולחן משלחתנו ששה מקומות (שתי שורות של שלושה מושבים). פרוטוקולרית מקובל שבמעמד זה ישבו ליד השולחן מלבד רה"מ, שג' נתניהו, שג' רוזן, א"ס/ר/נאו"ם ביין. נוהרו שני מקומות לבחירתכם. ליתר חברי הפמליה והמשלחת לאו"ם שמורים מקומות בחלקת האח"מים בצידו אולם המליאה.
- ד. אנו מנסים להשיג 100 כרטיסים ליציאת הקהל (הכמות המקובלת היא עד 30). הקונכ"ל יבטיח נוכחות יהודית מירבית.

2/...

חאריך:	שם השולח:	איטור:
9	3	3
3	1	1
1	1	1

דף: 2	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	רשימות:
מחור: 4		סוג בטחוני:
א ל :		תז"ח:
ד ע :		נר :
מאת :		377

- 2 -

2. הפגישה עם המזכ"ל:

- א. המועד והמקום: יום ה', ה-24.10 בשעה 16:30 (מיד בתום טקס יובל ה-40), בלשכה נשיא העצרת (חדר 200).
ב. המלווים: שג"נחניהו, מנכ"ל סמיר וחבר פמליית רה"מ (לפי בחירתכם).

3. ארוחת הצהריים מטעם המזכ"ל לכבוד ראשי המדינה והממשלה:

- א. המועד והמקום: יום ד', ה-23.10, בשעה 13:15, בסרקלין השגרירים באו"ם.
ב. המלווים: ראש הסקס הודיענו שרשאים להצטרף, בנוסף לשגריר באו"ם, שני מלווים בלבד. מציעים: מנכ"ל סמיר, ס/ר / נאו"ם ביין או חבר פמליית רה"מ לפי בחירתכם.

4. קבלת פנים מטעם קונץ' לכבוד ראשי המדינה והממשלה:

- א. המועד והמקום: יום א', ה-20.10, בשעות 18:30 - 20:30, במוזיאון בוגנהיים לאמנות מודרנית.
ב. עומדים לקבל מהמארז את רשימת המוזמנים הישראלים.

5. טקס יובל ה-40:

- א. המועד והמקום: יום ה', ה-24.10, בשעה 15:00 (אמור להסתיים ב-16:30), באולם המליאה.
ב. ינאמו נשיא העצרת ומזכ"ל האו"ם. במהלך הטקס אמורה להתקבל בקונסנטוס הצהרה חגיגית (בינחיים קיימת בעייה סביב איזכור נושא פלסטין בסיוטא ההודית, אך מאחר וההצהרה אמורה להתקבל בקונסנטוס אנו פועלים, גם בעזרת האמריקאים, להסרת הפסקה הפלסטינית). בתום הטקס יוכרז

3/...

חאריך:	שם השולח:	אישור:
--------	-----------	--------

רחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 3
סוג מסמך:		מתוך: 4
תז"ח:		אל:
נר:		דע:
777		מאת:

- 3 -

פורמלית על פתיחת שנת השלום הבינ"ל.
ג. באשר לסדרי ההושבה ליד שולחן משלחתנו - ראו נא סעיף 1/ג' דלעיל.

6. נאום רייבן:

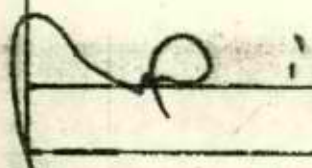
א. נהוג לעכשיו נקבע ליום ד', ה-23.10, בשעה 11:00. האמריקאים מנסים להעביר ליום ה', ה-24.10, לפנה"צ. ברבע שנדע אם יהיה שינוי נודיעכם. כמובן אם ערפאח יגיע לחגיגות יובל ה-40, צפויים שינויים מרחיקי לכת כפי שמסר הבוקר שב'וולטרס לשג'נחניהו.
ב. באשר לסדרי ההושבה ליד שולחן משלחתנו - ראו נא סעיף 1/ג' דלעיל.

7. קבלת פנים ממעם רייבן לכבוד ראשי המדינה והממשלה:

א. המועד והמקום: יום ד', ה-23.10, בשעה 19:00 (עד 21:00), בוולדורף אסטוריה.
ב. נאו"ם/ארה"ב מוסרת שלפי קביעת המארח וראש המסמ של הבית הלבן יתכן שראשי המדינה והממשלה יורשו להתלוות ע"י שגרירם לאו"ם. עוד יודיעו לנו.

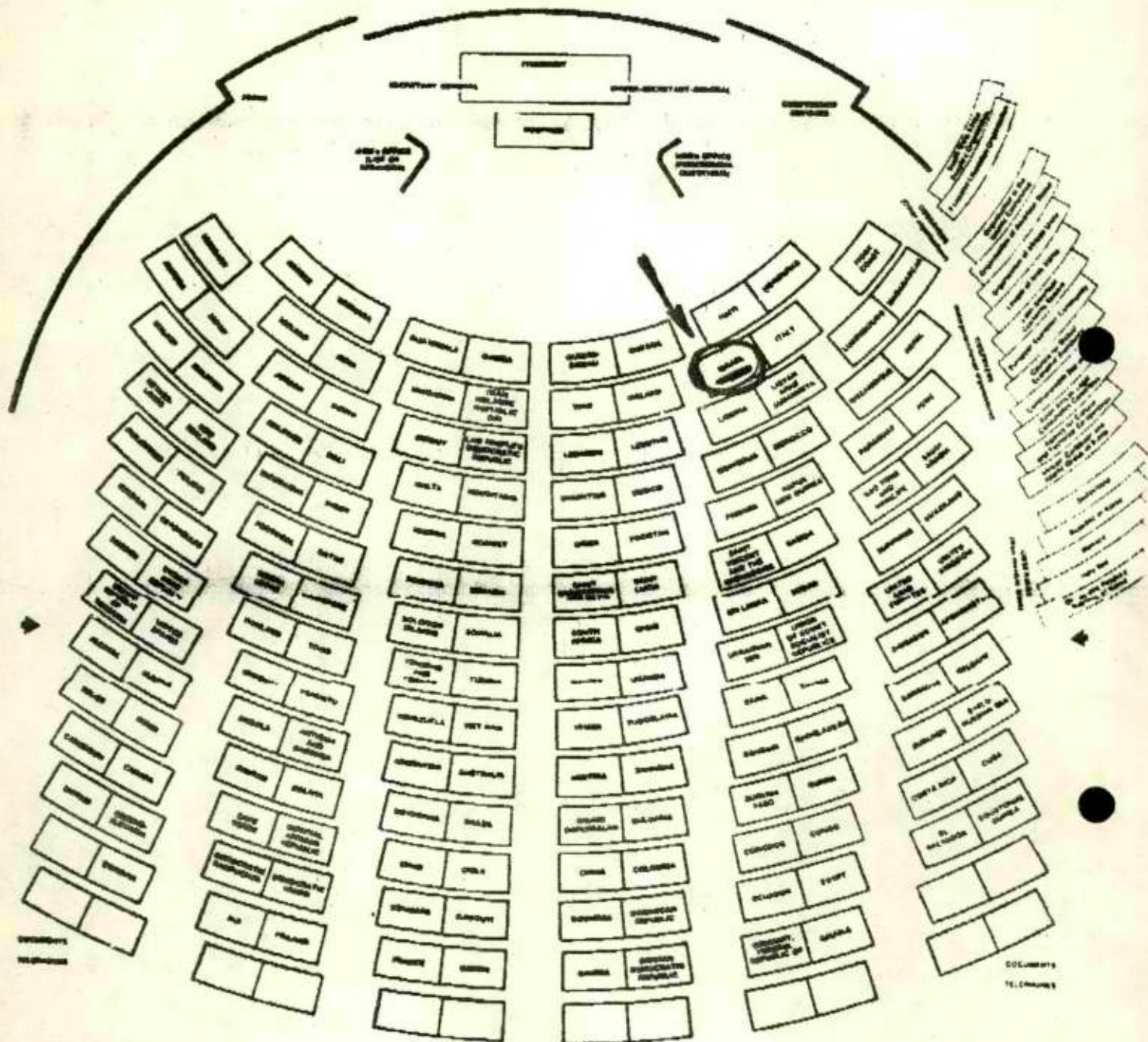
8. פגישות עם ראשי מדינה וממשלה: נבריק בנפרד.

נאו"ם

תאריך:	11.10.85	שם השולח:	ר. גביר	אישור:	
--------	----------	-----------	---------	--------	--

GENERAL ASSEMBLY HALL Seating arrangement at the fortieth session of the General Assembly

377 4/4





Security Council

Distr.
GENERALS/17557
10 October 1985

ORIGINAL: ENGLISH

REPORT OF THE SECRETARY-GENERAL ON THE UNITED NATIONS
INTERIM FORCE IN LEBANON

(for the period from 12 April to 10 October 1985)

Introduction

1. In its resolution 561 (1985) of 17 April 1985, the Security Council decided to extend the mandate of the United Nations Interim Force in Lebanon (UNIFIL) for a further interim period of six months, until 19 October 1985. The Council also reiterated its strong support for the territorial integrity, sovereignty and independence of Lebanon within its internationally recognized boundaries; re-emphasized the terms of reference and general guidelines of the Force as stated in the report of the Secretary-General of 19 March 1978, approved by resolution 425 (1978); called upon all parties concerned to co-operate fully with the Force for the full implementation of its mandate; and reiterated that UNIFIL should fully implement its mandate as defined in resolutions 425 (1978), 426 (1978) and all other relevant resolutions. The Council requested the Secretary-General to continue consultations with the Government of Lebanon and other parties directly concerned on the implementation of the resolution and to report to the Council.

2. The present report contains an account of developments relating to UNIFIL from 12 April to 10 October 1985.

Organization of the Force

3. As of October 1985, the composition of UNIFIL was as follows:

Infantry battalions

Fiji	627
Finland	509
France	608
Ghana	573
Ireland	644
Nepal	665
Netherlands	161
Norway	649

0375

104

3/10/

Headquarters camp command

Ghana	133
Ireland	91

Logistic units

France	785
Italy	48
Norway	203
Sweden	146
	<u>5 842</u>

In addition to the above personnel, UNIFIL was assisted by 75 military observers from the United Nations Truce Supervision Organization (UNTSO). Those unarmed observers are organized as Observer Group Lebanon (OGL) and are under the operational control of the Commander of UNIFIL, Lieutenant-General William Callaghan.

4. In view of changing operational requirements following the redeployment of Israeli forces, the areas of responsibility of various battalions were adjusted, in particular those on the southern and eastern perimeters. The deployment of UNIFIL as of October 1985 is shown in the annexed map.

5. The military observers of UNTSO continued to man the five observation posts along the Lebanese side of the Israel-Lebanon armistice demarcation line and to maintain teams at Tyre, Metulla and Chateau de Beaufort. In addition, they continued to operate four mobile teams within the UNIFIL area of operation.

6. The Lebanese internal security forces continued to co-operate with UNIFIL in maintaining order in its area of operation. They carried out independent patrols and assisted UNIFIL in special investigations of mutual concern. The Lebanese army unit serving with UNIFIL maintained a strength of 100, all ranks. They were deployed in the UNIFIL area and attached to different battalions.

7. Logistic support for UNIFIL continued to be provided by the headquarters logistic branch, the French logistic component, the Norwegian maintenance unit, the Ghanaian engineer unit, the Swedish medical company and the Italian helicopter wing. UNIFIL continued to experience difficulties in transporting goods from Beirut to its area of operation as a result of the closure of the coastal road from Beirut to Sidon. In these circumstances, the largest part of UNIFIL supplies had to be transported through Tel Aviv and Haifa. Despite the difficulties involved, certain supplies, particularly fresh rations, petroleum products and other commodities, were procured from Lebanese sources. A small transit base will be established in Tyre and should become operational within the next months.

8. The Italian helicopter wing continued to play an important role in the logistical support of UNIFIL and in providing humanitarian assistance to the Lebanese civilian population. Flight clearances were occasionally delayed but were all granted by the Israeli military authorities during the reporting period.

/...

4/10 0375/104

S/17557
English
Page 3

9. In addition to its other tasks, the French engineer company continued to search for and defuse unexploded mines, shells and bombs. It demolished 40 roadside bombs, 12 of which were radio-controlled, 50 Katyusha rockets and numerous explosive charges of various types, including cluster bombs and hand grenades.

10. During the period under review, eight members of the Force lost their lives, one French soldier when a bulldozer overturned, two Nepalese soldiers by natural causes, one Nepalese soldier in a shooting incident, three Finnish soldiers when an armoured car personnel carrier overturned and one Finnish soldier in a land-mine explosion. Since the establishment of the Force, 111 members of the Force have died, 44 of them as a result of firing and mine explosions, 52 in accidents and 15 from natural causes. Some 149 have been wounded in armed clashes, shellings and mine explosions.

11. The discipline and bearing of the members of UNIPIL, as well as of the UNTSO military observers assigned to the Force, have been of a high order, reflecting credit on themselves, their commanders and their countries.

12. The Government of the Netherlands has informed the Secretary-General that it has reluctantly decided to withdraw its contingent at the end of the present mandate because UNIPIL, in its view, has not been able to fulfil its mandate and the situation is not likely to improve in the near future. The Government has indicated, however, that it would consider resuming its contribution to UNIPIL should the Force be enabled to play the role envisaged for it by the Security Council.

Redeployment of the Israeli forces

13. It will be recalled that the Secretary-General had convoked in November 1984 a conference of military representatives of Lebanon and Israel with a view to expediting the orderly withdrawal of Israeli forces from Lebanese territory and discussing security arrangements in southern Lebanon after that withdrawal. The conference, which was held under United Nations auspices at UNIPIL headquarters at Naqoura, lasted into January 1985 but produced no results.

14. On 14 January, the Government of Israel announced a plan for the unilateral redeployment of Israeli forces in three phases. As indicated in the Secretary-General's report on UNIPIL of 11 April 1985 (S/17093), the first phase of the Israeli redeployment was completed on 16 February with the evacuation of the Sidon area. The second phase of redeployment was carried out gradually in the course of the months of March and April. The Israeli forces withdrew from the Nabatiyah area on 11 March. The Jezzine area and the north-eastern sector, including the Bekaa Valley and the strategic position at Jebel Baruk, were evacuated on 14 April. On 29 April the Israeli forces withdrew from the Tyre pocket and from positions they had established in the western sector of the UNIPIL area. At the end of the second phase, the Israeli forces were redeployed in a strip of land north of the international border extending from the Mediterranean Sea to the Hasbani area with a depth varying between about 2 kilometres at its

/...

narrowest point and about 10 kilometres at its widest. In accordance with the Israeli plan, this strip of land, which extended into part of the UNIFIL area, was to be maintained as a "security zone" where the so-called "South Lebanon Army" ("SLA") and other local militias armed and controlled by the Israeli forces were to function with the latter's backing, after the completion of the third and last phase of the Israeli redeployment.

15. Following the adoption of Security Council resolution 561 (1985), the Secretary-General initiated a new effort along the lines indicated in his report of 11 April 1985 (S/17053, paras. 40-42) through his personal representatives dispatched from United Nations Headquarters and the Commander of UNIFIL. The objective was to work out, in consultation with the Lebanese and Israeli authorities, arrangements which would lead to the full withdrawal of the Israeli forces, the deployment of UNIFIL to the international border and the establishment of international peace and security in the area. Unfortunately, these efforts were inconclusive and the Israel Defence Forces (IDF) proceeded with the third phase of the unilateral redeployment plan without change in May and the early part of June. During that period, the Israeli forces progressively withdrew from positions established in the "security zone", handing them over to "SLA". By 10 June, the Israeli Government announced that the third phase had been completed. It indicated that, while all combat units had been withdrawn from Lebanese territory, some Israeli troops would continue to operate in the "security zone" for an unspecified period of time and act as advisers to "SLA".

16. In these circumstances, UNIFIL has not been able to extend its deployment to the border. Moreover, in that part of its area of deployment which overlaps with the "security zone" it finds itself confronted with many positions manned by IDF and/or "SLA". There were, at the completion of the Israeli redeployment plan in June 1985, 21 such positions. Three of these positions were manned by IDF personnel, 16 of them by "SLA" and the remainder jointly by the two. Concerning the situation in the remaining part of the "security zone", which includes the former enclave and the Nashbiys area, UNIFIL has only limited information because of restrictions imposed on the movement of its personnel. It has, however, been able to observe that Israeli forces have continued to operate in that area with elements of "SLA" and other local forces controlled by them.

17. After the completion of the Israeli redeployment plan, the Commander of UNIFIL continued his negotiations with the Israeli authorities in an effort to get the Israeli forces and "SLA" to evacuate all positions still held by them in the UNIFIL area of deployment as a first step towards the implementation of Security Council resolution 561 (1985). On 16 July, "SLA" withdrew from three positions at Majdal Sileh, Baydar Humayd and Jumay Jimah. Since then, despite UNIFIL's efforts, no further evacuation has taken place.

6/10

0375

101

S/17557
English
Page 5

Situation in the UNIFIL area

18. The greater part of the UNIFIL area has been relatively quiet since its evacuation by the Israeli forces. UNIFIL has continued to maintain liaison with the local leaders of Amal and other Lebanese groups, which have generally co-operated with the Force in the performance of its tasks. On the other hand, these leaders have made clear that the Lebanese resistance would continue to attack the Israeli forces and associated Lebanese irregulars in the "security zone".

19. In contrast, the situation in the "security zone" has been very tense. Lebanese resistance groups have launched frequent attacks on Israeli troops and the Lebanese irregulars associated with them throughout that zone both within and outside the UNIFIL area of deployment. In those attacks, small arms, rocket-propelled grenades, rockets and roadside bombs have been employed against IDF/"SLA" positions and personnel. According to information available to UNIFIL, there were about 60 such attacks in May, 52 in June, 92 in July, 21 in August, 23 in September and 2 during the first nine days of October. In addition, there were a number of suicide bomb attacks. On 15 August, a suicide car bomb attack was carried out against a position manned by Israeli soldiers and local irregulars at Bayt Yehon in the UNIFIL area; one of the men manning the position was killed together with the three persons who were in the car. Seven suicide bomb attacks outside the UNIFIL area were also reported. These occurred on 9 May and 6 August at Hasbaniya, on 9 July and 18 September at Al Bayyadah, on 15 July at Kafer Tibnite, on 31 July at Arnaoun and on 15 August at a position south of Tibnin. Six of these attacks were by car and, in the attack at Hasbaniya on 6 August, a mule was used.

20. On the other hand, IDF and elements of "SLA" carried out a number of cordon-and-search operations against Shiite villages, nine of them in the UNIFIL area: On 16 April at Yatar, on 17 April at Shhur, on 26 April at Aytit, on 5 May at Sawana, on 28 May at Naqoura, on 3 June at Majdal Silm, on 18 June at Al Tiri, on 3 August at Qassayr and on 28 August at Qabriha. UNIFIL monitored closely those operations which took place in its area with a view to preventing, within the limits of its means, acts of violence against the population and the destruction of property. It also dispensed humanitarian assistance to the affected villagers. Notwithstanding its efforts, UNIFIL recorded the demolition of 16 houses and the arrest of 73 persons by IDF or Israeli security personnel. Each of those incidents was strongly protested to the Israeli authorities.

21. "SLA" also shelled Shiite villages on some occasions. The village of Yatar was shelled from an "SLA" position on 9 and 20 June; two persons were killed and several others injured. Kafra was shelled on 9 and 27 June, with three persons injured. On 9 and 10 August, Majdal Zun was shelled and 10 houses were damaged. On 15 August, Yatar was shelled again; one person was killed. On 18 August two mortar rounds were fired at Haddathah; one of these hit a UNIFIL position but failed to explode. Following the attacks on Yatar and Kafra in June, about 2,000 persons left the two villages and sought temporary refuge in and near Qana where the Fijian battalion is headquartered. UNIFIL strongly protested the indiscriminate shelling of population centres to the Israeli authorities. It also provided emergency relief assistance in the form of food, supplies, blankets and

/...

7/10

0375 / 104

matresses to the persons displaced as a result of the shelling. The Force later established additional positions at the two villages to encourage the return of the inhabitants.

22. The activities of "SLA" and other irregulars armed and controlled by IDF were limited essentially to the "security zone". Where this zone extends into the UNIFIL area of deployment, UNIFIL continued its efforts to contain those activities. This led to frequent and dangerous confrontations between the irregulars and UNIFIL personnel involved. Most of the incidents that developed related to firing at or near UNIFIL positions and attempts to break through UNIFIL checkpoints, at times using tanks and armoured personnel carriers. At checkpoints controlling entry to the "security zone", "SLA" and other irregulars armed and controlled by IDF from time to time imposed restrictions on the freedom of movement of UNIFIL personnel, particularly in the Norwegian battalion sector and the eastern part of the Finnish battalion sector. These restrictions were usually of short duration and were lifted after negotiation. The increasing number of attacks by Lebanese resistance groups on checkpoints manned by "SLA" and other irregulars apparently made these personnel very nervous. This was reflected by frequent closures of these checkpoints to all traffic, including that of UNIFIL, and indiscriminate firing at approaching vehicles. There were many such firings at UNIFIL vehicles, including ambulances. In a serious incident on 1 October, a French officer was shot at close range and wounded at an "SLA" checkpoint near Aisan. All the incidents were protested to the Israeli authorities.

23. In the part of the UNIFIL area that was evacuated by the Israeli forces, a number of confrontations occurred when UNIFIL denied passage through its checkpoints to unauthorized armed personnel.

24. There have been frequent reports of desertions among "SLA". In this connection, a serious incident involving UNIFIL occurred on 7 June. Following the defection of 11 "SLA" personnel from a position established near Al Qantarrah in the Finnish sector, 23 members of the Finnish battalion were detained by "SLA". The Force Commander and the Secretary-General himself immediately approached the Israeli authorities and requested their assistance in securing the safe return of the detainees. Following lengthy negotiations, the Finnish soldiers were released unharmed on 15 June.

25. UNIFIL continued to co-operate with the Lebanese authorities, as well as the United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East (UNRRA), the United Nations Children's Fund (UNICEF) and the International Committee of the Red Cross (ICRC), in extending assistance to the local population. Besides UNIFIL personnel, a significant number of Lebanese civilian patients were treated in UNIFIL medical centres. UNIFIL medical personnel at the hospital in Naqoura performed 332 surgical operations and treated 6,400 patients including 500 in-patients.

26. During the period under review, the Commander of UNIFIL and his civilian and military staff maintained contact with the Government of Lebanon and the Lebanese regional authorities. They also maintained contact with the Israeli authorities on matters pertaining to the functioning of the Force.

/...

8/10

0375/104

27. Mr. Brian Urquhart, Under-Secretary-General for Special Political Affairs, visited UNIFIL headquarters and held discussions with government officials in the region in June and October 1985.

Financial aspects

28. By its resolution 39/71 A of 13 December 1984, the General Assembly authorized the Secretary-General to enter into commitments for UNIFIL at a rate not to exceed \$11,741,000 gross (\$11,574,333 net) per month for the period from 19 April to 18 December 1985 inclusive, should the Security Council decide to continue the Force beyond the period of six months authorized under its resolution 559 (1984), subject to obtaining the prior concurrence of the Advisory Committee on Administrative and Budgetary Questions for the actual level of commitments to be entered into for each mandate period that might be approved subsequent to 19 April 1985. On that basis, the prior concurrence of the Advisory Committee was obtained in entering into commitments for UNIFIL in an amount of \$70,446,000 gross (\$69,446,000 net) for the six-month mandate period until 19 October 1985. Should the Security Council extend the UNIFIL mandate beyond 19 October 1985, the costs to the United Nations for maintaining UNIFIL up to 18 December 1985 inclusive will be limited to the commitment authorized by the General Assembly in its resolution 39/71 A, assuming continuance of the Force's existing strength and responsibilities. The Secretary-General will request the General Assembly at its present session to make appropriate financial provisions for UNIFIL in respect of periods after 18 December 1985, if the period of extension determined by the Security Council goes beyond that date.

Observations

29. In my last report on UNIFIL (S/17093), I stated that "The main problem is to reach a situation in Lebanon south of the Litani after the Israeli withdrawal in which international peace and security can be assured and normal conditions progressively restored." I went on to say that I believed that the best means of achieving that would be an orderly take-over by UNIFIL from the Israeli forces with the ultimate aim of restoring Lebanese sovereignty in the area. In the same report I emphasized the need to establish, under the authority of the Security Council, conditions in which UNIFIL could function effectively.

30. With these objectives in mind, I and my colleagues have maintained contact with both the Lebanese and the Israeli authorities in the hope that the completion of the announced Israeli withdrawal would be succeeded by a satisfactory arrangement for maintaining international peace and security in the area and for promoting a steady return to normality.

31. On 10 June, the Israeli Government announced its withdrawal from Lebanon but made it clear that for purposes of self-defence it would maintain a "security zone" north of the Israeli-Lebanese border which would be manned by the "South Lebanon Army" assisted by elements of the Israel Defence Forces. I and my colleagues have discussed this matter on many occasions with the Israeli authorities at various

/...

9/10

0375/104

levels and have done our best to make clear our view that such an arrangement, being contrary to Security Council resolutions and a violation of Lebanese sovereignty, will be certain to attract increasing opposition and is likely to give rise to a whole new round of violence in the area. In fact, as indicated earlier in this report, the "security zone" has already been under constant attack by Lebanese resistance groups. These activities have given rise to counter-measures by Israeli forces and the "South Lebanon Army".

32. So far, the level of violence in southern Lebanon has been limited to some extent, particularly, I believe, because of the presence of UNIFIL. Leaders of Asal and other Lebanese groups have generally co-operated with UNIFIL in the area evacuated by the Israeli forces.

33. However, in my view the current situation in Lebanon south of the Litani is not only unsatisfactory but also dangerous. It has meant that UNIFIL finds itself once again between hostile forces and is precluded from deploying right up to the international border in accordance with its mandate. Moreover, I have little doubt that, if the Israeli presence in the "security zone" is to continue for long, violence will inevitably escalate and spread. In such an event, UNIFIL's situation would become even more difficult.

34. In the light of the above, making a recommendation to the Security Council on UNIFIL poses a dilemma. On the one hand, the conditions still do not exist in which UNIFIL can fully perform its functions or completely fulfil its mandate, and the situation is most likely, in my opinion, to deteriorate rather than to improve. Such a state of affairs is contrary to the intentions of the Security Council and also imposes a severe strain on the contingents of UNIFIL and on the Governments which have so loyally supported the operation by making troops available.

35. On the other hand, I am convinced that UNIFIL is an extremely important factor in whatever peace and normality exists in southern Lebanon. I believe that, if for some reason UNIFIL were to disappear, the level of violence would inevitably increase dramatically, resistance operations giving rise to reprisals in a spiral of violence. Such a situation could well develop into a new and serious international crisis. Moreover, the Lebanese Government has requested that the mandate of UNIFIL be extended for a further period of six months (see document S/17526). The members of the Council should also know that we receive regular, urgent and pressing requests in the same vein from representatives of the population of southern Lebanon.

36. Needless to say, I hope that the Israeli authorities will conclude that, of all the options available, the effective implementation of UNIFIL's mandate would in the long run be the least hazardous for all concerned.

37. In the meantime, however, the Council is obliged to take action on this matter no later than 19 October. After much thought, I have concluded that, especially in the light of the request of the Government of Lebanon, it is my duty to recommend a further extension of the mandate of UNIFIL. I believe, however, that such a decision, were it to be taken by the Council, must not be understood to mean that

10/10

0375

S/17557
English
Page 9

UNIFIL will be allowed to become an open-ended commitment for the troop-contributing countries and for the United Nations if the requisite conditions for the effective operation of the Force continue to be absent. I believe that there is still a good chance of re-establishing international peace and security in Lebanon south of the Litani if the correct actions are taken soon by all concerned, but I also believe that further undue delay is likely to produce a new and serious crisis, possibly with widespread ramifications. I and my colleagues will, of course, continue our efforts to establish a firm basis for international peace and security in this area, should the Council decide to extend the mandate of UNIFIL.

38. In recommending a further extension of UNIFIL, I must once again draw the Security Council's attention to the financial difficulties faced by the Force. There is, as of the beginning of October 1985, an accumulated shortfall in the UNIFIL Special Account of some \$224 million. As a result, the Organization is falling behind in the reimbursement of the troop-contributing countries, thus placing an unfair and increasingly heavy burden on them, particularly on the less wealthy ones. I am extremely concerned about this state of affairs for the above-mentioned reason and also because it could jeopardize the functioning of this important operation. Therefore, I must again strongly appeal to all Member States to pay their assessments without delay. I would like also to appeal to the Governments of the more developed countries to consider making available, as a practical measure, voluntary contributions to the UNIFIL Suspense Account, to be used for the reimbursement of Governments contributing troops, equipment and supplies to UNIFIL.

39. In concluding this report, I wish to express my deep appreciation to the troop-contributing countries for their steadfast and generous support of the Force. I also wish to pay tribute to the Commander of UNIFIL, Lieutenant-General William Callaghan, and his staff, civilian and military, and to the officers and men of UNIFIL as well as to the UNTSO military observers assigned to the area. They have performed their difficult tasks with exemplary dedication and courage.

. / 110 38
2110 J

אל: האג, נר: 107, מ: המשרד
דח: ד, סג: ט, תא: 101095, וח: 0800

שמו/דחוף

יוניפיל.

שגריר הולנד הודיעני, על סמך הוראות: הולנד החליטה שלא להשתתף
עוד ביוניפיל.

נתבקש להוסיף שהסיבה העיקרית היא הדאגה לבטחון חייליהם. בין
היתר קיומה של רצועת בטחון הוא אחד המרכיבים של אותו חוסר
בטחון הדרוש לחייליהם. מבקש כי נדע שהחלטתם אינה נובעת בשל
גישה של ישראל, או של חלק מן הישראלים, לשאלות של יוניפיל.
אומנם הציעו למוכירות האומ' להשאיר נוכחות סמלית, כגון יחידת
מטרה צבאית אך אינם יודעים אם האומ' יקבל הצעתם

שאל אם יש תגובה ישראלית ואמרתי לו כי אין לי תגובה ברגע זה
אך אם תהיה אניאה לידיעתו

טנוג

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רם, אמן, ארבל, 2,
אידא, לוברני, שיאון, מותים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

4482

NSI

**

אל: נ, ווט, נר: חוות 800, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 101085, דח: 1700

שמו / דגיל

נתניהו
דח: דון

סיחת דוה"ם ארקהארט ב-10/10

1. דוה"ם פתח בהתייחסות לפעולות הסדר במקופה האחרונה
בשהוא מפיל האשמה על ערפאת ואש"ף. בן התייחס להרג בסיני
ובמיוחד למניעת מתן עורה ראשונה לפצועים שנפטר. הוביר גם
הפיכת בעית הפסגה עמהם לקלף ויכוח, וכן הציג עמדתו בנושא
מאבה עם זאת דבק בחתירתו לנוע קדימה בתהליך השלום במסגרת
על הערך העליון של הבטחת בטחוננו.

2. ארקהארט אמר שנושא דרום לבנון מסובך ואין לו פתרון קל
ומה שדרוש הוא הסדר פרגמטי. התייחס למאבק הבוח בתוך העדה
השיעית בשיש סבנה של דיקליוציה, שכן בידי הקיצוניים מקורות
מימון גדולים בהרבה מאשר ל"אמלי" וכן נעורים בשטיפים
דתיים שקבלו הבשרה באיראן. סיפר שוב על הדאגה מפני התגברות
הפונדמנטליזם שם שהושמו ע"י אישים מדיניים, כגון מונארכ
ושה"ח תורכיה, שחששו מהעברת הנגע גם אלם אם בדרום לבנון
תהיה התפתחות שלילית בנושא זה.

3. דוה"ם הגיב שהמצאות יוניפיל מועילה שכן עמדתם יציבה
יותר מכל הגורמים האחרים המשתנים שם חליפות לבקרים. סיפר על
מגמות אש"ף לחזור ללבנון כשיש חלופה אחרת לכינון מרכו
בעירק. יציבות מוניסיה בסבנה בכל פעולות הסדר משם, ועלול
לחזור לגביה המחזה של ירון ועירק. ציין שאינו מתנגדים
להמשך יוניפיל וגם התייחס למגמה להרחבת מחום פעולתו בהגישו
שהדבר מחייב והידות מירבית ונדיקת נתונים. ארקהארט השיב,
שהמשך המצב הקיים ודצועת הבטחון במתכונתה יכולים ליצור

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בעיות וגלל האמגר שבכך ל'אמל' מצד הקיצוניים. סיפר שמדם הסודי חייב המשך יוניפיל והיה ברור שאינו מעוניין בהסתכנות עם, לאור בעיות סוריה האחרות בכנון, כאשר גם הם חוששים מהתגברות הפונדמנטליזם. עם זאת מוזה מה המסר של המשך שיגור מכוניות התופת.

4. ארקהארט בירך כוונת רו'הם להופיע בטערה. רו'הים מצידו התייחס כפרישת ארקהארט שנצטער על העדר נסיונו ומיומנותו. ארקהארט אמר שיטאר בתפקיד יעוץ מסויים וישמח לסייע אם ייקרא לבן.

5. בצאתנו סיפר לי ארקהארט שמניה שהדיון על הארכת המנדט יהא רגוע שכן חברי מועב'ים מותשים מצפן הדיונים הנוכחי. אליאב.

תפ: שהם, דהש, שהבט, מנבל, ממנבל, ר/מרכו, רם, אמן, אליאב.
ארבל, קידר, מותים, מצרים, ממד, סייבל, שיאון

ידיעות לעתונות

דף מסי 3

כ"ה בתשרי תשמ"ו
10 באוקטובר 1985

(לעמ 3) ת"ת מזכיר האו"ם נתקבל היום (יום ה') אצל ראש הממשלה

(ירושלים) 10.10.85 - ראש הממשלה, מר שמעון פרס, קבל הבוקר, (יום ה'), בלשכתו בירושלים, את ת"ת מזכיר האו"ם מר בראיין ארקהארט.

ראש הממשלה אמר לארקהארט כי רצח ושקרים הולכים יד ביד.

אש"ף רצח שני ימאים בספרד ויהודי על כסא גלגלים.

אש"ף גם תכנן את חטיפת האוניה האיטלקית במטרה לבצע פיגוע רצחני ראותני בישראל ותוכניתו השתבשה.

ערפת תכנן גם את רצח הישראלים בלרנקה.

ערפת מתכוון לפגוע במאמצי השלום של חוסיין.

"אני מאמין שחוסיין רציני בכונותיו לשלום. אסור לזנוח את המאמצים לקידום תהליך השלום".

מר ארקהארט אמר לראש הממשלה כי הוא מקבל בברכה את הביקור הקרוב של ראש הממשלה באו"ם.

ת"ת המזכיר העלה בשיחה את ענין חידוש מנדט יוניפ"ל, וסקר בפני ראש הממשלה את המצב בלבנון.

ראש הממשלה אמר שישראל אינה מתנגדת ליוניפ"ל כגורם העשוי לתרום ליציבות ישראל תגן בעצמה על צפון המדינה. לבנון הופכת לנטל גובר והולך עבור סוריה.

ראש הממשלה נפרד מארקהארט הפורש בקרוב מתפקידו כת"ת מזכיר האו"ם.

לעמ/רק/אנ. 15.30

Press bulletin

JERUSALEM, 10.10.85

URQUHART RECEIVED BY PERES TODAY

PRIME MINISTER SHIMON PERES RECEIVED U.N. UNDERSECRETARY-GENERAL BRIAN URQUHART TODAY (THURSDAY) IN HIS OFFICE.

IN THE COURSE OF THE MEETING THE PRIME MINISTER ACCUSED THE PLO OF BOTH MURDER AND DECEPTION: THE MURDERS OF THE THREE ISRAELI TOURISTS IN LARNACA, THE TWO SAILORS IN SPAIN AND A JEW ON A WHEEL CHAIR ABOARD THE "ACHILLE LAURO." THE SHIP WAS HIJACKED WITH THE OBJECTIVE OF PERPETRATING A SHOWPIECE ATTACK IN ISRAEL. THE PRIME MINISTER ALSO CHARGED ARAFAT WITH SABOTAGING HUSSEIN'S PEACE EFFORTS. "I HOPE THAT HUSSEIN'S ASPIRATIONS FOR PEACE ARE SINCERE," SAID PERES.

URQUHART TOLD THE PRIME MINISTER THAT HE WAS LOOKING FORWARD TO PERES'S UPCOMING VISIT TO THE UNITED NATIONS. THE U.N. UNDERSECRETARY-GENERAL RAISED THE ISSUE OF THE RENEWAL OF THE UNIFIL MANDATE, AND REVIEWED THE SITUATION IN LEBANON BEFORE THE PRIME MINISTER.

THE PRIME MINISTER SAID THAT ISRAEL WAS NOT OPPOSED TO THE U.N.'S SERVING AS A STABILIZING ELEMENT. HE ADDED THAT ISRAEL WOULD ITSELF DEFEND THE NORTHERN PART OF THE COUNTRY, AND THAT LEBANON IS TURNING INTO AN EVER-INCREASING BURDEN FOR SYRIA.

URQUHART WILL SOON BE RESIGNING HIS POST AS U.N. UNDERSECRETARY-GENERAL.

MG/MG

16:45 HOURS

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4045

יוצא

בלמיס

אלי ווט, לוונדון, פריס, קנברה, קופנהגן, קרקט, לימה, קהיר, בנגקוק, אקרה, שטוקהולם, אוסלו, הלסינקי, קטמנדו, רומא, ניו, נרו, חוזם 704, מ: המשרד
דח: ר, סג: ב, תא: 091085, וחי: 1900

בלמיס/רגיל

ווט. לוונדון. פריס. קנברה (עבור פיג'יי) קופנהגן. קרקט (עבור טרינידד - טובגו). לימה. קהיר. בנגקוק. אקרה. שטוקהולם. אוסלו. הלסינקי. קטמנדו. בריטניה-עבור אירלנד. רומא.

דע:נאום ניו יורק

יוניפיל-הולנד.

1. ביום ו' 4 אוקטובר החליטה הולנד להפסיק את השתתפותה ביוניפיל

2. ההחלטה נמסרה לפרלמנט במכתב של שרי ההגנה והחוץ.
3. הסיבה להפסקת השתתפות היא הדאגה לבטחון החיילים וההערבה כי רק במול לא היו להם נפגעים עד כה.

4. הולנד הצטרפה ליוניפיל ב-1979 ולפני בשנתיים (אוקטובר 1983) הקטינה את השתתפותה מסדכי של גדוד לפלוגה נכ' -150 חיילים).
ארבל 2

חפ: שהח, רהמ, שהבט, מנבל, ממנבל, סמנבל, ממד, דס, אמנ, אידא, אירב, מצפא, מאסוק, אמלט, מצרים, מאפ, מותים, ארבל, לוברני, שיאון

1. The first step in the process of the
the first step in the process of the
the first step in the process of the
the first step in the process of the

2. The second step in the process of the
the second step in the process of the
the second step in the process of the
the second step in the process of the

3. The third step in the process of the
the third step in the process of the
the third step in the process of the
the third step in the process of the

4. The fourth step in the process of the
the fourth step in the process of the
the fourth step in the process of the
the fourth step in the process of the

5. The fifth step in the process of the
the fifth step in the process of the
the fifth step in the process of the
the fifth step in the process of the

אל: האג , לונדון , פריס , רומא , קהיר , אוסלו , הלסינקי ,
 קופנהגן , שטוקהולם , בנגקוק , קנברה , קטמנדו , אקרה ,
 וושינגטון , ניו יורק , לימה , נד: חוות 560 , מ: המשרד
 דח: מ, סג: ש, תא: 081085, זח: 1100

סמור/מיד

קנברה- גם עבור פיג'י.

קרקס-עבור טרינידד-טובגו.

בריטניה-עבור אירלנד

דע: וושינגטון.

הארבת מנדט יוניפיל

1. לבנון פנתה למזכ"ל בבקשה לחדש מנדט הכוח ב-6 חודשים.
2. התורמות גבשו עמדתן שלמרות הפער בין המנדט והמתרחש בשטח והמגבלות ביישום, החליטו לא להפסיק את השתתפותן בכוח.
3. ארה"ב החליטה לתמוך בהארבת מנדט הכוח ב-6 חודשים.
4. עמדתנו בפי שנמסרה על ידי מזכ"ל למזכ"ל ולשד"ר החוץ של מספר מדינות תורמות ועל ידי שהבט לשד"ר ההגנה האירי היא: א. מבחינתנו יוניפיל לא מביא תועלת.
- ב. אין אנו תומכים בהמשך קיומו אך גם לא מבקשים פירוקו כי אין זה מענייננו.
- ג. אם ימשיך להתקיים מוטב כי יהדק שיחוף פעולתו עם כל הגורמים בשטח.

THESE ARE THE RESULTS OF THE
ANALYSIS OF THE SAMPLES OF
THESE ARE THE RESULTS OF THE
ANALYSIS OF THE SAMPLES OF

THESE ARE THE RESULTS OF THE

ANALYSIS OF THE SAMPLES OF

THESE ARE THE RESULTS OF THE

ANALYSIS OF THE SAMPLES OF

THESE ARE THE RESULTS OF THE

ANALYSIS OF THE SAMPLES OF

THESE ARE THE RESULTS OF THE
ANALYSIS OF THE SAMPLES OF
THESE ARE THE RESULTS OF THE
ANALYSIS OF THE SAMPLES OF
THESE ARE THE RESULTS OF THE
ANALYSIS OF THE SAMPLES OF
THESE ARE THE RESULTS OF THE
ANALYSIS OF THE SAMPLES OF
THESE ARE THE RESULTS OF THE
ANALYSIS OF THE SAMPLES OF

THESE ARE THE RESULTS OF THE
ANALYSIS OF THE SAMPLES OF
THESE ARE THE RESULTS OF THE
ANALYSIS OF THE SAMPLES OF

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5. תפישתנו לגבי חיוניות אוור הבטחון ותרומת צד'ל לבטחון
גבולנו הצפוני נשארה איתנה כפי שהייתה וגילוי 11 מכוניות
תופת ומניעת פעילות חבלנית אחרת תומכת בטמדה זו.
6. סגן מוכל האומ' ארקהרט הגיע אמש ארצה ויפגש היום עם המנכל
ושהבט.

ארבל 2

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, דם, אמן, מצרים,
מצפא, אירא, אירב, מאסוק, מאפ, אמלס, מוחים, ארבל2, לוברני,
שיאון

THE OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
ALBANY, NEW YORK
JANUARY 10, 1900
TO THE COMMISSIONER OF THE LAND OFFICE
ALBANY, NEW YORK

SIR:

THE OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
ALBANY, NEW YORK
JANUARY 10, 1900
TO THE COMMISSIONER OF THE LAND OFFICE
ALBANY, NEW YORK

אלו אתונה, בון, בריסל, האג, לונדון, פריס, רומא, מילנו, מרסי, קינשאסה, אנקרה, איסטנבול, ניקוסיה, נירובי, קהיר, סינגפור, מדריד, גנבה, פרטוריה, וינה, אוסלו, בוקרשט, ברן, הלסינקי, קופנהגן, שטוקהולם, בנגקוק, טוקיו, קנדה, וושי, אוסבה, לוסאנגלס, ניו, בייירס, בוגוסה, ברזיליה, גואטמלה, לימה, מונטבידאו, מכסיקו, סנטיאגו, קיסו, קרקס, ריו, נרו חוום 570, מ: המשרד
דח: מ, סג: ב, תא: 081085, זח: 0800

בלמס/רג"ל

מועבי"ס.

הצעת ההחלטה המגנה פעולת צהל' בתוניס ביום ו' ה-4/10 נתמכת 14 חברות המועצה ובהמנעות ארה"ב. ההצעה שושבנה ע"י בורקינה פאסו, מצרים, הודו, מדגסקר, פרו, וטרינידד-טובגו. עיקרי החלטה 573 הינם בדלקמן:

א. גינוי חריף של הפעולה המהווה פגיעה במשפט הבינ"ל ועקרונות מגילת האדם.

ב. על ישראל להמנע מביצוע פעולה דומה בעתיד.
ג. כל המדינות נקראות לנקוט בצעדים שיתמכו ישראל מנצות פעולה דומה.

ד. לתוניס וכות לקבלת פיצויים.

ה. על המובל' לדווח יישום החלטה זו עד סוף נובמבר 1985.
נוסח זה שונה מהנוסח המקורי שהוצע בשני אלמנטים:
1. מחיקת הגדרת המעשה כ"טרור ממלכתי".
2. מחיקת סעיף הסנקציות עפ"י סעיף 7 למגילה.
בהחלטה אין כל איזכור של ההקשר בו נוצעה הפעולה, גינוי למעשי טרור והרצח בלדנקה. מן הראוי לציין כי בהודעת המובל' מ-1 באוקטובר מוגדרת הפעולה כתגובה על הרצח בלדנקה. ארה"ב שמתחילה חמכה בפעולה שינתה עמדתה והחליטה להמנע כלחץ מדינות המערב, מדינות ערב המתונות וגורמים אחרים.

תפ: טהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רם, אמן, מצר'ט
מצפא, אירא, אירב, מואר, מאסוק, מאפ, אמלט, מו'ת'ט, ארבל2, הסברה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל:

דף _____ מתוך _____ דפים

סיווג בטחוני: _____

דחופות: _____

תאריך וזמן רישום: _____

לשימוש
מח'
הקשר

- 2 -

מס. מברק: 617/2

אם "אמל" חושב שלקראת הארכת המנדט צריך לעשות "שרירים" - תגובתנו תהיה הפוכה מבחינת הרצוי להם לגבי פעילותנו ברצועה. מודעים אומנם שיוניפיל מונע קטיושות מידי פעם ועוצר מכוניות תופת, אבל בהעדר ממשלה וצבא מהצד השני שישתפו פעולה בכל זאת יוניפיל אינו מהווה כח יעיל נגד הטרור. חשוב לפעול להקמת קשר בין צה"ל ו"אמל" להשגת מטרה זו.

4. ארקהארט השיב ש"לאמל" בעיות פנימיות חמורות שמונעות הליכה בדרך הרצויה ואף ברי לוחם על שרידות. יש למנע רדיקליזציה של "אמל" הנתון ללחצי קצוניים. סיפר בהקשר זה שמובראק ושם שה'ח תורכיה עורר בזיוזמתם בשיחות עם המזכ"ל חששות מהתגברות הפונדמנטליזם בדרום לבנון. מקבל שאין שותף של ממש להסדרי בטחון בצד הלבנוני ומודע לכך שיש אצלנו מי שתנבע סלוק יוניפיל משום שהמצאותו באזור היא כמעין cover, המאפשר ל"אמל" להתחמק מהחלטה ברורה לגבי גישתם לישראל, המזכ"ל והיא אינם דוגלים בהארכת המנדט מעבר לדרוש, אבל לא היו רוצים להיות מואשמים בגרימת bloody mess עם פנוי יוניפיל, ומכל מקום יש בקשת ממלבנון.

5. קלהאן התייחס למספר תקריות בהן נפגעו חיילי יוניפיל, "אמל" מונע בכ"ז התבססות עוינת בדרום, כגון של בסיסי משגרים, והקטיושות שנורר הן בודדות. כמה שנויים בהתפרשות הנוכחית (ארקהארט התייחס קודם לכך שיש מספר אזורים ברצועת הבטחון שהם בתחום פעולה של יחידות יוניפיל) כגון בתחומי הגדוד הפיני, האירי והנפאלי יכלו לשפר המצב ולשמש תחמושת בידי כוחות "אמל" שאינם רוצים בעוינות שכך "השיגו" פנוי נוסף של הרצועה.

6. הרמטכ"ל הגיב שהנסיון כגון זה שעשינו (ראב סעיף 3 לעיל) לא היה טוב ושני הרוגי צה"ל היחידים מאז היציאה מלבנון נפלדו באזור שנמסר ליוניפיל נאילדו אחרים שהיה מדובר בהם לגבי שנוי התפרשות צד'ל, רבו פתיחות אש על כוחותינו, אם רוצים איפא שיינקטו צעדים נוספים (כפי שביקש קלהאן - פ.א.) דרוש שקט והמנעות מירי.

7. ארקהארט סיים שחשוב שגם תהיה תדמית נאותה של מדיניותנו הייגו שאכן מדובר על השלב האחרון של יציאתנו ולא על פרק של התבססות מחדש, כשענין הדרום, כפי שכבר ציין

השולח: _____ ור מנהל המחלקה: _____ אישור לשכת המנכ"ל: _____ (לציין תאריך וזמן העברה לקשר)

תאריך וזמן חיבור (ימולא עיי חשולח) _____

משרד החוץ-מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל:

דף _____ מתוך _____ דפים

סיווג בטחוני: _____

דחיפות: _____

תאריך וזמן רישום: _____
מס. מברק: 617/ח

לשימוש
מח'
הקשר

- 3 -

מובלט ע"י כל הגורמים בלבנון. שהב"ט ציין שאחריותנו לבטחון ישובנו מעולם לא נפסקה והיא קובעת וממדי פעילותנו הן פונקציה של הצרכים. עד כאן.

8. השיחה נמשכה כ-45 דקות והיתה נינוחה ומעניינת. ארקהארט שוב לא העלה עניין ה"בצוע השלם" של המנדט וההגעה לגבול הבינלאומי. נדמה שכונתו העיקרית היתה לנודא אי התנגדותנו (וכל שכן - אי פעילותנו) נגד המשך קיום יוניפייל ולחזור על מבוקשם לקבל שטחים נוספים עבורנו מתוך הרצויה.

אליאב.

השולח: פנחס אליאב אישור מנהל המחלקה: _____ אישור לשכת המנכ"ל: _____
(לציון תאריך וזמן העברה לקשר)

תאריך זמן חיבור (ימולא ע"י השולח) 8.10.85

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

דפים _____ מתוך _____

סיווג בטחוני: סודי

דחיפות: מידי

0615-
467 } תאריך וזמן רישום
ח מס. מברק: ח

לשימוש
מח
הקשר

1/2

אל: ניו-יורק 319
דע: רושנינגטון. 223

השגריר.

שיחת המנכ"ל - ארקהרט (6/10) - יוניפיל.

1. ארקהרט הצביע על הדילמה בפני עומדים. מחד המצב הבלתי יציב בדרום נמשך. יוניפיל נמצא בין הכוחות הלוחמים כבסנדביץ'. התקריות נמשכות, ליוניפיל נפגעים והתורמות מודאגות. מאידך משוכנע האוס כי אם יוניפיל יוצא מהאזור המצב בדרום יתערער וידרדר עוד יותר.
2. המשך קיום אזור הבטחון ויציאת יוניפיל יביא לרכוז כל מאמצי הלחימה של אמל והקיצונים נגד רצועת הבטחון. ואכן, לפיכך האליא (אליא) ניהל משא ומתן עם ארקהרט ציין כי הן הממשל בלבנון והן הגורמים המקומיים בדרום מעוניינים בהמשך קיום יוניפיל אולם הדילמה בעינה עומדת. במיוחד על רקע הפסקת הצעדים הפרגמטיים שהתבצעו בחודשים מאי-יוני (העברת מספר עמדות מרצועת הבטחון לידי יוניפיל).
3. הביע התנגדותו לתפיסת אזור הבטחון, המעוררת פעולות עוינות יותר משמונעת אותם וביקש להמשיך בהסדרים הפרגמטיים שהופסקו.
4. המנכ"ל הדגיש כי אזור הבטחון אפקטיבי יותר ממה שחשבו קודם לכן. תפקודו של צד"ל טוב ממה שהערכנו. המחשבה שיוניפיל ואמל יחד יוכלו לשמור על השקט באזור ולמנוע מעשי חבלה הופרכה.
5. ארקהרט אמר כי בין חברות מועב"ט כמה מדינות בינהן הבלמ"ז ובריה"מ המעוניינים לקיים דיון בנושא. המזכירות מנעה זאת בטענה כי מתקיימות שיחות וישנם הסדרים מקומיים. לאור הערכתם כי המצב בדרום, לאור עמדתנו, קיום צד"ל, והמשך נוכחות צה"ל ימשיך להדרדר לא יוכלו למנוע זאת. כמו כן שאלות מדיניות אלה מדוע לא ירד יוניפיל ויתפרס לאורך

השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ 2 / ... אישור לשכת המנכ"ל: _____
(לציין תאריך וזמן העברה לקשר)

תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח)

1.124 פ 72 מ ט 21 ט

96 _____ סתוד _____ דפ'ס _____

סיווג בטחוני:

דחיפות:

תאריך וזמן רישום

מס. מברק :

לשימוש
מת
הקשר

- 2 -

7. המנכ"ל אמר כי אין לדבר על המצאות כוחות צה"ל בלבנון, אלא על נוכחות מאוד מוגבלת

המצטמצמת והולכת בהתאם להתפתחויות. ~~בא~~ המסכם עם הדו"ח המציג ליצירות בוחנת

מחג אברהם המזרחי

8. המנכ"ל הבהיר כי גישתנו לגבי הדרום מתבססת על פרגמטיזם ורצועת הבטחון וצד"ל הם ההסדר

הטוב ביותר בשעה זו. בתגובה על דברי ארקה⁶ כי המצב ידרדר והסיבה לכך היא קיום

רצועת הבטחון, אמר המנכ"ל כי אם ישתדל הנשיא ברוך נשיקול מסודש את עמדתו ו י 3 ג

[Handwritten signature]

9. אימה הוסיף כי השקט היחסי בדרום הינו כתוצאה מפעילות מוגברת של המיליציות השונות

באזורים אחרים. אולם הדרום יטריד אותם וישובו לעסוק בו בהקדם.

10 שני הצדדים הסכימו שלא להסכים לגבי הדרכים בהם יש לנקוט לשמירת השקט וארקהרט חזר

לאור זאת על בקשתו ל המשך תהליך ההסדרים הפרגמטיים.

11. בואימה, בוטנהיים, ירדן וגור.

2. ארבע"ל

אישור לשכת המנכ"ל:

א'ישור סנהל המכלסה :

השונות : שלמה גור

ולציין תאריך וזמן העברה לקשר)

$\frac{6.10.85}{4 \text{ } 394} \quad 4 \text{ } 6.10.85$

דף: 1	מחלקת הקשר ניו-יורק	דחיסות: מידוי
מחור: 2	סופס מברק	סוג כסחוני: בלס
א ל : המערך		תז"ח: 04/4
1 ע :		כר : 0154
מאת : נאר"ם		

ארב"ל 2.
יוניפיל.

רצ"ב הודעה לבנון (S/17526 מח-3/10) על החלטה לבקש חידוש מנדט יוניפיל
ל-6 חודשים נוספים.

נאר"ם

2 3 1 3 1
סמ"ח סמ"ח סמ"ח סמ"ח סמ"ח
לכ"מ ס"מ ס"מ ס"מ ס"מ
31 כסא סמ"ח סמ"ח
1+1 1

תאריך: 4.10.85	שם השולח: 26	א שור:
----------------	--------------	--------



Security Council

154

2/2

Distr.
GENERAL

S/17526
3 October 1985

ORIGINAL: ENGLISH

LETTER DATED 3 OCTOBER 1985 FROM THE PERMANENT REPRESENTATIVE
OF LEBANON TO THE UNITED NATIONS ADDRESSED TO THE
SECRETARY-GENERAL

I have the honour to inform you that the Government of Lebanon has decided to request the Security Council to extend the mandate of the United Nations Interim Force in Lebanon (UNIFIL), which expires on 19 October 1985, for a further period of six months, on the basis of the terms defined in resolutions 425 (1978), 426 (1978) and the relevant resolutions and decisions of the Security Council.

I would like to emphasize to Your Excellency that my Government is convinced that despite the present circumstances in southern Lebanon, UNIFIL continues to be an important factor in providing stability, at the very time when increased and sustained efforts are still needed to allow UNIFIL to fully implement the mandate entrusted to it by the Security Council.

My Government wishes to take this opportunity to pay tribute and express its appreciation to UNIFIL and the troop-contributing countries for their efforts and their sacrifices for the cause of peace in Lebanon.

I should be most grateful to Your Excellency if you would bring this letter to the attention of the members of the Security Council. I would also request that this letter be circulated as a document of the Security Council.

(Signed) M. Rachid FAKHOURY
Ambassador
Permanent Representative

מחלקת הקשר ניו-יורק	ר"ה: 1
סופס מברק	מחור: 2
דחופות: מידע	
סרג כטורבי: בלמ"ס	
חז"ה: 0A1405	א ל : המשרד
כד : 0153	ז ע :
	נדחם : נאנ"ם

ארכ"ל 2.
המזכ"ל - הפעולה בסוניסיה.

רצ"ב הודעת המזכ"ל בנושא.

נאנ"ם

1 2 3 1 3 2
1 2 3 1 3 2
2 1 3 1 3 2
1 2 3 1 3 2
1 2 3 1 3 2
1 2 3 1 3 2
1 2 3 1 3 2
1 2 3 1 3 2
1 2 3 1 3 2
1 2 3 1 3 2

איטור:

שח השולח: ד. 3/4

תאריך: 4.10.85

United Nations Press Release

Department of Public Information
Press Section
United Nations, New York

153 $\frac{2}{2}$



SG/SF/3760
1 October 1985

SECRETARY-GENERAL EXPRESSES CONCERN AT REPRISAL RAID OF ISRAELI AIR FORCE ON TARGETS IN TUNISIA

The following statement was made today by the Spokesman for Secretary-General Javier Perez de Cuellar:

The Secretary-General has already commented on the assassination of three Israelis in Larnaca on 25 September. He is gravely concerned to learn of the reprisal raid of the Israeli Air Force on targets in Tunisia. Such acts of reprisal in the current situation, with the resulting casualties and the violation of the territorial integrity of a Member State, cannot be accepted. They serve to perpetuate the cycle of violence and further hamper the search for peaceful solutions.

* * * * *

רפ: 2	מחלקת הקשר ניו-יורק	רחיפות:
גמור: 2	טופס מברק	סוג כסחוני:
א ל :		תז"ח:
ד ע :		נר :
מאת :		148/46

- 2 -

3. כלפי הסעיף השלישי גילו התוניסאים "פתיחות", ולמעשה היו מוכנים לקבלו.
4. המו"מ נתקע בסעיף הרביעי ובסרובם של התוניסאים להסיר את הגיבוי.
5. בעוד שהאמריקאים לוחצים על התוניסאים מצד אחד, לוחצים הבלמ"זים בכוח הפור, כלומר להתמרת ההצעה, או לפחות להכללת שני הסעיפים הראשונים. קמולריה מעריך שחור בבוקר יסתיים המו"מ בגרסה האירופאית. לדבריו האמריקאים אינם מגלים שום נכונות לוותר בסעיף ד'. אגו פועלים מצידנו בתיאום עם וושינגטון כדי להשפיע על ארה"ב, ובמיוחד על הבית הלבן, לעמוד איתנים כאן. עוד בדוח.
6. אם אכן תשאר בסוף הגרסה האירופאית. הקולות יתפלגו 14 בעד, 1 נגד. אם תתקבל גרסה קיצונית ממנה, התוצאה תהיה המנעות או אפילו התנגדות אירופאית (במקרה של סנקציות).
7. כך או כך, במקרה של וטו אמריקאי, יגישו הבלמ"זים הצעה מיידית בסועבי"ט לכנוס מיוחד של העצרת הכללית תחת שיטת ה- UNION FOR PEACE. שם צפויות כמובן התקפות חריפות נגדנו ונגד ארה"ב מצד כ-130 מדינות.
8. הפליג בסכנות של וטו אמריקאי לתוניסיה. צרפת חוששת שהדבר יביא לערעור מסר בורגיבה ואולי אף לנפילתו.
9. מטעמים אלה, ומן הרצון למנוע כנוס "הרסני" של העצרת, צרפת פועלת כדי למנוע וטו אמריקאי.
10. השבתי.

נתניהו

אישור:

ב. נתניהו

שם השולח:

3.10.85

תאריך:

מנכל. אליאב. ארבל 2.
שה"ח. נתניהו - ניו-יורק.

א. לאחר שרוזן שמע מנתניהו כי התוניסאים קיבלו את הנייר מן האמריקנים, שוחחתי עם סופר. אמר שאכן קיבלוהו לידיהם עכשיו וככל הנראה דתוהו מיד ומגישים הצעה משלהם.

ב. אמרתי כי טרם קיבלנו הנחיות אך בהתייעצות עם השגריר רוזן אנו סבורים , כפי שכבר מסרתי להם, שהנייר בלתי קביל, ומבחינתנו עדיף לו שייגנז. גם אילו נמנעו האמריקנים על הצעה זו שהם עצמם הגישו היה הדבר בבחינת מחלומה מבחינתנו.

רנבינשטיין

1820

ବା'ଠ ୨ ବା'ଠ ୩ ବା'ଠ ୧ ୩ ୩ ୨
 ବା'ଠ ୨ ବା'ଠ ୩ ବା'ଠ ୧ ୩ ୩ ୨
 ବା'ଠ ୨ ବା'ଠ ୩ ବା'ଠ ୧ ୩ ୩ ୨

רחיפות:	מחלקת העשר ניו-יורק טופס מברק	2
סוג בטיחותי:		3
תז"ה:		א ל :
נו :		ד :
193		באת :

- 2 -

5. במידה ויוניפיל ימשיך להחזיקם לדעתנו יש לעשות כל מאמץ כדי למנוע תקריות בלתי נחוצות בין יוניפיל ולבין צד"ל או צה"ל. עם רצון טוב ובמאמץ לא בדול אפשר להגיע לסדרים ויוגזדי. שה"ח חזר והדגיש ענייננו הרב למנוע תקריות עם יוניפיל. בכל מקרה אנו מקרים שיוניפיל ימשיך בנסיונותיו למנוע פעילות חבלנית בשטחו.

6. המזכ"ל השיב שמודע לעמדתנו אך בכל זאת חשבו לשמוע דעתנו מכלי ראשון. לדעתו היינו מסיבים עצמנו אם היינו מחזירים ליוניפיל להחזירם עד לגבול הבינ"ל. עקב העובדה שזמנם מאד שטח התפרסוה יוניפיל נמצא הכוח במצב קשה. בכל מקרה לאור התקריות היום - יומיות בשטח בין כוחותינו מפנה אף הוא בקשה אלינו לפעול למניעת תקריות.

7. מז"ח: המזכ"ל אמר שמודע לעמדתנו בכללותה אך מבקש תבחרוה ליחסנו ליזמת חוסיין האחרונה? שה"ח שמיר השיב שככלל כל צעד כלפי השלום חיובי, אך חשוב מאד להתחיל מו"ס לשלום בלי תנאים מוקדמים. אפשר להתחיל עם ירון מו"ס באופן מיידי אך קביעת תנאי מוקדם של ועידה בינ"ל מונע זאת. אולי בסיום המו"ס יהיה מקום לכנס פורום בינ"ל שיתן גושפנקא טכסית לדיונים אך לא לפני כן.

8. אש"פ הוא ארגון טרור ששרבובו להליך מהווה מכשול באחזקתם לשלום. ההחברות חוסיין לאש"פ מוגעת ביכולת חוסיין לנהל מו"ס עמנו. אש"פ מעוניין במלחמה כוללת במז"ח שחשדה מטרתם - חסול מדינת ישראל.

9. המזכ"ל ש"פ באתרו שסמדות הצדדים בסכסוך המז"ח רחוקות אחת מהשניה אך מקווה שבעתיד יתקרבו. הזכיר ביקור בימים אלה של ארקחורדס לאזור בקשר לחדוש מנדט יוניפיל. שה"ח הזמין המזכ"ל לבקר בישראל.

3/...

אישור:	שם השולח:	ואריך:
--------	-----------	--------

דחפוח:	מחלקת הקשר ניו-יורק סופס מברק	3 מ"ר:
סדרג בטחונות:		3 מתור:
תז"ח:		א ל :
כר : 198		ד 2 :
		נמא :

- 3 -

10. השגריר הנתניחו הזכיר למזכ"ל סיועו בעבר בנושאי יהדות בריה"מ וסוריה וביקשו להעלות הנושא שניה עם ראשי מדינות אלו האמורים להביע לניו-יורק לפצרת החגיגות.

נאר"ם